

خوی شارستانی بیت و بۆ ماوهی دووسی مانگ خوی میوانی دهشت و دهر بی، ئهرکی زۆر گرانتره تا ئهوهی ههر له شار به خیری بهینیت وهیا خوی له دهشت نیشتهجی بی. مالی ئیمه که دهچووین بۆ چنارۆک چواریهکی کهلوپهلیشمان بۆ نهدهگوینزایهوه، مالی کویهمان ههمیشه به ئاوهدانی دهمايهوه. ههتا پووری گهورهه یافهخره بهر ههيات بوو، به خوی و کاکه موختهدیر و بهردهستیگ، مالهکهیان به ئاوهدانی رادهگرت و ههمیشه خهلکی دهر و جیرانیان لئ کۆدهبوونهوه. دواي ئهو مالیگمان له ناسیاوان ساز دهدا بینه مالهکهمان تا دهگهپینهوه له چنارۆک. ههرچی ئهسبابی قورس ههبوو بهجی دهما، ئیمهش گویا به سووکبار دهچووینه ئهو دیوی شاخهکه...

دواي باوگم فهقی نهمان بۆ چنارۆک. مامم ههر له شار دهرسی به فهقیان دهگوتهوه، بهلام میوان زیادي کرد. زۆر کهس له سهردهمی باوگمدا تهقیهی دهکرد له هاتن له شهرمی باوگم، جگه لهوهی که هاوعومرهکانم له دۆست و ناسیاو چالاکتر بوون لهوانهی به پیتی عومر بتوانن له باوگم میوان بین.

له سالی ۱۹۴۲ به دواوه داهااتی تووتن خهلقیکی زۆری خسته سهر پشتی ولاغ و دهستهلاتی سهردانی خهلقى پتر پی دان له جاران. له سهردهمی مندا لۆکس و رادیۆش پهیدا بوو... ههرچۆنیک بی، میوانداری ئهرکی زۆر بوو بهلام له ههمان کاتدا دهربوونهیهکی فرهوان بوو بۆ چاوکرانهوه و بهخۆدا راپهرموون و خهلق ناسین و لای خهلق ناسران. که جهم حازر دهبیت و ریزیکی ههشت کهس ده کهس، کهمتر زیاتر، لهوانهی سینی خواردهمهنیان به سهر سهروهویه له مالهوه بهرهو میوان دین دیمهنیگ جلوه بهست دهکهن بۆ میوان و بۆ خاوهن مالیش، پره له ههستی ههسانهوه و رهزامهندی و بهولاتریشهوه. خۆ ئهگهر ئهو ریزه بوو به پازده کهس یان بیست کهس و زیاتر ههر دهبی سهلهواتی بۆ لئ دهی، بهراستی زۆر جارایش به وهجهی نوکته ئهو سهلهواته لئ دهدرا بهلام به دهقیکی ئهوتو لهگهڵ باری نهفسیی ئهو کۆمهلهی وا چاوهنۆری خۆراکن بگونجی، به زۆری یهکیکی نوکته باز و لئ سهلمیندراو پیش ریزی سینی ههلگرتوان دهکهویت و دهنگ ههلهدبرئ، تووری پاک شیلمی کولاو، خهلقهکهش لئ دهقۆزیتهوه و دهبیته دوو خۆشی.

مهسهلهی رادیۆش ههروهها، بهلئ ئاسان نییه ههموو دوو رۆژان جاریک، دوو پاتری و سی پاتری به زهلام و ولاغهوه بچی بۆ شار و ئیواری پاتری شهحن کراو بگهڕیتهوه بۆ ناو شاخ و داخ، بهلام بیگومان دهنگی رادیۆ له چۆلستانی ئهو سهردهمانهدا تا بلایی نهشنه بهخش بوو، بهلگهشی به دهستهوه دهدا بۆ دهستهلات راشکانی خاوهنهکهی به سهر حال و باردا.

لهو دهمهرا که باوگم ههموو سالیگ دههاته چنارۆک تا ئهو سالی دهستم ههلگرت له چوونه چنارۆک، هاوتوباتی میوان و فهقی و گهلان گهدان و پهناهر و به درهختهوه خهریک بوون و شیناورد رهنیوهینان و ولاغ بهخۆ کردن و تیکرای سهروبهری ژیاانی ناو شاخ و داخ و دهشت و دهر بۆ من بریتی بوو له راهاتنم و ئاماده بوون و له خۆ رادیتن و به ههلهکوت ویران و له تهجرهبه دهرچوون و چاوکرانهوه. وهنییه نهینییهک ئاشکرا بکهم که دهلیم به دریزی میژووی جهلیزادان ئهرکی سهرشانی برا گهوههی بنهمالهکه زۆر قورستر بووه له داهااتی عادهتی، قۆناغ ههیه به دهست و دیاریی خهلق شاهانه سوورپاوه، تهکیه خانهقا داهااتی بی منهتی ههبووه، بهلام ئیمهمانان به داهااتی ههلالی به ئهرک و مهسرهفی خۆمان کهم

بوویی یان زۆر بوویی، ریگه مان له چرگه نی گوزهران دهرکردوو. کوردی گوته نی، خوا وه های بریوه ته وه. هه ندی سال له سه رده می باوکمدا پاوانی جه لی و سناوه و چنارۆک له نگه ری ئه رک و مه سره فی راده گرت. سالیکی له ولاتی هه ولیر و دزهییاتی که م باران بووایه میگه لیان ده هات بۆ پاوانه کانی ولاتی کۆیه و رانیه، خه لقه که ی ئه و گوندانه ش که سه ر به جه لیزادانن پاوانه کانیان واز لی هینابوو بۆ حیسابی باوکم، پاوانه کانیان ده فرۆشت و نرخه که یان ده هینایه چنارۆک. هه لبه ت له بری ئه م خزمه ته و بی ئه و خزمه ته ش هه ر ته نگوچه له مه یه کی تووشیان هاتبایه هانایان بۆ باوکم ده هینا. یا خوا پروویان سپی بی، ئه وان سالانه ی که له گه ل براده ر و خزم و که سانیکی به سه ریان ده کردینه وه له چنارۆک به دوری یه ک سفره وه ده ستمان بۆ خورش و میوه ده برد، له و براده رانه ش به زیاد بی که یه ک مالی و یه ک دلی و سۆزی برایه تی به و شاخ و داخه ی هه لده گێران خانه یان ئاوه دان ده کردینه وه. خۆزی ئیمکان هه بوایه سه ر له نوێ به و ژبانهدا هاتبامایه وه، به هه موو ئه رک وماندوو بوونیه وه... به هه موو که م ده رامه دی و ناگزوورییه وه... به هه موو ئیشک و تفه نگ له گۆلم گرتنی شه وانیه وه...

لایه نیکی زیده تایبه تی تین و تاوی چنارۆک بۆ ده روونم دیمه نی چه شمه ندازه که ی بوو، زۆر به ده گمه نی، ئه و ریزه شاخانه ی دوور و نزیک یه ک له دوا ی یه ک و یه ک له وی دیکه بلنדר هه ر له چپای شیخ زه رده وه که هینده ی چپای چنارۆک بلنر نابی، پی به پی، تا لووتکه کانی قه ندیل که به فری لی نابری و هیندی پنۆکی هه تا بارانی په له ش له چنارۆکه وه دیارن، ده لئی بۆ تاکه مه به سستی جوانی و تیوه رمان و هه ر پیک خراون، ته نانه ت جاریکیان خیزانیکی به سراپی له گه ل دۆستی کۆیی سه ریان لی داین، که زانیان ئه و ریزه شاخانه ئاواپی و عه شره ت و کشتوکیلی له نیواندایه ته واو ته واو سه ریان هاته وه و یه کیکیان گوتی برۆا بکه ن هه ر ومان زانی بۆ جوانی و هه ر پیک بۆتن... جوانی ئه م دیمه نه له و رووه ی که چنارۆک سه یری ده کات هه ره جوان و ره نگین و ئیسکسوکه له هه موو ئه و شوینانه ی لیوه یان دیاره، به لام که زۆری لی دوورکه وتیه وه وردیاتی جوانیه که چاو تیی بر ناکات. ئه مه شی لی بترازی، چه شمه ندازی چنارۆک تایبه تیه کی هه یه، که م، زۆر که م، بۆ شوینی دیکه پیک ده که وی، له ماوه ی په نجا مه تردا بۆ هه ر لایه ک برۆیت دیمه ن ده گورپی و هه ر شوینه نه شه ی سه ره خۆی خۆی هه یه. له مانگی ئابدا رۆژی و هه ر ده بوو که له که پره کانی قه دی (گردی داریتل) ده وه سه یری ره ز و چۆم و گرده شینکه کانت ده کرد گه شایه کت ده هاته به ر چاو نه تده زانی له چپیه وه یه. به یینیک وه هام ده زانی هه ر من به وه م ئه و گه شاییه ده بینم تا له کاک مه جیدی ئامۆزام پرسی، ده رچوو ئه ویش ئه و هه سته ی کردبوو به لام نه یه درکاند. برۆا ناکه م ئه و حاله دوا ی گۆرانی تیکرای وه زعی چنارۆک بۆ هه یچ چاویک ده رکه وتیه وه، هه ر نه بی هاموشۆی بیپسانه وه ی ئۆتۆمۆبیل ری نادا هه ست ته نک بیته وه بۆ دینتی دیمه نی و هه ر ئه فسانه بی.

به ولای جوانییه وه دیمه نی چنارۆک بۆ من لیکدانه وه یه کی ورد و به رده وامی پیک هینا تا ئیستا که ش له باری وه هادا سه ر هه لده داته وه، له منیش به ولاره که سی دیکه ی به خۆیه وه خه ریک نه کردوو، ئه مه ش یه که م جار ه لیم ده بیسترئ. ئیواران له سه یر کردنی ئه و دیمه نه نازداره وه، که م که مه، سه رنجم بۆ دریز بوونه وه ی سیبه ری گرد و به رزتره کانه وه کشا تاکوو له کۆتاییدا گه ییشتم به و په یه ی که له دریز

بوونهوهی سیبهرهکان و تیپهرینی سیبهری هندی شوین به سهر هندی شوینی دیکهدا بتوانم بزنام کوئی له کوئی بهرزتره. به تیوهرامان و لیکدانهوهی سال له دوا سال حیسابیتکم بۆ دوزرایهوه جیی باوهرم بی لهوهدا که بریار بدهم فلانه لووتکه شاخ له بهرزاییدا رهفیکی فلانه شوینه له شاخهکهی بهرانبهری. به نمونه، نیواران سیبهری چیاى ئاوهگرد له سهرهتای هاویندا بهبهر ههریمیکدا دریژ دهبیتهوه که چیاى کوسرهت پهناى لى دهکات و له چنارۆکهوه نادیتری بهلام پی به پتی داکشانى رۆژ له گهشتی بهرهو پاییزدا، سیبهرهکهی ئاوهگرد دهگوزیتتهوه بۆ شوینی دیار له ریزه شاخی ئاسۆس، تاکوو له ئاکامدا دهپهریهوه بۆ ریزه شاخی پژدهر، لای دووپهزه و بلفهت... پاییزان دهیداوه شاخی کتیهپهش بهسهر رانیهوه، ئنجا سهرنجم لئی دهگرت تا ئهوه دهمی تیشکی رۆژ تینی نهدهما سیبهر بۆ شاخه نزمهکان دروست کات...

هیندی جار به سهر شاخی چنارۆک دهکهوتم و لئی دهمامهوه تا دهمی نزیك نیواره که نیتر له رۆژی بیگهردیشدا سیبهری شاخی گهرمین به شاخی کویتستانهوه زردهبیته و وهک (شبه ظل) لى دیت و حیسابی له سهر ههلتاستی، لهوه سهر شاخهوه رۆژم دهديت به ئاسمانهوه، له میتشکی خۆمدا لیکم دهدايهوه ئایا ئهگهر ئهرز خرنهبوایه و راستایی بوایه، ئهوه بهرزاییهیه که رۆژ تییدا جارئ تیشکهکهی سیبهر پهیدا دهکا چهند بلنتر یان نزمتر دهبوو له ترۆکی ئاوهگرد؟ واته رۆژم دادهنا لهسهر بهرزاییهکی مهوهووم که خرابیی ئهرزى تییدا خویندرابیتهوه، بهرزاییهکهم دهگرت به بهرزایی ئاوهگرد و سهیری سیبهرهکهم دهکرد له چیاى پژدهردا و بریارم دهدا لهسهر هیندی که ئاوهگرد بلنتر یان نزمتره لهوه شوینهی سیبهرهکهی گهیشتوتی، لهوهدا حیسابی ئهوهشم دهکرد که ئهگهر ئهرز تهختایی بوایه شاخهکهی پژدهر لهئاست ئاوهگردها بلنتر خۆی دهنواند له ئیستاکه... خولاسه ئهگهر له باریکدا بوومايه به سهر بریاریکهوه بهند بيم به لیکدانهوهی ورد و قوولی ئهوسای مندالیم، شوینیکم دیاری دهکرد لهوه شاخهی که سیبهری ئاوهگردی پیوه دیار دهبی و دهمگوت ئا ئه نوختهیه له شاخی ئاسۆس یان پژدهر بارتهقای ئاوهگرد بی، تهجرهبهکهم له زور رۆژاندا بهرانبهر چهندين نوختهی دیکه له چیاکانی کویتستان دووباره دهکردهوه، دهشمهویست له رۆژی روون و بیگهردهدا تهجرهبهکهم بکهم تاکوو سیبهر له نیوارهدا باشتهر دیار بکهن و پتر دهوام بکهن، ساله و سالیش خهریک دهبووم تاکوو خهريتهیهکی وههم کردم له دلی خۆمدا بۆ بهرزایی ئهوه شاخانه ریک یهخست، چاویکیشم دهبریه ئهوه کتیبانهی لهوه سهردهمهدا باسی جوغرافیایان دهکرد و بهرزایی شاخهکانی دنیا و، ناواناوه، هی ولاتی خۆشمانیان تییدا دهگوترا. ههر ئهوه سهرنج دانه بوو منی خسته سهر هیندی که دیی هیرووی پژدهر به سهدهمهتر له لووتکی چیاى ههیبهسولتان بهرزتره .

مهراقی به یهکدی گرنتی بهرزاییی شاخهکان لهگهلمدا دههاتهوه کوئی بۆ ئهوهی بزنام سهریانی فلانه کۆشک و فلانه کۆشک کامیان لهوهی دیکه بهرزتره. له کژی زستاندا رۆژ به نيسبته خانوهکانی و درهختی بهرزى ناو حهوشهکانی پتر رادهکشان. سیبهری شار له نیوارهکانی زستاندا دهپهریهوه بۆ بهری قهبرستانی دهرویش خدر و بهولاهترهوه بۆ گردی باویان و ههلهت و پهلهتی بهرهو بناری شاخی چنارۆک. دار توویک ههبوو له حهوشی مزگهوتی بایزاغا له ههموو درهختهکانی کوئی بهرزتر بوو،

دیمه‌نیشی به خۆی و گهردن کێلی و دوو لکی سه‌روویه‌وه که وهک دهستی دوعا به‌ره‌و ئاسمان هه‌لب‌رابوون دلمی بۆ خۆی ده‌کیشا و به‌زۆری تینی راده‌مام و دواتر فکرم لیتی کردوه، سیتبه‌ریشی به مه‌ودا له سینه‌ری به‌رزترین کۆشک و دره‌ختی شاره‌که دوورتر ده‌چوو، ته‌واویکیش دوا‌ی ئه‌و خانوانه و دره‌ختانه‌ی لیوه‌ی نزیکن هه‌تاوی لی ده‌پرا. بۆ دیتنی دیمه‌نی ئه‌و دره‌خته گه‌لیک جار به‌ دوری شاردا ده‌خولامه‌وه تا بزانه‌م له هه‌موو لایه‌که‌وه چ شکل گۆری ده‌کات و چه‌ند گه‌ردن کێل خۆ ده‌نوینێ. بێ ئه‌وه‌ی ده‌نگ بکه‌م له‌گه‌ڵ خۆمدا به‌رزایی زۆر جینگه و خانووی کۆیه‌م لیک دابۆوه. به‌و دره‌نگه له سالی ۱۹۵۶ که بۆم ریک که‌وت ته‌عمیرات له کۆنه خانووماندا بکه‌م، میزانی وه‌ستای به‌ننام به‌کاره‌ینا بۆ تاقی کردنه‌وه‌ی ئه‌و به‌رزی و نزمیانه‌ی بریارم له سه‌ردابوون، ده‌مه‌ینا میزانه‌که‌م به‌راستی و ریکی له سه‌ر شتیکی لووس داده‌نا و چاوم ده‌خسته سه‌ر ته‌ختایی پشتی میزانه‌که و له‌و شوینه‌م ده‌گرت که مه‌به‌ستم بوو. له گه‌لیک کۆنه حیسابه‌که‌ی مندالیمدا نیشانه‌م پیکابوو، له هه‌ندیکیشیان سه‌هووم کردبوو.

حیکایه‌تم له‌گه‌ڵ چنارۆک زۆری به‌ به‌ره‌وه ماوه، جاری لێره‌دا ده‌ستی لی هه‌لده‌گرم، دواتر چه‌ندیکی رووداوی ئه‌م گه‌شته پیویستی بێ، چنارۆک دیته‌وه ناو حیکایه‌ته‌وه. لێره به‌ دواوه ده‌چمه‌وه سه‌ر شریته‌ی ته‌مه‌نی مندالیم که به‌ره‌وه هه‌راشتریه‌وه درێژ ده‌بیته‌وه. خوینه‌ریش نابێ وه‌رز بێ چونکه گه‌شتی ژیان له ساوایی و مندالیدا به‌ ناچاری پوو به‌ پووی شتی وردیله بابه‌تی که‌مبایه‌خ ده‌بێ. هه‌ر ئه‌و وردیله که‌م بایه‌خانه‌ش ده‌بنه کێلگه بۆ ئه‌و تۆیه‌ی له عومری کاملیدا گۆل ده‌کات. ده‌مه‌وی به‌قه‌ده‌ر حال پاشخانی هه‌وه‌ل ساله‌کانی عومرم پوون که‌ره‌وه‌ی ژوورخانی ته‌مه‌نی گه‌یشتنم بێ، ئه‌مه‌ش کاریکه تا بلایی زه‌حمه‌ته، هه‌ر نه‌بێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی ناشن بگوتری. و بزانه‌م فرانک هاریس له کتیبه‌که‌ی خۆی *My life and loves* دا له هه‌موو نووسه‌ریک پتر رووداوی شرایه‌وه‌ی ژیا‌نی خۆی، بنبه‌رده، باس کردوه. له که‌س داوا ناکرێ ئه‌و کاره بکات، ره‌نگه بیلزوو‌میش بێ چونکه ده‌شی نووسه‌ر چه‌قیقه‌تی هه‌لکه‌وت و هه‌لوه‌ست له شتی گرنگدا به‌ ده‌سته‌وه بدات بێ ئه‌وه‌ی خۆ بکاته فرانک هاریس.

له لايەن تەنسازىيە، ساوايىم بە سەلامەتى تىنپەپىو. جگە لە سوورپىژە (كۆيى پىي دەلەين سۆركە) دەردى ئەوتۆم نەدیتووه مەترسىي لى بکرى. سوورپىژەش بە مل ھەموو كەسپكەو ھەيە. وردە نەساغىي وەكوو تا و چاکوولى بۆ ئەو دەمانەي بەر لە ۶۰ سال پتر، دەفتەرى بۆ ناگىریتەو، بەلام من لەو كەسانەم كە دەرد و ئازار زۆريان تىن بۆ دەھىن. جارەن ھەكىمان دەيانگوت ئەو ھەي مىزاجى (بەلغەمى phlegmatic) بى، ھەستى بە ئازار كەمترە لەو ھەي مىزاجى (ھەوايى) بى. وابزانم ھەوايى لە زاراو ھەي ئەم رۆژانەدا پىي دەلەين Sympathetic ئەگەر و ھاش نەبى و زاراو ھەي دىكەي بۆ داندرابى، فەرق بە بارى تەنسازىي من ناكات، وشەيەكە منى تىدا بە سەھوو چووم، لەشم سەھوو پىو ناكات، بە ھەمەھال چەندى شوپىنكىم برىندار بووبى درىژى كىشاو لە چاوبرىنى ھاوپىكانم. تا ئىستاكەش شوپىنى ئاودزبونى پشت نىنۆكى پەنجەي ناوھنجىي دەستى راستەم بە چاوبەرقى پى دەكرى، ئاودزىكەش بە برىنكى زىدە بچووكى دروويك بوو، بە حال فەرقى پى دەكرى، لە بن پىستى پشت ئەو نىنۆكەم، بەلام خۆ نەپاراستنم لە ئاوى ھەوزى بن سوولى پاشا لە چنارۆك تەشەنەي بە برىنەكەم كرد، خەلقى دىكەش وەكوو من برىنيان تىدەكەوت و بە ئاوى سوولى پاشا تەريان دەكرى و چشيان لى بەسەر نەدەھات. ئەو ئاوه مەشوورە بۆ خراپە، بەلام با چاكەشى باس بكەم، لە ھەموو ئاوهكانى ھۆبەي مەلازادان لە چنارۆك سازگار ترە بۆ چىشتى برنج. ديارە مادەيەكى تىدايە ئەو كارەي پىو بى.

له لايەن ھەست و ھۆشەو، وەك بۆيان دەگىرامەو و خۆيشم بە بىرم دەھاتەو، بە پىش تەمەنى خۆم دەكەوتەو. باوكم لە رادەبەدەر دلى پىم خۆش بوو، چاوبەنۆپى كردارى لە بارى لى دەكرىم. بۆ باوكىكى كورەكەي خۆش بویت و بە تەماي زەكاوتى بىت، جىگەي دل ئارامىە بۆي كە رۆلەكەي بە بەرپەو ھەبى ئەو ھەي لىو بگوترى كە باوكم لەم بەيتەدا بۆ منى رەوا دىتووه:

بە ئومىدەم لە لطفى (لم يزلى)
بىيە نائىب منابى كاكى جەلى

و ھەا بوو لە مەجلىسى خۆي، كە جارى تەمەنم ۴-۵ سالى بوو، قسەي مەيلەو كاملانەي لى گىراومەتەو. لە سەرشكىن كردنى ئەو كەسانەي بە خورافات ھەلدەخەلەتەن قسەيەكى منى باس كردبوو بۆ ئاپۆرەي گوىگرانى وەعزى ئىوارەيەك لە ئىوارانى رەمەزانى ئەو تەمەنەم، گوى بىست بووبوم، گوىا كەرى دەجال جىگەي ھەفتا ھەزار جوولەكەي لە سىبەرى يەك گوىچكەيدا دەبىتەو، منىش گوتبووم كۆلانەي كۆي تەسكن، ئەو كەريان پىدا نايەت لى مەترسن، باوكىشم قسەكەي لە وەعزدا كردبوو بە شايدە بۆ زىدە گومرايى و گەمژەلىي كەسكى درۆيەك بەسەلەينى كە ھۆشى ساوايەك پىي رازى نەبى. لەو تەمەنەي مندالىمدا وەكوو ھەموو مندالىك، يەكجار ھەزم دەكرى شەوانە گوى لە سەرگورشتەي جوراجۆر بگرم، بەلام لە زۆر زووهو دەمزانى ھەمووى درۆن، ھەرچەند ھەزىشم دەكرى راست بانايە. پالەوانەكانى ناو ئەفسانانم خۆش دەويستن، بەلام خەفەتم لەو ھەدا دەخوارد كە ھەلبەستراون. بە نمونە

جاری له تهمه نی پيش چوونه مه کته بم بووم سبهینه یه کی زستان، بهر له رۆژه لاته، له نزیک موغه ییری ژورده که ی باو کم دانیشتبووم و فکر م له حیکایه تیکی شهوی رابوردوو ده کرده وه و دهمگوت: من هر خۆم، پشیله که م هر پشیله یه، موغه ییری هر موغه ییری... باو کم دوی نوژی سبهینه چوو بووه ناو نوینه که ی و گوئی له و گروگاله م بوو، له دایکمی پرسى مه سهوود بۆچی ودها ده دوی؟

دایکم بزده کی هاتئ و گوئی، شهوئ له حیکایه تی سیحرباز گوئی لئ بوو که جار یکیان بوو به هه نار و خۆی به دیواردا دا و دهنکه کانی په رت بوون، ئافره ته دل پاکه کهش بوو به مریشک و دهنکه کانی هه لگرتنه وه و خواردنی... ئه ویان بوو به ئاگر، ئه میان بوو به ئاو بیکوژینیتته وه، دیاره حیکایه ته که ی به بیر هاتوته وه و باوه ری پئ نه هینا وه... باو کم ودها گه شایه وه باس ناکرئ.

له و بابته ی باوه نه هینانم به قسه ی نادروست، نه جیبه ی خوشکه گه وره م تا ئیستاش له مونساه به دا ده گپیتته وه چۆن که مندال بووین، به شه و پاشماوه ی جه ژنانه یان له باغه له کانمان ده رده هینا و خه لوزیان له شویندا داده نا، سبه ینی پیمان ده گوتین پاره که بوته خه لوز، ته نها من به و قسه یه رازی نه ده بووم.

به بیرم دیتته وه به کجار مندال بووم، جار یکیان هه فته روپیه ی جه ژنانه م له کونی کلپه وه خسته ناو کیتلونی ده رگه ی ژور یکی نابه رچاوی ماله که مان (روپیه ی ئه وسا پتر بوو له رۆژانه ی دوو رۆژی کرێکارێک). چه ندیکی گه ران به دوا ئه و پارهی دا نه یاندۆزیه وه، منیش پیم نه گوتن چیم لئ کردوه. وایزانم ئه و کاره م تاکتیککی سافیلکانه ی هۆشی مندالیم بوو به رانه ر فروفیللی (پاره که ت بوو به خه لوز). چه ند مانگیکی پئ چوو، جار یکیان به ریکه وت له کردنه وه ی ده رگه ی ئه و ژورده دا که کلییان له کیتلونه که ی بادا زرينگه ی روپیه کان هات، ئیتر بزما ری کیتلونه که یان کیشا وه و پاره که یان لئ ده رهینا. چاک بوو پاره که هر به پاشماوه ی جه ژنانه حساب کرا و بوو به هی یاعیسمه تی دایانم.

له نمونه ی (به پيش تهمه ن که وتنه وه) رووداوی تهمه نیکی ساواتری خۆم به بیر دیتته وه، به لام ئه گه ر دواتر به گپرانه وه له میشمک چه سپ نه بووبایه له وانه نه بوو فکر م بۆی بچیتته وه: شه ویکیان له شه وانی زستان مه جلیسی باو کم قه له بالغ بوو به ئه هلی گه ره ک و به ده سته ودا یه ره ی جه میلاغای هه ویزی، که ئه وسا قایمقامی کۆیه و له پیا وه هه ره به رچاوه کانی بوو. یه کیک له وانه ی خزمه تی باوکمیان ده کرد، منی له باوه ش کرد و برده می بۆ مه جلیسه که، ئه وسا من پیره وکه بووم. که کابرا برده می ژورده وه، هر له ده رگه ئاودبوی مه جلیسه که بووم ده سته راسته م بۆ لای لاجانگم برد و به زمانی ساوا یانه م سه لامم کرد و گوتم (سه لاهه کوم). ئه و خه لقه تیکرایان بۆم به رز بوونه وه و جه وایی سه لاممیان داوه. باو کم وه ری گرتم و له ته نیشته خۆیه وه به لای جه میلاغاه ی دانام، له وه به ولاره چی دیکه ی ئه و شه وه م به بیردا نایه ته وه. دواتر که هۆشم به شتان شکا فکر م له وه ده کرده وه، چۆنا وچۆنی راست بوونه وه ی ئه و هه موو خه لقه به و دهنگه پوره هه نگیه ی یه ک نه وای سه لام دانه وه یان نه ی شله ژاندم، له بهر چاوی ساوا یی ئه و ده مه دا قه له بالغی ژورده که وه ک دارستانی چر بوو... به لئ ده زانم مالمان هه میشه قه له بالغی و هاموشۆکه ری پتوه دیار بوو، ئه میشتا راده یه ک رای هینا بووم به دیتنی ئاپۆره ی خه لق، به لام باری ئه و ده مه ی که سه لامه که م کرد و بۆم راست بوونه وه وه ک باری که سیک دیتته بهر چاوم که یه که م جار له سه ر

شانقۇ بەرانبەر ئاپۇرە و جەماوەر رادەوہستى لہ گەل تىبىنى ئوہدا کہ من پىشتەر بہ تەما نہ بووم بچمہ سەر شانقۇ، ئەو تەمەنەشم نہ بوو لہ ھەلکەوتى ناکاودا وەكازى ئىرادە و خۆگىریم راست رابگرى.

لہ بەراورددا ھەلکەوتىكى دیکە باس دەكەم، مەبەستى پتر پى روون دەبىتەوہ لہ نەشلەژانى ئەو دەمہ گىشتەى ساوايىمدا: دوو سى سالىک دواتر کہ چووبوومە پولى يەكەمى قوتابخانەى سەرەتايى، رۆژىكىان رىزيان بہ ھەموو قوتابيان بەست لہ ھەيوانہ دوور و درىژەكەى نەھمى خوارەوہى قوتابخانەكە، بى ئەوہى بزاندرى مەبەست لہو رىز بەستەدا چىيە. لہ ناکا و مدىرى مەكتەب کہ لہ گەل مامۇستاكان لہ شوپىنىكى ديار و بەرچا و ھەستابوو، بە دەنگى بلند ناوى منى ھىنا کہ بچم بۆ لای. زۆر باش لہ بىرمە، ئاوازی ئەو بانگ ھىشتنە لہ بەر گویم شیرن نہ بوو ھەرچەند نہشم دەزانی لہ بەرچى، چونکہ لہو دەمەدا بہ روالەت ھىچم شک نہ دەبرد لىي بسلەمىمەوہ. لہ ھەوہلەوہ نہ بزوتم ھەتا جارى دووم مدیر بہ دەنگىكى نہرم و خۆشەويستانە و بہ دەستىش بانگ ھىشتنى کردم بچمە لای. شوپىنى راوہستانى مدیر لىمەوہ نزىك بوو، منىش لہو قەلەبالغىەدا کہ ھەموو چاويك تەماشای منى دەکرد، بہ دوودلىيەوہ ھەنگاوى نارەزامەندىم بەرەو مدیر ھەلینا تا گەبىشتەمە بەردەمى، ئەوسا كارتىكى چاپكراوى (ئافەرىن) لى نووسراوى بەرز كردهوہ و لہ گەل ھەلدانەوہبەكى دلسۆزانەى رەوشت و زەكا و نازانم چىم، كارتەكەى دامى و خوى و مامۇستاكان، لہ گەل ئەواندا ھەموو قوتابى و فەراش و ئەوہى راوہستابوون كەوتنە چەپلەرىزانىكى گەرموگور تا گەرامەوہ شوپىنى خۆم.

زۆر چاك لہ بىرمە ئەو چەپلەرىزانە گەلىك پتر بەرەو شكۆ لى نىشتن و نائارامىيەوہى بردم لہ چا و دەمى جەواب دانەوہكەى (سەلاعەكوم) ساوايىم، تەنانەت نہ چوومەوہ بارى ئاسايىم، ھەتا بہ پەلە گەبىشتەمەوہ شوپىنى خۆم لہ رىزى قوتابيانى پۆلەكەم و لہ زەقوزۆپى ھەلۆستە مەسرەھىيەكەم رىزگار بووم. ئەو ئافەرىنە ھەر وا دەزانم بہ من درا، نہ مېستووہ پىش من بہ كەس درابى، دواترىش كەسى دیکە وەرى نہگرت، بىگومان لہوہدا حورمەتى باوكم دەخلى ھەبوو بەلام دەبى خۆىشم شتىكم بۆ رەچا و كرابى، دەنا ئەگەر ھەر خاترانەى باوكميان لہو پاداشەدا تىخويندبايەوہ دەبوو پاداش بہ كورى جەمىلاغای قايمقامىش بدرى. بە ھەمە حال ئەو رۆژە من لہ تەمەندا بچووكترىنى قوتابى مەكتەب بووم و بەو ئافەرىنەش بەر چاوترىنيان بووم.

لہو رووداوانەى دەيانگىرايەوہ، کہ جارى لہ ھەموو شتىكدا من تەمەنى بىرھاتنەوہم نہ بووہ، جارىكيان لہ ھاویندا كەرىمى فەتاح بەگ بہ خوى و نەوہد سواری چەكدارەوہ دىتە چنارۆك. مالى ئىمە و مالى مامم لہ گەل خزمانى خاوەن رەز و باغ بەخىريان دەھىن خزمەتىكى باشيان دەكەن. باوكم و مامم و (مەلا عزت كورى مەلا حەبىب) ىش کہ پياويكى بەرچاوى جەلizardان بوو، ھىچ كامىكيان لہ چنارۆك نابن. كەرىم بەگ لہ حكومەت قاچاغ بووہ ھەر رۆژە لہ جىگايەك و ھەر شەوہ لہ نوایەك بەسەرى بردووہ، تەيارەى ئىنگلىزىش بہ دوايدا دەگەرا.

ترسى تەيارە وەھای دەکرد کہ دەبوو كەرىم بەگ سەبەنيان بەر لہ بەخۆكەوتنى تەيارە بۆ سؤراغ كەردنى بگاتە حەشارگە، ئىوارانىش دواى بەسەرچوونى وەختى فرىنى تەيارە بەرى بکەوى. ئەو رۆژە لہ چنارۆك بەر لہ ھەموو شتىك ولاغەكانيان لہ نىو چۆم و نغوردى درەختدا شاردنەوہ نەكا تەيارە

بیانینیی، له وهشدا به سه هوو نه چوو بوون چونکه له و رۆژهدا چند جارێک ته یاره به سهر ئه و ناوه دا تیپه ریپوو دیاره له که ریم بهگ و سوارهکانی دهگه را. که ریم بهگ له ئاکامی تیشکانی شوێشی شیخ مهحمود دژی ئینگلیزهکان له سه رهتای بیستهکاندا بوو به قاچاغ. شیخ مهحمود به برینداری گیرا و نه فی دهره وهی ولات کرا. وهک دهیانگه راپه وه که ریم بهگ رهفتاری مهردانه و هه یاکارانه بووه. نه یه هیشته وه بهر دهستهکانی پرکیشی له کهس بکهن، ههر که دهگاته شوینی لی هه سانه وهی بن سوولی پاشا ولاغه کان هه شار دهدهن به خه لقه که دهلی، من کۆنه مریدی شیخ که ریمی < ۹ > به رزنجیم (که تهکیه ی له کۆیه بوو، بهر له بیست سالیکی وهفاتی کردبوو). خه لقه که پیی دهلین فاته مه خانی خیزانی شیخ نووری نه وهی شیخ که ریمه و ئیستا میوانداریت دهکا له م چنارۆکه. فه تاح بهگ که ئه مه دهزانی پتر دهکه وهیته حورمه تکاری و سلوو بۆ فاته مه خان (مامۆژنم) ده نیرئ. وهک دهگه رنه وه منیان به باوهش بۆ لای بردبوو، گۆیا له جیاتی باوکم به خیره اتنی دهکه م (هیچم له وه به بیر نایهت) به لام کاک مه جیدی مامه نووره ددین که ئه وسا میردمendale بووه لای داده نیشیت و هه موو حورمه تیکی لی ده بینیت. وه ها ریک دهکه وئ له شوینیکه وه چند ولاغیکی دۆست و ناسیاوان به باره وه دهگه نه مالی مامم. چند پیاو یکی که ریم بهگ ئه و ولاغانه دهرده ست دهکه ن به نیازی ئه وهی کاتیک به رئ بکه ون که لوپه لی خۆیا نیان بار بکه ن. که ریم بهگ به مه نازانی.

پاش عه سر که خه ریکی رۆیشتن ده بن مالاوایی له مامۆژنم دهکات و ته وازووعی بۆ ده نوینئ، ئه ویش پیی ده لئته وه که جه نابت وه ها راده نوینی مریدی باپیرم بیت ئه دی بۆچی پیاو هکانت جه رده بیمان لی دهکه ن؟ ئنجا که ریم بهگ هیکایه تی ئه و ولاغانه ده بیستیت و به توندی له و که سانه قه لس ده بی که ده ستریزییان کردبوو.

دوای عوزر خوازییه کی پیاوانه، ولاغه کان دهگه رپه ته وه بۆ خاوه نه کانیا ن، ئیتر ملی ریگه دهگرن له بناری شاخه وه به ره و لای هه بیته سولتان که له وپه وه بۆ دیوی دهشتی کویئ ئاوا بن و بچن له قه یاغی دوکان بۆ بهری سلیمانی به رنه وه. ئه م رووداوه له هاوینی ۱۹۲۳ بووه.

له نیو ته مومژئ بیری مندالیم، وینه ی که سان و شتان و شوینان زۆر جودا خۆیا ن ده نوینن له وینه ی دواتریان که دههاته بهر هۆشی ته مه نی هه لکشاو ترم. هه وای دیمه نی چه شمه ندازی چنارۆک، که له ته خته ی فامدا نه خش به ستوو بووه، وه هام ده هی نیه ته وه یاد که ئه و شوینانه ی له مالمانه وه نزیکن ئه وسا دوورتر خۆیا ن نواندوو، شاخه دوورده کانی ش چ حیساییکی تایه ته یی دووری و نزیکیم بۆ نه کردوون. وا پی ده چی له و ته مه نه دا دووری و نزیکه هه ر له و مه ودا یانه دا حیساییان بۆ کرابئ که به لای فکری ساواییمه وه خه لقیان دهگاتئ و لی دینه وه. رهنگه ههروهک ئاسمان به ولای عه یاره ی دووری و نزیکیه وهیه و شتی که بهر پیوانه و کیشانه ناکه وئ، ههروه اش شاخه کانی پژدهر و قه ندیل و هۆوی و هۆوینده رئ له بهر چاوی ته مه نی ۳-۴ سالیما نه دوور بووبن نه نزیک. نهک هه ر ئه مه نه ده و بهس، به چاکی دینه وه یادم، دیمه نی گشتی ئه و دنیا یه له بهر یه کتری کیشرایه وه ی بیسنور، که دههاته چه شمه ندازی چنارۆک بۆم نه ده بووه دیمه نیکی سه رانسه ری به سهر یه که وهی یه ک پارچه ی ببپرگه ی بیجمگه، به پیچه وانه وه تا راده یه ک له تابلوی سوپالیستی ده کرد که وا هه ر شوینه ی وجودیکی

سەربەخۆی ھەبە، تا لە ھەموو تابلۆکە نەگەیت لە تاک تاکی وینەى ئێرە و ئەوینى ناگەیت بايى ئەوەى مەفھوومىكى گشتىيى تابلۆکەت بۆ روون بکاتەوہ. لەمەش پتر بينينى ئەنتىکەى تەمەنى ساوايى خۆم دیتەوہ یاد، دیمەنى ھەندى شوینى ئەوتو کہ بە زۆرى لە دەوروبەرى نزیکەدا بە سەرباندا دەکەوتم خۆى دەسەپاند بەسەر ئەو شوینانەى کہ لە نەدیودان وەیا نەدەھاتە بەر زەینم، ئیتر کہ دواتر بیرم بۆیان دەچوو وام دەزانى گەلیک شوینى ئەم جیھانە بریتین لە درێژەکیشانى شوینە بەرچاو و ئاشناکان. ئەم (چاو ئالۆزى یان زەین ئالۆزى) یەم لە چنارۆک بۆ دەرەخسا کہ چەشمەندازى بەرەو پێشەوہ و بەرەو راستە و بەرەو چەپە دوورى دەخویندەوہ و ھەرچى دیمەنى شار بوو خێرا بە خێرا دەخزایە ناو قەپیلکى بەرتەسكى چوار دیوارى ھەوشە و سەربان و کۆلانە، مەتەلى دوورى و نزیكى لى پەیدا نەدەبوو. من نازانم مندالى دیکەى وەکوو خۆم چ خەيالى وەھایان بە دلدا ھاتووہ لە نمونەى ئەوہى لێرەدا باسى دەکەم یا نا، چونکہ ھەرگیز پرسىارى ئەوتۆييم لە ھىچ ھاورپيەکم نەکردووہ، رەنگ بوو ئەگەر پرسىش بکەم وەلام وەرنەگرمەوہ، یەکەم جاریشە وا لەم نووسینەدا باسى ورتینەى (چاو سوورکئى) مندالىم دەکەم، پێشتر ئەم گرێیانەم بۆ کەس نەکردۆتەوہ.

ھەر لەبیرمە، سالىکيان، کہ جارى زۆر مندال بووم، دواى بە سەرچوونى کژى ھاوین، مالمان لە چنارۆکەوہ گەراپەوہ بۆ کوين، وینەى پچر پچرم لە چنارۆک یاد دەکردووہ. وام دەھاتەوہ بىر کہ خۆلەپۆتەى لاپالى رۆژاواى ئەو گەردەى کەپرەکانى ھۆبەى گەرەکە مالى مەلازادانى بە سەرەوہ بوو، ئا ئەو خۆلەپۆتەى بە ھەموو لاپەكى گەردەکەدا تا دامەنى دەکشا و کەسینكى بىھوى دەتوانى بە ئارەزوى خۆى (خۆلە خلیسكى- خشخشۆکئى) لى بکات. کہ ھاوینى دواتر چوونەوہ چنارۆک خۆلە پۆتەکەم نەدیت تومەز جارى خاکەکە پى ھاتوچۆ و پىخوستى لى نەکرابوو. بەرە بەرە خۆلەپۆت پەیدا بوو بەلام لە رووپۆتۆکى بەر تەسکدا کہ سەدیەكى ئەو مەوداپەشى تینەدەبوو من بە تەمای بووم. ئەو ھاوینەیان لەوہندە وەستام کہ خۆلەپۆتى سالى پێشوو دەرەکەوت بەلام سالى و سال بەھوى دەرەکەوتنەوہى خۆلەپۆتە ئیقلیمگیرەکە بۆم روون بووہ کہ من کاتى خۆى لەبەر مندالىم و کەم فامیم بە سەھوودا چووبووم، زۆرىشى برد تا سەھووى مندالى لەو تەرزە بارانەدا بۆم ببیتە ئەنجامىكى ئاسایى نەک ریکەوت لە زەینى ساوادا لەو رووہوہ کہ خەرىک بوونى مېشكى ساوا بە دیمەنى نزیکەوہ بە بەریەوہ ھەبە لە دیمەنەکە زیاد بکات و بە سەریەوہ بنى، تومەز عەیارەى پێوانەى زەینەکە بچووکە، وەک ئەوہى کہ قوماش بە میلیمەتر بپۆیت درەنگ لى دەبیتەوہ و لە قیاسدا قوماشەکە درێژتر خۆ دەنوینى لە ھەقیقەتى خۆى.

بە داخوہ لە سەدى نەوہدى خەيال و خوولیا و لیکدانەوہى مندالى دەسپیتەوہ و لەبیر دەچیتەوہ، چونکہ ئیمکان نییە تۆمار بکرى. کہ مرۆف دەشگاتە تەمەنى ھۆش کرانەوہ و دەستەلاتى نووسین لە سەد ھەزارى یەکیكى ئەرکى تۆمار کردنى خەياللاتى کۆن و ھى دەمى نووسینەکەى بە ئەستۆوہ ناگرى ھەر نەبى لەبەر ئەوہى کہ بایەخى پى نادات و بە ماندوو بوونىكى بېسوودى دادەنیت کەچى بە عەکسەوہ، نەقش بەستوو کردنى خوولیاى ھەر تەمەنىک بى وەک تاشینى پەیکەرە کہ بوونەوہرىک نەمر دەکات. ئیمە بە تیکرایی کورپى دوینى و پار و ئەوہندە سالى رابوردوون نەک لەبەر ئەوہى کہ بە عەزم و ئیرادەى خۆ

به بیر هاتنه‌وه رچه‌ی رەوتمان له رۆژگار به‌ستوو و به ئاوردانه‌وه وینه‌ی خۆمان له هه‌موو قۆناغه به‌سه‌رچوو‌ه‌کانماندا ده‌بینین، ته‌نانه‌ت من خۆم ئە‌وه‌نده فۆتۆ‌غرافه‌شم نه‌کیشاوه به شی‌وه‌یه‌کی رێک ده سال ده‌ سالی ته‌مه‌نم بنوی‌ن: ئی‌مه له رابوردوو‌مان ئە‌وه‌ دیمه‌نانه‌مان به بیردا دیته‌وه که به خیری خۆیان و ریکه‌وت نه‌سه‌راونه‌ته‌وه. چه‌ند چه‌زم ده‌کرد له‌م تابلۆ‌یه‌ی بیره‌وه‌ریی ساوا‌ییمدا، وه‌کوو وینه‌گر هه‌موو تابلۆ‌که‌م به بیر هاتنه‌وه‌ی سه‌رله‌به‌ر رهنگاو‌ی بکر‌دایه نه‌ک وه‌کوو تاک تاکه رایه‌لی جالجالۆ‌که وینه‌ی پچ‌رپچ‌ری ژیانم به خسته‌نه به‌ر تیشکی لی وردبوونه‌وه نه‌ختیک گه‌ش بینه‌وه.

به هه‌مه‌حال خۆینه‌ر ده‌بی له‌گه‌لمدا بال قۆل بیت و ئە‌رکی لی بیست‌نم هه‌لبگریت، خۆ ئە‌وه‌ی راستی بی کردنه‌وه‌ی رو‌وپه‌ر‌ه‌ی ژیان‌ی هه‌ر که‌سێک بیت به‌ر و به‌ره‌می له‌وه تیه‌ر ناکات که بخویندریته‌وه و بیست‌ریت، نه‌ خۆراک نه‌ پۆشاک نه‌ نو‌ای هه‌وانه‌وه نه‌ سامان و دارایی، نه‌ زانی‌نی زانستی و ئە‌ده‌بی و هونه‌ری، هی‌چیان له‌وه سه‌رگورشته‌یه‌ی گه‌شتی ژیا‌نه‌وه به‌ سه‌ر که‌سدا ناباری ته‌نانه‌ت به‌ ته‌مانیم، هه‌تا بۆم بکری، په‌ند و ئامۆ‌ژگاریش له‌ په‌نا بیره‌وه‌ریدا به‌ خوینه‌ر بفرۆشم. به‌لام ئا لی‌رده‌دا خه‌به‌ریکی میراتی خانه‌واده‌یی خۆی ر‌ه‌پیش ده‌کات پ‌نوه‌ندی به‌ بیره‌اتنه‌وه‌ی ته‌مه‌نی ساوا‌یی‌یه‌وه هه‌یه، نه‌ختیکیش په‌ندامی‌زه:

باپیری باپیرم، مه‌لا عه‌بدوللای (واثق باله) کو‌ری مه‌لا عه‌بدور‌ه‌حمانی کاک‌ی جه‌لی، سی‌ی حاله‌تی شیره‌ خۆری‌ی خۆی بیر هاتۆ‌ته‌وه که پ‌نوه‌یا‌نه‌وه ناراحه‌ت بو‌وه: به‌کی‌کیان ئە‌وه بو‌وه، له‌ کاتی پاشه‌ل شووشتنی ساوادا سه‌ری ساواکه ده‌که‌ویته ته‌نگ‌ژه‌ی نیوان بن هه‌نگل و ران و قه‌پرغه‌ی دایکی و تیدا هه‌ناسه‌ سوار و خه‌فه‌خان ده‌بی. دو‌وه‌میان ئە‌وه بو‌وه که به سه‌ر ئاگره‌وه ئە‌م ده‌ست و ئە‌وه ده‌ستیان پی کردوو زۆر ترساوه. سی‌یه‌میان ئە‌وه بو‌وه متومۆ‌ری و نوشته‌یان له‌ پاشه‌ سه‌ری کۆچکه‌ی دروو و له سه‌ر پشتی لانک ئە‌وه زه‌ق و ر‌ه‌قانه‌ی له سه‌ری چه‌قیون، چه‌ندیکی گریاوه له‌به‌ر ئیشی سه‌ری دایکی مه‌مکی له‌ زاری ناوه و لایه‌ لایه‌ی بۆ کردوو و ژیر نه‌بۆته‌وه... ئامۆ‌ژگاریی دایکان ده‌کات که مندا‌له‌کانیان له‌ ئازار و ترسی ئە‌وتۆ‌یی بپاری‌زن.

له‌ ر‌یی گ‌یرانه‌وه ده‌زانم کاتیک ویستبو‌ویان له‌ شیرم بکه‌نه‌وه، به‌ پی‌ی عاده‌ت ده‌رمانی تال و سو‌یریان هی‌نابوو له‌ گۆمه‌مکی دایانم یا‌عیسمه‌ت بدن تا‌کوو مه‌مه‌که‌م له‌به‌ر چاو بکه‌ویت. واپی ده‌چی ئۆگرم به‌ دایانمه‌وه وده‌ها بو‌وه پاش ته‌مه‌نی دوو سالی‌ش هه‌ر مه‌مکیم مشتوو، هه‌ر چه‌ند شیریشی زۆر که‌م بو‌وبوو بۆیه بو‌وه ته‌مه‌نی ئە‌وه‌م هه‌بو‌وه مه‌به‌ستیان تیبگه‌م، ئیتر پی‌م گوتبو‌ون ده‌رمانی تی مه‌ده‌ن مه‌مکی نام‌ژم ئە‌مما لیم گه‌رین هه‌ر لای ئە‌وه بنووم. به‌مه مه‌سه‌له‌تیمان کردبوو.

ئە‌وه دیمه‌نه پچ‌رپچ‌رانه‌ی بیره‌وه‌ریی مندا‌لیم که دینه‌وه به‌ر هۆش و گۆشی ئیستا‌که‌م هی‌ندیکیان چشتی ئە‌وتۆن له‌ کژی خۆیاندا سالانه رو‌ویان ده‌دا وه‌ک: گۆیزه‌ی مال بۆ چنارۆک، مشتاغ راکردن، کار دروستایی ر‌ه‌مه‌زان، ج‌رپو‌ج‌پانی قاوورمه و گی‌یه‌ی دابه‌سته، چه‌لتووک کوتان، ئاماده‌کردنی ماله‌وه بۆ ژیان‌ی زستانه، کاروانه‌داری دۆستی لادینی له‌ کژی پاییزدا، هه‌نار و تری جه‌لی و نازهنین و سناوه له‌ کژی خۆیدا... هتد... هتد.

که‌ فیلمی ئە‌وه دیمه‌نانه له‌ زه‌ینی خۆمدا ده‌ده‌مه‌وه به‌ر یاد کردنه‌وه‌وه به‌ روونی ده‌بینم وینه‌یان له

تەمەنى مندا ئىمەۋە بۇ تەمەنى ھۆش كرانه وەم لە يەكدى جودان. بە نمونە، لەبەر تىشكى كزى فامى مندا ئىمدا ئەو كوتكانەى كە ئالقەى پياوان بە نركەى سىنگيانەۋە لە كۆمەلى چەلتووكيان رادەكىشا كارىكى مەتەلاۋى تەماۋى بوو بەند بوو بەۋ دەمەى ھەلسوكەۋتەكەى تىدا دەكرا و گەپ و گۆبەندى تىدەخزا و چايەى بە دەمەۋە دەخورايەۋە و لەمىشكەمدا نە دەچۆۋە بۇ برنج سىپى كردن و چىشت لىنان ۋەيا برنج فرۇشتن و بە ديارى ھەناردن. دەمزانى كوتەك لە چەلتووك دەدەن بەلام پىم سەير نەبوو ئەگەر لە جياتى چەلتووك لە گل و بەرديان راکىشابايە... دەمدىت يەكىك بە سىكاردەۋە دىت (دواتر زانيم پى دەلىن قەساب) دابەستەكان سەر دەپرېت و كىشەى گىپە و قاوورمەى بە دوادا دىت بەلام ئەگەر لە جياتى سەبرپىنيان بە پىش خۇى دابان و بردبانى بۇ ھەر كۆبىيەك بىت فەرقىكى ئەۋتوى نەدەكرد بە لامەۋە. دەمزانى دابەستەكان پىۋەندى بە مالمەۋە ھەيە بەلام خاۋەنايەتى ئىمە پىيانەۋە ھىندەى خاۋەنايەتى خۇم بە پەپەجانەكەمەۋە نەبوو (پەپەجانە: جۆرىكە لە پىلاۋى ساوايان). ھەروەھا كە لە چنارۇك دەمدىت ئەۋ خەلقە كتوپر رۆژىكيان دەكەۋنە خۇيان و شوپىنى مشتاغ رۆنان پاك و ھەموار دەكەن، بە كەر و قەلتارە ترى رەش لە پەزەكانەۋە دەھىن و ھىشوو ھىشوو راي دەخەن، دەمزانى ئەۋ ترىيە دەبىتە ميوۋ بەلام ئەگەر لە جياتى رۆنانى پى شىليان بىكرديە ۋەيا بەملاۋادا فرىيان دابايە كارىك دەبوو، بۇ بەر زەينى مندا ئىم، براى رۆنانەكە بىت: ھەستەم نەدەكرد بە (حتمىيە) ھاتوباتى مشتاغ رۆنان و ميوۋ ھەلگرتەۋە. ئەمما ئەگەر شەۋىكيان يەكىك لە ئەھلى مالاۋە شوپىنى نووستى گۆربايە ئەۋ جىگۆرپكىيە قابى ھەموارى لە قەناعەتمدا پەيدا نەدەكرد.

بەشىكى دىكەى ئەۋ دىمەنانە ھى ھەلكەۋت و رىكەۋتە كە كز و جەم و دەمى بۇ نىيە، يان ھى شتى بەردەۋامە كە نە كز نە ھەلكەۋتى تىدا نىيە - لە نمونەى ھەلكەۋت: سەفەر، سەيران، شايى، شىن، شەرە چەپەلۇك، بروسكە و رەھىل، داۋەت... ھتد.

نمونەى شتى بەردەۋام كە لە خەيالى مندا ئىمدا شوپىنى ھەبى، كەسانى بەرچاۋ، ھاۋتەمەنەكانم، شوپىنى گەمە لى كردن، مال و دەربوونە و گەرەك، ولاغى جوان، پشيلەى دەستەمۇ، درەختى رىك، خانوۋى بەرز...

تىكرى ئەۋ دىمەنانە كە ھەر بايى فامى مندا ئىمدا واتاى دياريان لە مىشكەمدا زپە رەنگى دەدايەۋە، تەختەيەكى (ۋشەى تىكەھەلكىش - كلمات متقاطعة) لەبىرى مندا ئىمدا دروست دەكەن، ھىندى ۋشەى زور شىرن و ھىندىكىشى زور و كەم، تال، شىرنايى و تاليشيان چەندىكى ھەبوۋىت لە عەيارەى فامى مندا ئىمدا كەلەرپىيان دەكرد، واتە پتر لەۋەى ھەبوون دەھاتنە بەر ھەستى ساوايىم، نەك لەبەر ئەۋەى ھەلكەۋتەكان زل بوون بەلكوۋ لەبەر بچووكى پۇرگى دەروونى ساوام.

لە ۋشە خۇشەكانى ئەۋ تەختەيە، بۇ تەمەنى ھەرە زوۋى بىرکردنەۋەم، (سەيران) بوو، ئنجا چ لە بەھارندا بەر لە پشكوۋتنى درەخت و چ لە سەرەتاي ھاۋىندا كە دەبوۋە كزى پىگەيشتىنى فەرىكە سىۋ و توۋى ھەمەجۆر. كە ساۋا بووم سەيرانم بەند بوو بە ئەھلى مالاۋە چونكە لەۋ تەمەنەدا من و ھاۋرىكانم تواناى سەيرانى تايپەتى خۇمانمان نەبوو. مالى ئىمە و مالى مامە نوورەددىنم لە بەھاردا يەك دوو جارن دەچوون بۇ سەر چاك يان دەرماناۋ، ۋەھاش دەبوو لەگەل خزمى دىكەدا بە كۆمەلى گەرەترەۋە

ئەو سەيرانەيان دەکرد بە تاقمى رابواردنى رۆژىكى سەر لە بەرەوه، ولاغ بۆ سواری و بار لىنان بە ھى خۆمان و ھى خوازرايەوه بايى پىويست، بگرە لە پىويستىش پتر، ئامادە دەکران و دواى بەرچايى يەكى بە پەلە و زوو لە سبەينەدا تىكرامان، جگە لە باوكم و مام و يافەخرەى پوورى گەورەم و يەك دوو بەردەست، بەرەو شوينى سەيرانەكە دەچووين، ژن و مندال و پياوى لىھاتوو بە سواری و ھىندىكىش بە پىيان... ئەو رىگايە، بايى رۆيشتنى سەعاتىك و دوو سەعات بوايە بە چەپلە ريزان و نوكتە و پلار تىگرتن و تريق و ھۆر و گەشانەوه دەپنچرايەوه بۆ سەر ژوانى مەبەست.

من بە پىي برىارى ساوايىم لە كۆشى داينام بەسەر ولاغەوه يان بە باوھشى پياويكەوه وەكوو قەپووچكەى ئاو لەگەل شەپولى ئەو كەيف و زوقە سەراو دەبووم. ھەندىكيان كە جارئ لە تەمەنى پيش مەكتەبمدا بووم، بەر لەوھى بچين بۆ چنارۆك، بە قەلەبالغى و ھاتوباتەوه سەردانىكى چاكى (پەلكانە) مان كرد. مالى ئىمە و مالى مام و مالى (خالە سەدر) ي كورى شىخ كەريم (خالى مام بوو) لەگەل چەند ئافرەتتىكى بە سالددا چووى، كە بە عادت دەكەونە بەر حىسابى دلراگرتن و خاترانە، دواى بەرچايى يەكى زوو، لى سوار بووين و بە دوو سەعات و نيو گەيشتىنە سەر چاكەكە و لە ژىر دارتوويەكى بەسەر كانياويكەوه روابوو بنگەمان دانا. وەھا رۆيشتبوو كە ئەو كانىيە، بە (اصطلاح)، بىبنە واتە كەسىكى بچىتە ناويەوه پىي ناگاتە زەوى و ئەگەر مەلە نەزانى دەخنكىت. مندالىكى لە ئىمە بالخۆشتر، ھەويژ ناو <١٠>، كورى ئافرەتتىكى سەر بە مالى خالە سەدرمان لەگەلدا بوو ئازايى خۆى تاقى كەردەوه بەوھدا جۆلانە بە سەر كانىيەكەدا بكات و ترسى خنكان نەبوەستىنى. دەستى گەيانە لکەتوويك و خۆى بۆ شل كرد و بە دەنگى بەرز تىي ھەلكرد: حىلانئ جۆلانئ... جارئ بە تەواوى سەرىكيان بە سەر كانىيەكەوه جۆلانەى نە كەردبوو لکە تووى ھەرام قرچەى كرد و شكا و ھەويژ شلپەى لە ئاوى كانىيەكە ھىنا. دايكى زىراندى و خەلقەكەش سەغلەت بوون لە ترسى ژىراو بوونى لەو كانىيە بىبنەدا، كەچى ھەويژ بە سەلامەتى لە كانىيەكەدا چەقى و ھەر ھەتا ھەوراز كەمەرى لە ئاودا بوو. تومەز كانىيە فىلپاز بە ھىچە ئەو ناوبانگەى بۆ خۆى داسەپاندبوو. ترسى خنكانەكە بوو بە پىكەننىك و تريق و ھورپىك ئەو سەرى ديار نەبى. ئەو ھەويژە باوكى نەمابوو، لە جىرانەتى مالى خالە سەدر بە خۆى و دايكەيەوه، لە چاو وەزعى بىباوكى، ژيانىكى خۆشكەلەى رادەبوارد و بە زۆرىش لە ھاموشۆى خزمانەدا ھاوبەشى دەبوو لە گەمە و گەپى ھاوتەمەنەكانى خۆى لە بەردى ئىمە و مال خالە سەدر. ئەو رۆژە لەو جۆلانە مەترسى لى كراوھدا مەبەسى خۆھەلدانەوه بوو بە سەر فەتحى (شىربرام) و فاتىحى خالە سەدر كە ھاوتەمەنى بوون.

پەلكانە برىتئىيە لەو كانياوه و قەبرىستانىكى لىوھى نزيكە. وەھا رۆيشتووھ كە پياوچاكيك لەو قەبرىستانە نىژراوھ، گۆيا ئاوى كانىيەكەش دەرماناوه. لە ماوھىيەكى كەمدا دىي (ناسراغا) ھەيە كە ھى مالى شىخ كەريم بوو، ئەوسا بەشىكى ھى خالە سەدر، دواتر بە كرپنەوه ھەمووى بوو بە ھى ئەو. لەو جۆرە سەيرانانەدا ئەو دىيەى لىمانەوه نزيك بايە يارمەتىي دەداين لە ھەر شتىكى پىويست بايە، لە ماست و دۆ درىغىيان نەدەكرد، وەھا دەبوو گىسك وەيا بەرخيان بە ديارى بۆ دەھىنانى ھەرچەند لە لايەن خواردنەوه بە كاردروستايى تەواوھوھ دەچووينە ئەو شوينانە. خەلقەكەش ئەو رۆژە پىمانەوه

دهگه‌شانه‌وه هەر نه‌بێ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌لێک ده‌بوو ده‌قی ژبانی یه‌کنه‌واپانی تیدا بشکێنن و له‌ نزیکه‌وه سه‌ر به‌ جووری ژبانی شارستاندا بگرن. هه‌میشه‌ ئا‌فره‌تی لادئ‌ی چه‌زی کردووه‌ خشل و پۆشاک‌ی ئا‌فره‌تی شارستان ب‌بینیت به‌ به‌ژن و بالایی ئا‌فره‌ته‌که‌وه. زۆر به‌ سه‌یری منداله‌کانیان نامۆیی‌یان لئ‌ ده‌کردین، هه‌ر ده‌گوت ئی‌مه‌یان به‌ دانیش‌تووی جیهانیکی نا‌اشنا به‌وان حساب ده‌کرد، ته‌نانه‌ت که‌م گه‌پی مندالی لادئ‌ هه‌یه به‌ هی مندالی شارستان بچئ‌، له‌وه‌شدا جوداوازیی شارستان و لادئ‌ کاریگه‌ر بوو نه‌ک هی چینیایه‌تی چونکه‌ بۆ مندالی لادئ‌ هه‌موو مندالی شارستان ب‌ینگانه‌ بوون به‌ ده‌وله‌مه‌ند و هه‌ژاریه‌وه، له‌ شاریشدا مندال هه‌ژار بایه‌ یان ده‌وله‌مه‌ند به‌یه‌که‌وه یارییان ده‌کرد.

له‌ کۆیه‌ که‌ ب‌تروانیبایه‌ په‌لکانه‌ و ناسرا‌غا، پرووت ده‌که‌وته‌ پروکاری ده‌ربه‌ندی با‌زیان واته‌ له‌ نیوان باشوور و رۆژه‌ه‌لاتی کۆیی که‌وتوون.

جاری وه‌ها ده‌بوو له‌ سه‌ره‌تای هاویندا له‌ کۆیه‌، یان له‌ مانگی ئاب له‌ چنارۆکه‌وه ده‌چووین بۆ کانیه‌ گه‌رمه‌که‌ی مه‌شور به‌ (حه‌مام جه‌لی). بۆ خه‌لقی ناوچه‌ی کۆیی به‌ ئاهه‌نگی ئه‌و ناوه‌وه ده‌گوترا هه‌مام عه‌لی و هه‌مام جه‌لی. مه‌به‌س له‌ هه‌مام عه‌لی کانیه‌ گه‌رمه‌که‌ی (حمام العلیل)ی نزیک مووسله‌، که‌م که‌سیش ده‌یزانئ‌ هه‌مام عه‌لی قوت کراوی (حمام العلیل)ه‌. کانیای (حه‌مام جه‌لی) له‌ دوو کیلۆمه‌تری دئی جه‌لی به‌ سه‌ر رووباری (باسه‌لم) و له‌ دامه‌نی کلکه‌ی چپای ئاوه‌گرد به‌ لای چنارۆکه‌وه هه‌لکه‌وتووه‌.

جینگه‌ی هه‌لقولینی کانیه‌ گه‌رمه‌که‌ به‌ رۆخی رووباره‌که‌وه بوو، هه‌ر سا‌له‌ که‌له‌کی مه‌حه‌که‌می ئاوه‌ نه‌ده‌لاندوویان به‌ ده‌وری کانیه‌که‌وه هه‌لده‌نا تا‌کوو ئاوی رووباری تیکه‌ل نه‌بئ‌ و ساردی نه‌کاته‌وه. هه‌له‌به‌ت که‌له‌ک له‌ خۆوه هه‌لناندرئ‌ و ئاوی سارد و گه‌رم به‌ خۆرای لیکدی جودا ناکریته‌وه.

ده‌بوو یه‌کیک ئه‌م کاره‌ به‌ ئه‌ستۆی خۆیه‌وه بگه‌ڕئ‌. له‌و ده‌ماندا که‌ من بۆ بیره‌وه‌رییان ده‌چمه‌وه خزمیکی جه‌لیه‌تیمان، حاجی کوری مه‌لا عارف، سه‌روبه‌ری کانی هه‌لنان و ریک خستنی شوینی ژنان و پیاوانی ئه‌نجام ده‌دا له‌ پاداشدا مزه‌یه‌کی ب‌ینئه‌رکی بۆ ده‌چوو له‌و که‌سانه‌ی ده‌هاتنه‌ سه‌ر گه‌راوان و ئاوی گه‌رمی هه‌مام جه‌لی (نه‌ختیکی دیکه‌ باسی گه‌راوان دیت). من ئه‌و مامه‌ حاجیه‌ی مه‌لا عارفم چاک به‌ بیر دیت. چ له‌و سه‌فه‌رانه‌ی جه‌لی و هه‌مام جه‌لی ئی‌مه‌ بیت و چ له‌ سه‌ردانی ئه‌و بۆ چنارۆک و کۆیه‌ بیت، گه‌لێک جارن دیتوومه‌ و گویم لئ‌ بووه‌. مه‌لا عارفی باوکی، که‌ ئه‌وسا پیرترین که‌سیکی جه‌لی زادن بوو، به‌ حال وینه‌یه‌کی تارمایی ره‌نگی لئ‌ یاد ده‌که‌مه‌وه ئه‌ویش له‌ پئی بیستنه‌وه. به‌ینیکی مه‌ودا درێژی له‌گه‌ل باپیرم، به‌ دوا ئه‌ویشدا له‌گه‌ل باوکم رابواردووه‌ هه‌ر له‌ مالی ئه‌وانیش وه‌ک ئه‌ندامیکی خیزان به‌سه‌ری بردووه‌. خه‌به‌راتی ئه‌و مه‌لا عارفه‌ له‌ گه‌لێک باردا باس ده‌کرا ته‌نانه‌ت باوکم گه‌لێک له‌تيفه‌ی لئ‌ ده‌گه‌ڕایه‌وه، یه‌کیک له‌وانه‌ ئه‌وه‌ بوو ده‌یگوت ره‌مه‌زانیکیان که‌وا تازه‌ ده‌هات بکه‌وئته‌ گه‌رمای هاوین، مه‌لا عارف، دمه‌ و عه‌سریک لای باوکم له‌ قوولایی دلّه‌وه هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌سه‌ره‌ته‌ومه‌ندی هه‌لده‌کیشیت. باوکم لئ‌ ده‌پرسی ئه‌و هه‌موو هه‌سه‌ره‌ته‌ی بۆچی بوو؟ دیسان به‌ دم هه‌ناسه‌ هه‌لکیشانه‌وه ده‌لئ‌ خۆزی نه‌ده‌مردم هه‌تا فتاریکی به‌ ئاره‌زۆی دلّی خۆم کردبایه‌وه.

باوکم پئی ده‌لئ‌، مه‌لا عارف تو ئاره‌زۆکه‌ت بلئ‌، مه‌رج بئ‌ ماده‌م له‌ توانامدا بئ‌ فتاره‌که‌ت بۆ ساز

دهدم دابزانم حەز لە چى دەكەيت. ئەويش پڕ بە دل و بى مەبەستى گەپ و پىكەنين دەلتى: تەرۆزىيەكى پير پير، دۆيهكى ترش ترش، نانتيكى رشاوى بووبىتەوه هەوير... ئەمەى گوت و وسكت بوو. باوكم بە ديار ژماردى خواردمەنىي دىكەوه گوئى رادەگرئى بەلام هيچى دىكەى بە دوادا نايەت. دەزانئى ئەمەيه ئارەزۆكەى، ئەويش پىي دەلتىتەوه: مەلا سبەينئى دواى عەسر دەنيرم لاي بەقالەكان كام تەرۆزى لەبەر زىدە پيرى حەيوانيش ناى خوات ئەوت بۆ بەين. هەر لە دوا رۆژەلاتيشەوه دوى مالهكەى خۆمانت بۆ لەبەر هەتاو دادەنئين هەتا وەكوو زەهرى هەلاهيل ترش هەلدەگەرئى، نانيشت بۆ لە ئاوى گەرم هەلكيشن بە ئارەزۆى خۆت نەرم بىتەوه، ئەمما ئەگەر لە نەوسان وەزگيش بەدى نابئى لەوه بەولاوه هيچت بچىتە هەناو، خۆ تۆ منت تۆقاند بەو هەناسە دووكەلاوييەت، لام وابوو داواى زلابيەى بەغدام لئى دەكەيت... ئىوارەى رۆژى دووم مەلا عارف فتارى بە تەرۆزى پير و دوى ترشاو و نانى هەويراوى كردهوه بەو چۆرەى كە تامەزرۆى خۆراكى بە هەشت لىي تير نابئى. كە گەدەى لەو فتارە پڕ كرد شاپەديهكى بە دلى هينابوو گوتبووى ئنجا مردن حەقە و ناحەق نىيە.

نەوهى مەلا عارف، كورپى حاجى مەحموود ناو، دواى مەرگى باوكى بە زۆرى لاي ئىمە، بە تايبەتيش لاي مامم لە كۆيه و چنارۆك بە سەرى دەبرد. دواتر بوو بە خاوەن ژن و مال. وابزانم ئىستا لە هەولير نيشتەجئى بوو مندالئيشى پئى گەياندوون.

لە دەست خۆمدا نىيە چەندىكى بە (جەلى) يەوه خەريك بم لئى تير نابم. لە لايەكەوه پيشەى و جوووم لە كۆنەوه بەويوه بەستراوتەوه، لە لايەكى دىكەشەوه پيوەنديم پىيەوه لە ساوايى و مندالئىمدا بەهيز بوو، ليرەشدا بەسەرھاتى ئەو رۆژگارنەم دەگيرمەوه كە بەشيكيان بە جەلى و حەمام جەلى و (گەراوان) و خزمانى جەلييهوه بەستراوتەوه.

ئەو ناوہ ئاوى مەعدەنىي زۆر هەبوو. جگە لە ئاوه گەرمەكە كە ناوى (حەمام جەلى) لئى وەرگيراوه، ئاوى دىكەى هەبوو پىيان دەگوت عەنكفرىت. ديارە مەبەست (عين كبرىت) ه كە دەماو دەم زاراوہكە لە عەرەبىيەوه گۆرانى بەسەردا هاتووہ. ئەو ئاوهيان يەكجار زۆرتەر بوو لە ئاوه گەرمەكە، وەك لەبىرمە ئاشگير دەبوو، ئەويش بە رۆخى روباوہكەوه، بەلام لە بەرى لاي چنارۆك نەك جەلى، بەر لەوهى لە زارى گەليەكەوه بەرەو ديوى جەلى دەربىت، بە رەنگىكى شىنى سپات و بە كەفوكولەوه هەلدەقولئى و خەلق بە نيازى چاكبوونەوه لە دەردى بادارى تىيدا دەمانەوه... نەختىك لە روباوہكە و بنارى شاخەكە ترازابايت بەرەو چنارۆك دەگەيشتتە شوينىك پىيان دەگوت (گەراوان) و لە دوورايى نيو كيلۆمەترىكەوه، بەلكوو زياتریش بىنى دەھات. ئاوى ئەو شوينە بۆ دەردى پيسكى و گولى چاك بوو. وشەى (گەپ) وەك بزائم لە فارسيدا بە واتاى كەچەل دىت بەو پىيە (گەراو) دەبئى بە ئاويك بگوترئى بۆ كەچەلئى دەرمان بىت.

مناسبى جىگەيه بلئىم وشەى (پيسك) يش لە كورديدا بۆ ريشەيەك دەچىتەوه لە بنەرەندا پيوەندى بە (پيسى) وە نىيە، وەك لە لاپەرە ۱۱۳ى كتيبى (فرهنگ ايران باستان) لە نووسىنى پور داود باس دەكات، وشەى (پەيس) لە ئافىستادا بە واتاى نەخشاندن هاتووہ. پيشگرى (نى خرف) بە واتاى (دا- وەك داھاتن، داگرتن)ى هاتۆتە سەر و لە دەورانى هەخامەنشيان بۆتە (نپشتن) بە واتاى (نووسين) كە ئەگەر بە وردى لىك بدرىتەوه (دانەخشين) دەگرىتەوه، نەخشەكەش كە بۆ نووسين بردراوتەوه لەوهويە

که نووسین خۆی بریتییە له پڤۆکی رەش و سپی، ئیتر بۆ (بەلەک) یش بردراوئەتەو. بەو پێیە وشە (پیسک) له ئەسڵدا بە واتای (بەلەک) هاتوو. بە هەمە حال ئەو ئاوەی گەراوان هەقی بە سەر زمانەوانی و میژووئەو نەماوئە ئیستاکە بۆ گۆلی و پیسکی خۆی له بار کردوو، ئەو قورپی لهو گەراوئە پەیدا دەبێ وەکوو خمی شین خۆ دەنوینێ. بە لای چنارۆکەوئە بییت دەگەیتە محالیک پێی دەلین (شینکان) سەرلەبەری بریتییە له گردی شینکال، هەر دەلینی کۆمەلی خۆلەمیشی داری سووتەمەنین. بینگومان مادەیک لهو خاکەدا هەیه وەهای شین دەکات و لەولاتریش ئاو دەکاتە (گەراو). حەیفە شوینی وەها نایاب دەستی شارستانەتی و پیشەسازی و ئاوەدان کردنەوئە نهگاتێ.

دیمەنی ئەو گەلیە ئاوی رۆوباری باسەلمی پێدا دیت بەرەو حەمام جەلی و رۆوئە بیتوین و دوکان، بۆ ئەو تەمەنی نیوان ساوایی و مندالیم، زۆر سەرنج راکیش بوو. بەر لەوئە چەکی ئاگردار زۆر بلاوئە شاخەکە پلینگ هەبوو. هەر لەبیرمە لهو سەفەرانیە که تەمەنم گەیشتبووئە پلەهێ هۆش کرانەوئە، ترستیکی پلینگ لەگەلمدا دەژیا تاکوو بەرەو مالم لێی دوور دەگەوتینەوئە، ترسەکەش بە ئەساس لهوئەوئە دەهات که دەنگوباسی راوله پلینگ ئەو شاخە بە سەر زارانەوئە بوو، کەسانیش هەبوون له دانیشتوانی ئەو ناوچەیه ناویان له راوله پلینگ دەرکردبوو. ئەوئە راستی بێ، شاخەکەش لەم بەرەو بەری رۆوبارەکی باسەلم، بۆ بەر زەینی ئەوسای مندالیم، دەهشەتیکی دەخستە لیکدانەوئە خوتخوتە تیگەرلوم چونکە تا ئەو دەمە هیچ شاخیکی وەها چر و نغورد و سەخت و بەتەریش و تاوئە بەردم نەدیتبوو، بە چاکی دیتەوئە بیرم، که له دیمەنەکە رادەمام دەتگوت ئەم بەرەو گەلیەکە راز و نیازیکی نیوان خۆیان بە خامۆشی له یەکی دەگەینەن، تارمایی پلنگیش لەناو ووتووئێژدا وەکوو تەلە نراوئەتەوئە بۆ ئەو کەسە بێباکانە له ئاوەدانی دوور بکەوئیتەوئە.

چەندی له حەمام جەلی ماباینەوئە هەمیشە خزمانی جەلی بە دەورمانەوئە دەبوون و له خزمەت و بە فریاکەوتن درێغیان نەدەکرد. بەر له چوونمان کەپر و ساباتمان له حەمام جەلی بۆ ساز دەدرا، شەوانە پیاوی ئیشکچییان لامان دەمانەوئە لەگەل جەماعەتی خۆمان هەتا سبەینە ئاگاداران دەبوون، چەند جارانیس سەرمان له گوندی جەلی دەدا و خزمانمان بە سەر دەکردهوئە بە تاییبەتی ئیمەی مندال که حەزمان بە گەرل پتر دەکرد تا خۆ له ئاو هەلکیشان. ئەو دەمە له نیو خزمانی جەلی ریش سپیەتی بە (ئامۆزا محمد)ی خوالیخۆشبووی رەوا دیترا بوو.

ئەم پیاوئە له چاو هاو مەسەلهکانی خۆی زیندە بەرچاو و زۆریش ریز لێ گیراو بوو. لکی جەلیزادەهێ کۆیه و ئەو لکەهێ ئامۆزا محەمەدی برا گەرە بوو له مەلا عەبدوئەللاکی کاکێ جەلی (باوکی مەلا عەبدوئرەحمانی <١١> کاکێ جەلی) دەگەنەوئە یەک. باوکم تا بلێی ئامۆزا محەمەدی خۆش دەویست و ریزی لێ دەنا و دلی بۆی دەکرایەوئە، منیش لهو مندالییەمدا دلم بۆی دەچوو. دەمدیت لهو خزمانەهێ جەلی و کەسانی ئەو ناوئە دەهاتنە لای باوکم تەنها ئامۆزا محەمەد یەکسەر دادەنیشت ئەوانی دیکە خۆگیریان دەکرد هەتا باوکم تەکلیدی دانیشتنی دەکردن. ئەم دابەش شتیکی نەبوو باوکم بە سەر خەلقەکەیدا سەپاندبێ. له خۆوئە خەلقەکە وەهایان لێ خۆش دەهات دواي ئیزنی ئەو لای دانیشن. له نمونەهێ ئەو ریز و شکۆیه، نەمدیت له هیچ کۆییەک کاکە حسین و کاکە حەمە له مەجلیسی سەید ئەحمەدی خانەقایی

باوکیان دابنیشن، هه‌میشه له‌ه‌زور باوکیان وه‌ک دره‌خت به‌سه‌ر پئیانه‌وه ده‌چه‌قین.

ئه‌و ساله‌ی که باوکم چوو بۆ لای جه‌لی، پئوه‌ندی به‌سه‌فه‌ره عاده‌تیه‌کانی سالانه‌ی مالی ئی‌مه و مالی ماممه‌وه نه‌بوو، چشتیک پرووی دابوو، که ئیستا‌که نازانم چی بووه، هه‌لی ریک خست بۆ باوکم که سه‌ردانیکی ئه‌و ناوه بکات، زۆر له‌میژیش بوو چه‌زی ده‌کرد زیاره‌تی گۆری باپیره‌گه‌وره‌مان کاکي جه‌لی و دیده‌نی خزمانیش بکات. هاتوباتی ئه‌و سه‌ردانه چ خزمایه‌تی نه‌بوو له‌گه‌ل سه‌فه‌ری ئی‌مه، له‌و چه‌ند رۆژانه‌دا که باوکم له‌و ناوه‌ مایه‌وه خه‌لقی ناوچه‌که تیکرایان هاتنه‌ به‌خیر هینانی، خوا هه‌لناگرئ خزمانی جه‌لیش به‌گه‌وره و گچکه‌یانه‌وه، کوردی گوته‌نی، خۆیان شه‌هید کرد له‌خزمه‌تی میوانان.

له‌بیرمه ئه‌و هاوینه میگه‌لی کۆمه‌لێک له‌مه‌ردارانی دزه‌یی هاتبوون بۆ پاوانه‌کانی ناوچه‌ی جه‌لی و سناوه و ئه‌و ده‌وره‌به‌ره. خاوه‌ن میگه‌له‌کان که له‌ئاگاکی دزه‌یی بوون، ئه‌وانیش هاتنه سه‌ردانی باوکم، ده‌ستودیاریه‌کی باشیشیان پئی بوو بۆ ئه‌و بنه‌گه‌یه‌ی که خۆراکی بۆ میوانه‌کانی باوکم دروست ده‌کرد^{۱۲}. ره‌نگه ئه‌و ساله من له‌پۆلی دووهم یا یه‌که‌می سه‌ره‌تایی بووبیتم، چ به‌ره‌هه‌ستیشم نییه له‌وه‌دا بمگێرنه‌وه بۆ ئه‌و ته‌مه‌نه و ئه‌و چرگه‌نه‌ی بناری ئاوه‌گرد و دوو قه‌راغی ئه‌م به‌ر ئه‌و به‌ری رووباره‌که‌ی باسه‌لم.

له‌یادی ترسی پلینگ ئه‌و شتانه‌م به‌بیردا دینه‌وه که له‌ساواییم و له‌مندالیمدا ترسم لێیان هه‌بوو، مه‌به‌سیش شتی ئه‌وتۆن له‌عاده‌ت به‌ده‌ر بن. له‌سی شت ده‌ترسام هیجیان پئوه‌ندیان به‌وی دیکه‌وه نییه. یه‌که‌میان ترسی سه‌گ، نازانم له‌کوێوه ئه‌و ترسه‌م بۆ هاتبوو به‌لام له‌بیرمه به‌هه‌موو دل و گیان لئی ده‌توقیم، ته‌نانه‌ت لیشم دوور بایه ترسه‌که‌م رئ ده‌نیشت. که‌گه‌وره بووم به‌خۆدا شکانه‌وه نه‌یده‌هیشت ترسه‌که‌م پئوه‌ دیار بئ به‌لام ئه‌وساش تا پیم کرابایه‌ خۆم له‌شالای سه‌گ دوور ده‌خسته‌وه، واته‌ خۆم نه‌ده‌خسته ئه‌زموونی ترس و نه‌ترسانه‌وه.

دووه‌میان ترسی به‌په‌یژه‌دا هاتنه‌ خواره‌وه. نه‌مه‌دزانی چوونه سه‌ری په‌یژه هینده جودایه له‌پیدا هاتنه‌ خواری. تاکوو جاریکیان به‌په‌یژه سه‌ر کۆشکیکی تازه دروست کراوی مالی مامم که‌وتم که ویستم وه‌کوو خه‌لقه‌که به‌په‌یژه‌که‌دا بیمه‌وه خواری له‌سه‌ره‌تاوه ترسیکم سواری شانان بوو، ئنجا ترسه‌که‌م لئ بوو به‌سه‌ر سوورپکی. له‌وه‌سه‌ر بانه‌ه‌وقام و به‌هیچ جوړیک جوړه‌تم نه‌کرد له‌په‌یژه‌که‌ نزیك بکه‌ومه‌وه. پیاویکی له‌وانه‌ی خزمه‌تی باوکیان ده‌کرد (صمد) ناو هات و له‌کوئی خوی کردم و پیشی گوتم چاوه‌کانت بچوو‌قینه و ده‌سته‌کانت له‌ملم توند بکه و ترست نه‌بئ. ئامۆزگاریه‌که‌م له‌سه‌دی سه‌د جیبه‌جی کرد، به‌لام له‌دئا ئومیدم که‌م بوو که به‌سه‌لامه‌تی ده‌گه‌مه‌وه سه‌ر بانه‌که‌ی ژیره‌وه. دیار بوو (صمد) چ په‌روای نه‌بوو چونکه هیندی بلئی یه‌ک و دوو له‌بانی ژیره‌وه‌ی دانام.

سه‌مه‌د کوره خالی کافیه‌ی مه‌لایان بوو، که ئه‌وسا چه‌ند سالیک بوو هاتبووه مالمان، خۆیشی پتر له‌ده‌سال خزمه‌تی باوکی کرد، تاکوو بۆی ریکه‌وت له‌کوئای سییه‌کان کاک مه‌جیدی ئامۆزام بوو به‌مدیری قوتابخانه‌ی رانیه و سه‌مه‌دی کرد به‌فه‌راش. له‌وه‌وه بوو به‌رانیه‌یی به‌لام هه‌تا مرد هه‌ر خزم و ناسیاو و دلسۆزمان بوو. مردنه‌که‌شی جوړیک بوو به‌زه‌ینی که‌سدا نه‌ده‌هات، ئاوی کویره‌کانی له‌رانیه،

حه وزیکي گه وره ی به دیوار بۆ هه لئرابوو، تا کوو ئه وانه ی له مزگه وته که ی نزیکه وه نوێژ ده که ن ده سنوێژی لئ بشۆن. جاریکیان له و ده مه دا که سه مه د هه نه فییه کی هه وزه که ی کردبووه و ده سنوێژی له بهر ده شووشت، له پر دیواری هه وزه که ی به سه ردا رما، ئاسنی لوله و هه نه فییه که له سینگی چه قیبوو، یه ک دوو رۆژ دواتر گیانی سپارد. هه زار رهحه ته ی لئ بی. وه ی که بۆی به په رۆش بووین.

ترسی سییه م ئه گه ر له خۆم نه قه ومابایه رهنگ بوو باوه ر به هه بوونی ئه و جوړه ترسه نه که م. چه ند سالتکی ته مه نی ساواییم له چاوی دوو که س ده ترسام، که پیویست نابینم ناویان به نیم، هه ر دووکیان ده میکه مردوون، چ ئاگاداریش نه یوون له و ترسه ی چاوی ئه وان بۆ منی ده رسکاند، هه ر دووشیان پیوه ندیان پیمان ه وه به تین بوو، خۆشیان به بچووی باوکم له قه له م ده دا، هه ر ئه میش بوو موشکیله ی بۆ من ده نایه وه چونکه ئه و پیوه ندیه وه های ده کرد زوریان ببینم. تا مندال بووم که س لئ نه بیستم حالئ من چۆنه به ده ست ئه م دوو جووته چاوه وه. بیگومان چاوی خاتوو زین ئه و کاره ی له کاکه مه م نه کردوه. که گه وه بووم و له ریگا تووشیان ده بووم بۆم راده وه ستان تا سلاویان لئ ده که م به بیرما ده هاته وه ئه و چاوانه ی وه ها پر له خۆشه ویستیان ده بینم کاتی خۆی چ باجیکی سه ختی گیانیان لئ سه ندووم، خۆشیان له وه م و له خه یالیشدا هه ستیان به و کاریگه رییه ی چاوه کانی خۆیان نه ده کرد. جیهان پر ه له و جوړه هه ستی ده رنه براو و ته ئسیری بی شوین و کاریگه رایه تی نه زۆک... به لام کئ ده لئ حال و باری ئه و تو نه بووه ته ئسیری ئه و تو یی به زهقی و له رووداودا خۆی نواندبی؟ به چ مه علووم هه ندئ نه ساغی نه فسی له من و تۆدا ناچیت ه وه بۆ سه رچاوه ی وه ها خه یال لئ نه کراو که به بیردا نایه ته وه؟ به چ مه علووم؟

له و دیمه نانه ی که دینه وه بهر خه یالی ساواییم و په رده ی زه نیم به ته واوی پر ده که نه وه دیمه نیکه، ئه ویش تیم ده گه یه نی که وا رهنگه بچووی پۆرگی ته هه مولی مندال بکیشیت ه وه بۆ به گه وه نواندنی ئه و شتانه ی دینه بهر هه ستی. نیوه رۆ بوو، به بۆنه ی هاتنی خاله شیخ ماری هه له جه، که خۆی برا گه وره ی بنه ماله ی به رزنجه یه کانی کۆیی و خاله گه وره ی مامم بوو، قاوه لئ له مامم ده کرا.

من مندال بووم جارئ نه چوو بوومه قوتابخانه. به ده وری سینیه کی گه وره ی سه رووی ریزه سینیه کانه وه باوکم و خاله شیخ ماری و دوو برای دیکه ی که خاله شیخ موحیه ددین (نهانی) و خاله شیخ نجم الدین بوون، منیش له خزمه تیاند، نانمان ده خوارد. وام ده زانی ریشی ئه و سئ خالانه له هاتوچۆی پاروو جوویندا هینده ی باوه شین دین و ده چن... راستیه که ی له و ده مه دا، وهخته بلیم، دنیا م لئ بوو بووه باوه شینستان. هه ر ئه و جار هه ش به خزمه ت خاله شیخ ماری گه ییشتبووم، ئه ویش به م شیوه یه ی نه فامی و نیگا شیوان. دواتر زانیم خاله شیخ ماری ریشی وه ها نه بوو وه ک ده هاته وه بهر زهینی ساواییم، تومه ز له په نا سنبه ری ریشی دوو خاله که ی دیکه دا، به تایبه تی هی خاله موحیه ددین، ریش له خۆه زیادیان کردبوو.

دیمه نیکی دیکه ی بهر زهینی ساواییم، که له و ته مه نه دا هه زاران هینده ی خۆی نرخ و بایه خی لام هه بوو، ئه مه یان بوو: که پایز داده هات و له ژووران ده نووستین من و نه جیه ی خوشکم و فه تحی له گه ل یاعیسه مه تی دایانم له کۆنه ناومالی قه دیمی سه رده می باپیرم ده بووین... له پاییز و زستاندا سبه یان

ماله وهش له گه ل ئه وهدا كه شاره زام بوون له روويان نه ده دام نه كا دلشكسته م بكن، به لام هميشه ياعيسمهت به به هانه يهك ده بېر دم هوه بن نوا هه تا وشكي ده كرمه وه و گهرمي راده هيتامه وه بي ئه وهى پيم بلئى ئاگادارى مراهه كه مه وهيا چوونه بهر بارانم بو خاترى پلووسكى سارد و سر و بي ئاگا له مندالى ژير ناوه شپته وه. هه ر له بېر مه كه دهمدیت يه كيك ته ماشام دهكات له كاتى سه رنج كشانم بو ريزه وي پلووسكيك، گورج چاوم له پلووسكه كه هه لده نه نگاوت بو لايه كي ديكه. وهها ده بوو بو تاقي كرده وي زوري و كه ميى ناوي دوو پلووسك ده هاتم دوو عياره ي چون يه كم له يهك كاتدا ده خسته بهر ناوي ئه و دوو پلووسكه وه: هه ر كاميكى زوتر عياره ي پر كرده يه ئه ويان پاله وان درده چوو به زوري له وهدا هاو زايه كم به هانام راده گه ييشت بو ئه وهى به هه ر دوو كمان بتوانين له يهك كاتدا عياره كان بخه ينه شويني مه به ست.

بېره وه ريه كي به هاتويات و سه ر و سه داى ته مه ني سه ره تا يى منداليم ئاههنگى «سونه تانه» بوو. له كو نه وه وهها رويشتوو كه سونهت كرده ني نرينه له هوش و ناومالئى ئيمه دا به ديوو مه، له بهر ئه مه هه رچه ند ئاههنگه كه ش بو حيسابى مالى ئيمه بيت، پيوسته له مالئى دراوسى و ناسياودا بگه رى. داوهت و پلاو لوغان و كه يف و شادى ئه و روژه له زه يندا نه قش به ستوو بووه. من و سه لاهى ئاموزام و چه ند هاو زاي ديكه مان له مالى جيرانئى كمان (حاجى فه قى محمه د) كه يه كيك بوو له وان هى به دريژايى عومر شه وانه ده هاتنه لاي باوكم، دراينه ده ست وه ستا و كه كيمي ئه و ده مه، له نيو هه را و هه للاهه لالا و قيژه قيژى ئه وتودا كه بېرى مندال به خو يه وه خهريك بكات له ساوايى يه وه بو مندالى به رى كراين. هه نديك له و مندالانه بي ئه وهى بكه ونه ناو نوينه وه يه كسه ر له بهر ده ستى وه ستاو روويان كرده كو رى گه مه و گه پى عاده تى. روژيكيان هه وي زى مه لا سبوح (مه لا سبوح ئاموزاي باوكم بوو، ئه وسا به رحه يات نه مابوو) نهك هه ر بوئى نه كه وت، كه گه رايه وه ماله وه كه وته نيو هه وه كه شيانه وه كه هه ر خوا ده زانئى چ جو ره مي كرو بى تيدا ده ژيا. سه لاه و هه وي ز و ئيسماعيلى مه لا نوورى (ئه و يش كو رى ئاموزاي باوكم بوو) له من هه راشتر بوون. سدديقى كاك تاهير و وابزانم ره فيقى حاجى كه ريم (حاجى كه ريم له دا يكر ا برا گه وره ي كاك تاهير بوو) كه مي ك له من بچوو كتر بوون.

له نيو هه مووياندا من، كه ئاههنگه كه به ئه ساس بو من بوو، ئازاريكى زورم له و سونهت كرده ديت ٤٠ شهوى بو كه وتم. له و بهينه ماله كه مان هميشه وهك كاريزه بازار يان خهسته خانه بوو. برادره سونه تكار وه كانيشم وه كوو خه لقى ديكه ده هاتنه وه ئه حوالا پرسيم. خه فه تيكي ئه و روژانه ي له جيگه دا كه وتم گه ليك پتر له ئازارى چل روژيم به رده وام بوو. گرامو فونى دوستيكيان هينابوو بو خافلاندنم، له ده مى نيشتنه وهى ئازارم هه زم ده كرد گوئى له قه وانه كانى بژارده م رابگرم. ئه وسا «منيره مهديه» به ناو بوو، منيش له و ته مه نه دا ئاشقى دهنگى ئه و بووم. مه راقم له گرامو فون داگرت و داوام كرد يه كيكم بو بگرن.

هه تا له جيگه دا بووم گرامو فونى خوازرايه وه ته سكي ني ده دام، داوى هه لستانه وه م بو خاوه ني هه نار دراوه، ئيتر كه لين كه وته ئاره زومه وه و به توندى داواى گرامو فونى ملكى خو مم كرد. كاك تاهير ليم بووه دركى مه موزينان و به هه زار به لگه ئه و خه لقه ي ئيقناع كرد كه كرپنى (صندوق) كاريكى

نابه‌جییه و پاره به فیروډانه. له مه‌سه‌له‌ی پاره خه‌رج کردن کاک تاهیر له مالی ئیمه قسه‌ی ده‌رویشته چونکه وه‌کیلی باوکم بوو. سه‌ری خونهر نه‌یه‌شینم له‌و شه‌ره گه‌ره‌کییه‌ی کرین و نه‌کرینی (صندوق - گراموفون) کاک تاهیر سه‌رکه‌وت منیش وه‌ها دلش‌کسته بووم کاری له گیانم کردبئ. ئه‌و کاک تاهیره له باری دیکه‌دا وه‌ها جانفیدا بوو بوم سی و دووی نه‌ده‌کرد له‌وه‌دا گیانی خوی له پیناومدا بخاته مه‌ترسییه‌وه، که‌چی له ئاست سه‌د روپیه‌ی نرخی سندووق لیم بووه دوژمنی بابه‌کوشته، مه‌سره‌فه‌که‌ش له کیس ئه‌و نه‌ده‌چوو. گه‌رده‌نی نازاد بی، هه‌رچه‌ند له حه‌د به‌ده‌ر خه‌فه‌تم خوارد و سه‌له‌های دواتریش باس ده‌کرایه‌وه و خه‌فه‌تی نویم لی ده‌خواردوه، ئیستا‌که‌ش له‌و خه‌فه‌ته ره‌ها نه‌بووم.

جاریکیان له‌و ته‌مه‌نه‌ی ساواییمدا وه‌ختابوو له ئاودا بخنکیم. من و سه‌لا‌حی ئاموزام و هه‌ویزی مه‌لا سبوح له سه‌ر پوخی هه‌وزه‌که‌ی مالی هه‌ویز به ریز هه‌لتووته‌کابووین. سه‌لاح له نیوانماندا بوو. له پر بی ئه‌وه‌ی پیشتر خه‌به‌رداریه‌ک له سه‌لا‌حه‌وه مه‌علوم کرابی من و هه‌ویزی خسته ناو هه‌وزه‌که‌وه. ئه‌وه‌نده ورد و ساوا بووم نه‌توانم له‌و ئاوه‌دا پی له زه‌وی گیر بکه‌م و په‌له کوتکه‌ی هاتنه ده‌روه بکه‌م. سه‌لاح دوا‌ی که‌ته‌که هه‌لاتبوو بی ئه‌وه‌ی که‌س ئاگادار بکاته‌وه له‌وه‌ی کردووه‌تی. له‌بیرمه، که ژیر ئاو بووم وه‌هام ده‌زانی ئاو ده‌مسورینی و سه‌روینم ده‌کات به‌لام سه‌غله‌تیه‌کی وه‌هام به بیردا نایه‌ته‌وه خه‌یالی مردنی پیوه بی. خوا و راستان یه‌کیک به ریکه‌وت ده‌بینی لچی جلکی مندال له ئاودا دیاره. به راکیشانی ئه‌و لچه ده‌زانی مه‌سه‌له چییه و من و هه‌ویزی له ئاوه‌که ده‌رکیشا، ئیتر بوو به هه‌را و گریان و قه‌له‌بالگی. له‌بیرمه سه‌ره‌وژیریان کردمه‌وه بو ئه‌وه‌ی ئاوی هه‌ناوم ده‌رده‌مه‌وه. ئه‌وه‌شم له‌بیره که یاعیسمه‌ت له باوه‌شی کردم، گوتم کلی چاوم به ئاو شو‌را، دیاره تازه چاویان به کل رشتبووم. سه‌یری نیوانی مردن و ژین چهند ته‌نکه! چهند ده‌قیقه‌یه‌کی دیکه پیمان رانه‌گه‌یشته‌بان من و هه‌ویز بوی ده‌رچوو‌بووین. ئه‌م هه‌ویزه برابه‌کی له خو‌گه‌وره‌تری ناوی مه‌لا نافیعه، ئیستا‌که دووم ته‌مه‌ن دریزه له جه‌لیزاده‌کانی کویه. له هه‌موان به ته‌مه‌نتر حیساموددینی مه‌لا ره‌فه‌تی مه‌لا هه‌بیه. به بونه‌ی ناو هینانی حیساموددینه‌وه دیمه‌نیکی زور کونی بیره‌وه‌ریی مندالیم دیته‌وه یاد.

مه‌لا ره‌فه‌ت، ئاموزای باوکم، به جیحیلی کوچی دوا‌یی ده‌کات و دوو کوری له پاش به‌جی ده‌مینئ (حسامالدین و عمر). له ته‌مه‌ندا ئه‌م دوو برابه لیک نریک بوون. دیاره بیباوکی ده‌بیته هوی نه‌مانی چاوسوورکه‌روه له به‌یندا، ئیتر توران سه‌ر به شه‌ره چه‌په‌لۆک ده‌گه‌یه‌نی. ناواناوه، به زوریش له ده‌می جه‌می سه‌هینه‌دا، یه‌کیک له‌و دوو برابه به چاوی فرمیسکاوییه‌وه له پر به ژوور ده‌که‌وت و شکاتی له براکه‌ی دیکه‌ی ده‌کرد لای باوکم. من ئه‌وسا زور مندال بووم ئه‌و دیمه‌نم وه‌کوو پروداویکی عاده‌تی گه‌رما و سه‌رما و با و باران ده‌هاته به‌رچاو که هه‌ر ده‌بی بقه‌ومی. باوکم هه‌رجاره ساردی ده‌کردنه‌وه و شکاتی ده‌پرسینه‌وه و به‌سه‌ر ده‌سدریژکه‌ردا ده‌چوووه.

حیساموددین زوو ژنی هینا، له‌گه‌ل مالی شیخ ره‌سوول، که خاوه‌ن ته‌کیه و ری و جین له کویی، خزمایه‌تی به‌ست. له ژن هینانی خزمه‌کانم دووانم به بیردا دیت که جاری زور مندال بووم، یه‌کیان ئه‌مه‌ی کاک حیساموددین، ئه‌وی دیکه‌یان هی مه‌لا فه‌تاحتی مه‌لا عیززه‌ت که ئاموزای کاک حیساموددین بوو. له‌بیرمه گراموفونیان له مالی خاله عیززه‌ت لی ده‌دا - مه‌لا عیززه‌ت ئاموزای باوکم و خالی

عبدالوولوقته دیری برام بوو. له و قه وانانه ی دهنگیان له بهر گویم دهنرینگیته وه و ههستی ئهوساکه مم له دلی ئیستا که مدا دهنزیوئ گورانیی (انا راضی وابوها راضی) ی سالیح عهبدولحهی و (رسول السلم الی مصر) که دهیان گوت هی که لسوومه، یه کیکی دیکه ی میسریش بوو که ئاههنگه کهیم له بیره به لام هیچ وشه یه کی شیعره کهیم له بیر نه ماوه. له گه ل ئه م قه وانانه دا قه وانی مه لا ته های که رکووی و سهید ئه حمه د و سهید ئه مینی مووسلیش دهنگیان دهات. نایه ته وه بهر یادم، ئه و دمه، قه وانی کوردیم له به زمه که دا بیستی.

دیمه نیکی دیکه ی بیره وه ریی مندالیم، که ئه ویش وه کوو با و بارانی حه تمی هه ر ده بی روو بدات ، ئه وه بوو که له چهن د مانگی که دا جاریکیان سو فی توفیق - له مریده کانی بنه ماله ی شه ده له - به خو ی و عه سای دهستی و ریشی دریژه وه به حال و سه مای جه زبه گرتنه وه خو ی به حه وشی دیوی حه ره مدا ده کرد و چه رخه به دهوری ئه و دار و دیوارانه ی ده کرد و که فی هه لده دا و یه ک نه فسه و به رده وام. (به قوربان ت ب م مام مه لا، سه گی ده رگه تم مام مه لا، ئاگرم تیه ره بوو مام مه لا...) ی به دهنگی هه ره به رزی ده گوتنه وه و ده گریا و ده گه را و نازانم بلیم چی ده کرد، باوکیشم به سه ر پینانه وه سه بری لی ده گرت هه تا سارد ده بو وه و ده هاته وه سه ر باری ئاسایی، ئه وسا به پیی عاده تی هه موو جارانی (مووفه رک) یکی له پو شاک، وه ک سه رکه وا، سه لته، کورته ک، لی وهرده گرت و به دهسته کانیدا دهنووسا و به دهم هه نیسه که وه بو ی دهرده چوو. ئه م حال و جه زبه ی سو فی توفیق یه کجار کاری تیده کردم و ماوه یه کی دریژ له گه لمدا ده ژیا، دواتریش که هو شم کرایه وه ئاواتم دهخواست که وا کاشکی وه زعه که م نه دیتایه چونکه له دهر وونمدا ده یه ه ژاندم و زامداری ده کردم.

ئه گه ر بویرم ده لیم دیمه نی جه زبه ی سو فی توفیق ناوانا وه له خه ومدا لیم ده بوو به جو ره کامووسیک چه ند سانیه یه کی ده خایاند و زوری پیوه سه غله ت ده بووم. ئه م شیوه کامووسه جو دایه له کامووسی عاده تی که ده شی دوو چاری هه موو که سینک ببیت، خویشم لیی به له دم. کامووسی عاده تیه وینه ی تاداری ده کات، هه رچی ئه مه یانه بیوینه یه و وه سف نا کرئ مه گه ر ئه وهنده ی که بلیم که ف و له رز و هه لسوورانی سو فی توفیق تیک بکه وه و بیکه به شله ژانیک ی چه ند سانیه و به میشکتیدا تیه ره ی نه پی به پی هه لکشانم له ته مه ندا ئه م جو ره کامووسه به ره و که م بوونه وه وه رو بی تا ئه وه ی بلیم له چه ند سالی که دا جاریک ده بیینم یا نایبینم.

هه ر له بیرمه، زور به روونیش بیری ده که مه وه، یه که م جاری کامووسی عاده تیم تووش بوو، ره مه زان له زستاندا بوو، یه که م سالیش بوو دهستم کردبوو به روژوو گرتن، شه ویکیان دوا ی پارشیو کردن نووستمه وه له شیوه ی خه ونی ئالوزدا دوو چاری حاله تیک بووم له هه ناسه سواری و مشه وه شی و شله ژان و ترس و ته نگه تاوی که وا هه رگیز پیشتر دوو چاری نه بوو بووم. که حاله ته که به سه ر چوو خه به رم بووه و دلته کوتکه ی ته نگه تاوی خه وه که م هه ر پیوه بوو. ئه وسا هیچ ناویکم بو ئه و حاله ته نه بیستبوو، فکریشم نه کردبووه له هه بوونی حاله تی ئه وتویی. وه هام زانی خه ونیک ی زیده ناخو شم دیتوو، به لام نه متوانی وه یا نه مویرا بخه ومه وه له ترسی هاتنه وه ی خه ونه ناخو شه که. دواتر که خه لق خه به ریان بووه خه ونه که م بو گنرانه وه پیان گوتم ئه وه کامووس بووه. دوا ی ئه م ته جره به یه به زوری که راده کشام بو

نووستن ترسیکی کامووس له گه لندا دهبوو به لام به یینیکی دریژی خایاند تا کامووسی دووهم دیته وه. ورده ورده له کامووس راهاتم تا کوو ودها دهبوو له گه لای به خه بهر دههاتم و ناگاداری هه موو شتیکی دهبووم و قسه ی خه لئ تیده گه بیستم بی نه وه ی بتوانم له ژیری هه لستمه وه. بۆ نه وه ی خه لقه که ناگادار بن لیم و رزگارم بکه ن ناله نالم ده کرد. نه گهر به ناله نال سه رنجی که سم بۆ نه کشاپایه به دهنگی به رزتره وه ده منالاند...

له بیره وه ریبی هاتوباتی فتاره کانی رهمه زان که وا جار ی ساوا بووم و رۆژووم پی نه ده گیرا به چاکیم له یاده که ئیواریه کیان رۆژ له زهرده پهر بوو، دنیا ش سارد، زلویییه کم برده سه ریان به دوو په نجه ی دهستی راستمه وه به ره وه هه تاوم راگرت، گویا سارد نه بیته وه هه تا ده می مه لا بانگدانی ئیواره به لام زورم خو پی نه گیرا و زلویییه که م خوارد...

سه لاهی ئاموزاشم، زور له ئیواره کان، دههاته ناو زارکی ده رگه ی نیوان مالی مامم و ئیمه. له وه ده مه دا که له گه ل باوکم خه ریکی فتار دهبووین سه لاه وه کوو مه لای موئه ززین بانگی ده دا به لام چون بانگیکی؟ ده یگوت (ئه للاهو نه شه ده للاهو نه شه ده). وشه ی (نه شه ده) ی له جی (اشهد) به کار ده هینا، وشه که شی له ناوی (مه لا نه شه ده و سو فی نه شه ده) وه ده خواسته وه که یه که میان خزمیکی خوا لی خوشبوومان بوو دوو همیشیان ناسیاویکی گه ره که که مان بوو خه لقیش به (مه لا نه شه ده، سو فی نه شه ده) ناویان ده بردن. به هه مه حال بانگه که ی هه موو ئیواره یه که پاداشی له گه لدا ده بووه. باوکم له فتاری سه ر سینی تیشووی بۆ دهنارد له وه خورا که ی که به لای منداله وه خوش بیت و بانگی بۆ بدات، سه لاهیش هه ر نه مه ی به ئامانج ده گرت له وه بانگدانه ی.

له مونا سه به ی یادی رهمه زانی مندالیم شتم به بیر دینه وه، به لام هه مووی شتی نه وتون به لای ساوا وه سه رنج راکیش بی. ئیواران نه گهر سامال بایه باوکم به ر له رۆژاوا به چه ند ده قیقه یه که ده چوو ه سه ربانی ژوره که ی خو ی نه و ماوه یه ی پیش بانگ دانی ئیواره ی به پیاسه را ده بوارد.

له وه بانه وه گونبه دی مزگه وتی گه وره دیار بوو. موئه ززینی مزگه وت ناوی مه لا حه بیب بوو، له شوینیکی را ده وه ستا که باوکمی لئوه دیار بی. کاتیک (سواد) بلند دهبوو باوکم ده ستیکی لی هه لده ته کاند، نه ویش له جیگه ی خو یه وه جبه که ی هه لده ته کاند بۆ نه و توپچییه ی له به رده می قشله به سه ر توپی رهمه زانه وه چاوه نۆری ده کرد ئیتر توپه که ی ناگر ده دا و فه ره حنایی ده کرایه وه.

نه وسا توپیچی (عه زه به غدایی) یان پی ده گوت. جگه له توپی فتار و رۆژی جه ژنه کان شه وی رهمه زانانیش له ده می پارشیودا خو ی و هاوپییه کی (ئاغله ب حه مه عه بۆ هاوپییه ده کرد) به شاردا ده گه ران و به جووته ته پلییان لی ده دا، هه ر یه که یان له نه وایه ک. عه زه به غدایی ته پلییه کی بچووکی به به ر سنگییه وه ده گرت و به هه ر دوو ده ست، نه ممه به ئوستادی ده یکو تا. حه مه عه بۆ ده هو لئیکی زلی به لاشان و که مه ریدا ده کرد و به ده ستیک له نگه ری ئاهه نگی بۆ عه زه را ده گرت.

له ته مه نی نیوان ساوایی و مندالیمه وه، به زوری، له ده می ته پلی پارشیودا خه به رم ده بووه، که دهنگی ته پلی و ده هو ل له گه ره که که ی ئیمه نزیک ده بووه یه کیکم به چراوه له گه لدا دههات و ده رگه ی ده ره وه یان بۆ ده کردمه وه و عه زه و حه مه عه بۆ ده گه بیشتنه به ر ده رگه مان. تاویکی باش ته پلی و ده هو لیان بۆ

دهکوتام تا لئی تیر دهبووم، ئنجا قامته جگه‌ره‌یه‌کی کوردیی بۆن خوشم ددانئ و دو‌عا‌خ‌وا‌زی‌مان له یه‌کی ده‌کرد. ئەو پێوه‌ندییه‌ی ده‌می پارشیو له به‌ی‌ماندا هه‌تا هه‌ردوویان به ره‌حمه‌تی خوا چوون، هه‌رگیز له‌بیر ناکه‌م. شه‌وی وه‌ها ده‌بوو زوو به خه‌به‌ر نه‌ده‌هاتم، کاتیک خه‌به‌رم ده‌بۆوه گویم لئ ده‌بوو ته‌پلی و ده‌هۆل به عاده‌تی شه‌وانی پێشو له به‌ر ده‌رگه‌مان ده‌نگیان دیت وه‌ک که خۆم له‌وی بـم. به‌په‌له‌ بۆیان ده‌چووم و (تعارف)مان به‌جئ ده‌هینا، وه‌هاش ده‌بوو به خه‌به‌ر نه‌ده‌هاتم ئەوان فه‌رمانی خۆیان هه‌ر به‌جئ ده‌هینا ئنجا سووپی ته‌پلی لێدانیان ته‌واو ده‌کرد. شه‌ویکی باران و ره‌هیل بوایه ته‌پلی لێدان به‌کۆلانا‌ندا نه‌ده‌شیا به‌تایبه‌تی له‌به‌ر ئاوی پلووسکان که خۆ لئ پاراستن و ده‌هۆل لئ شار‌دنه‌وه‌ی وه‌زه‌حمه‌ت ده‌که‌وی. له‌و ته‌رز هه‌وه‌دا عه‌زه له‌که‌مه‌ری ده‌وری گونبه‌دی مزگه‌وتی گه‌وره‌ ده‌گه‌را و ده‌یکوتا، منیش ئەگه‌ر به‌خه‌به‌ر بامایه‌ خه‌یاڵم بۆی ده‌کشا و به‌یادی شه‌وه‌کانی دیکه گویم لئی ده‌گرت.

عه‌زه به‌غدايي وه‌ک به‌ناوه‌که‌یدا دیاره. عاره‌ب و به‌غدايي بوو. ره‌نگی ره‌شتاله و بالایی کورت بوو، وتووێژی پێوه‌ی دیار بوو که فێری کوردی بووه. له‌زۆر وورده‌که‌سب و کاردا شاره‌زا بوو، وه‌ک که دیتمان تۆچی و ته‌پلی زهن بوو. رۆژی که بووک بۆ کاکه‌ زیادی هه‌ماغا گوێزایه‌وه، عه‌زه به‌غدايي ده‌ست ره‌نگینییه‌کی جوانی نواند. ئەوسا من له‌سه‌ره‌تا‌کانی خۆیندندا بووم و به‌چاوی مندالی سه‌یری مه‌هاره‌ته‌که‌ی عه‌زه‌م ده‌کرد. ناتوانم به‌ته‌واوی وه‌سفی چۆنه‌تی ئەو مه‌هاره‌ته‌که‌م به‌لام ئەوه‌نده‌م له‌بیره‌که‌ عه‌زه له‌پیش ولاغی بووکه‌وه له‌ژیر تارایه‌کی ئال و سه‌وز و به‌ریندا به‌سه‌ر ئەسکه‌له‌یه‌کی دارینه‌وه‌که‌ له‌ژیر په‌رده‌دا به‌چاو نه‌ده‌یترا مه‌قه‌سه‌ی ده‌کرد هه‌ر ده‌تگوت سواری جانه‌وه‌ریکی ئەفسانه‌یی بووه، مچه‌ی هه‌به‌تۆزه‌ش (خه‌لقی سلیمانی بوو له‌کۆیی پێیان ده‌گوت مچه‌ ژنانی) جلکی ئافره‌تانی له‌به‌ر کردبوو، به‌ره‌قس و چه‌غانه‌ له‌پیشاپێشه‌وه‌ به‌ره‌و مالی زاوا ده‌هات، ئاپۆره‌ی بینه‌رانیش له‌م به‌ر و ئەو به‌ری رینگه‌ی ده‌سته‌ی بووک گوێسته‌وه، هه‌ر له‌مالی که‌ریمایا‌ی مه‌لا وه‌حیدا‌غای هه‌تا مالی هه‌ماغای غه‌فووری وه‌ک بیه‌شلانی تیک ه‌اویشتوو که‌له‌که‌یان به‌سه‌ر یه‌ک‌یدا ده‌کرد. به‌زم و ئاهه‌نگی ئەو شاییه‌ ده‌رۆژه‌کی خایاند و گه‌لیک له‌سوار و پیاده‌ی عه‌شایر و ده‌شت و ده‌ری کۆیه و رانیه و خوشناوه‌تیش تێیدا به‌شدار بوون و ئیواران رهبازی و جلیت‌بازی له‌مه‌زرای به‌ر (ده‌رکی گه‌روو سووک) ده‌کرا. له‌بیرمه‌ ئیواره‌یه‌کیان به‌دیار غارینی و رهبازی سوارانه‌وه‌ له‌گه‌ل چهند که‌سیکی خۆمان راوه‌ستا‌بووم، دیتم سواریکی عه‌شیره‌تی جلیت به‌ده‌ست ولاغی تاودا بۆ لای شه‌فیقی عه‌ولاغای هه‌ویزی که‌ ئەوسا له‌سواره‌هه‌ره‌ ماهیر و شیرینه‌کانی ده‌وری خۆی حیساب ده‌کرا، گه‌نجیکی زیده‌ به‌رچاو و قوزیش بوو. شه‌فیقا‌غا به‌پێی ده‌ستووری جلیت‌بازی ولاغه‌که‌ی خۆی خسته‌ غار و رووشی وه‌رگێرا بۆ لای کابرای جلیت به‌ده‌ست. کابرا جلیتی هه‌واله‌ی لای شه‌فیقا‌غا کرد، ئەویش هه‌ولێ دا جلیته‌که‌ بقۆزیته‌وه‌ به‌لام ده‌ست و قامی کابرای جلیت ه‌اویژ راستی نه‌هینا و جلیته‌که‌ مه‌تر و نیویک له‌شه‌فیقا‌غا دوور په‌ت بوو. شه‌فیقا‌غا بۆی هه‌بوو باداته‌وه‌ سه‌ر غه‌رمی خۆی به‌لام وابزانم تیبینی له‌وه‌دا کرد که کابرا میوانه و خاله‌به‌خشی کرد. من ئەم دیمه‌نهم به‌چاکی له‌بیره، واش ده‌زانم له‌و شاییه‌ بوو که بۆ ئاهه‌نگی ژن هینانی کاکه‌ زیاد ده‌گه‌را، ئنجا ئەگه‌ر له‌بیرکردنه‌وه‌دا به‌سه‌هوو چووبیتم نازانم بلیم له‌چ ئاهه‌نگیکی دیکه‌دا بووه‌ چونکه‌ له‌و ته‌مه‌نه‌دا به‌زمیکی دیکه‌ی وه‌ها به‌

هاتویات نایه‌ت‌ه‌وه به‌ر یادم.

«دەرکی گه‌روو سۆرک» ناویکی پاشماوه‌ی ئەو دەوران‌ه‌یه که کۆیی شوورده‌ی به‌ده‌وره‌وه هه‌بووه و شه‌وان دەرگا‌کانی داد‌ه‌خران. ئەم دەرگه‌ی گه‌روو سۆرک له لایه‌ن قیبله‌ی شاره‌که‌وه بوو. یه‌کیکی دیکه له سه‌رووی شار به‌لای باکووردا پیتی ده‌گوترا «دەرکی خۆشناوان». سینییه‌میان وه‌ختی خۆی پیتی گوتراوه «دەرکی بابان» له سه‌متی به‌ری ولاتی سلیمانی بوو. له دەورانی ئیমে‌دا ناوی گۆرابوو پیتی ده‌گوترا «قۆنگری سه‌رشاخان». له دیوه‌خانی هه‌ماغا باس کرابوو گۆیا حاجی به‌کراغای هه‌ویزی شوورده‌ی نزیک گه‌ره‌ک و مائی هه‌ویزیانی هه‌لوه‌شان‌دوووه و کردوویه‌تی به‌که‌ره‌سته‌ی کۆشک و باله‌خانه‌ی خۆی. هه‌ماغا گوتبووی حاشا لئه‌وه‌ نه‌ی کرد، ئیمه که خانوو و دیوه‌خانه‌ی مه‌حموودا‌غای باوکمان بینا کرد به‌شیک‌ی شوورده‌که‌مان، که مه‌یله‌وه کاول بوو، هه‌لوه‌شان‌د و کردمانه دیواری ئەو تازه بینایه‌مان. له کتییبه‌که‌ی «هه‌ماغای گه‌وره» میژووی دروست کردنی ئەو خانووه به‌حیسابی «جمل» له بره‌ شیعریکی فارسی چه‌ند به‌یتیدا هاتوو، ده‌که‌ویته پاش ۱۲۷۰ سال مه‌رگی حاجی به‌کراغا.

به هه‌مه حال ئەم دیمه‌نانه هی سه‌ره‌تای قۆناغی دوا‌ی ساواییمه، له‌وه‌شدا عه‌زه به‌غدا‌یی پشکیکی به‌رچاوی هه‌یه، مچه‌ی هه‌به‌ تۆزه‌ش یه‌کیکه له‌وه‌سه‌نه‌ی وینه‌یان له ئاوینه‌ی هه‌ستی ساواییمدا نه‌قش به‌ستوو بووه چونکه به‌ زۆری سه‌ردانی کۆیه‌ی ده‌کرد و به‌ پیتی مه‌یلی ژنانه‌ی هه‌میشه له مه‌جلیسی ژنه‌ خاوه‌ن مال و حاله‌کانی ئەوسادا خزمه‌تگوزاری به‌جی ده‌گه‌یاندا و هه‌ر چاره‌ش خه‌به‌راتی ژنه‌ ناوداره‌کانی سلیمانی و که‌رکووک و هه‌له‌بجه‌ی، وه‌ک نه‌شهره‌ی ئەخ‌بار به‌وه‌ مه‌جلیسه‌نه‌دا بلاو ده‌کرده‌وه. هاتوچۆی بۆ مائی ئیمه و مائی مام به‌رده‌وام بوو، ته‌نانه‌ت جارێکیان له‌گه‌لماندا هات بۆ سه‌ردانی هه‌مام جه‌لی، له‌گه‌رانه‌وه‌شدا به‌ درێژایی رینگا گۆرانیی بۆ گوتین و چه‌غانه‌ی لیدا، به‌ سه‌ر پشتی ولاغه‌وه. ئەو چاره‌یان مام و خاله‌ عیززه‌ت له‌گه‌لدا بوون، منیش له‌ پاشکۆی کاک تاهیری هه‌مه لال سواری ماینه‌ بۆره‌ بووم که له‌ خالانه‌وه‌ به‌ دیاری بۆم هاتبوو، مه‌به‌ستیش خالوانی پۆده‌ره. له‌ هه‌وه‌له‌وه ئەسپیکی گول‌ه‌نگی قه‌شه‌نگم له‌ شیخ هه‌سه‌نی حاجی سه‌ید گول، ئامۆزای دایکم و زاوامان، بۆ هات... دواتر باوکم ئەسپه‌که‌ی بۆ هه‌ناردنه‌وه به‌ نیازی ئەوه‌ی له‌ شوینی ئەودا ماینیکم بۆ بنیرن، ئیتر ماینه‌ بۆره، که ده‌تگوت شیری سپییه وه‌ک په‌یکه‌ری وه‌ستایه‌کی هونه‌رکار خروخۆل و قه‌شه‌نگ ره‌وت و غاری ده‌کرد، له‌ جیی ئەسپه‌ شۆ بۆم بوو به‌ دیاری. ئەو پۆزه که له‌ هه‌مام جه‌لی ده‌گه‌راینه‌وه و مچه‌ی هه‌به‌ تۆزه‌ گۆرانی و چه‌غانه‌ی له‌ کاردا بوون کاک تاهیر جه‌لی بۆ ماینه‌ بۆره به‌ره‌للا کرد و به‌مه‌ودا پیش قافلله‌ی هه‌مامچییان که‌وت، به‌لام له‌ رینگه‌یه‌کی هه‌له‌وه‌ پۆیی... چه‌ندیکی جه‌ماعه‌ت له‌ دواوه به‌ پلار و ده‌نگی به‌رزه‌وه‌ گۆرانیی (هۆی خالی رینبوار، ریم لئ گۆراوه) یان به‌ دوا‌دا ناریدین کاک تاهیر لئی نه‌بیستن ئەوانیش گۆرانیه‌که‌یان گۆری به‌ (ریت لئ گۆراوه). دوا‌ی هه‌له‌بوونیکی مزروکه‌ ئنجا هاتینه‌وه سه‌ر راسته‌ رینگای چنارۆک.

ساواييم و حه‌مه‌دی رهش

دهنگوباسی حه‌مه‌دی رهش داستانیکه بۆ خۆی، راستییه‌که‌ی به‌سه‌ره‌هاتی ئەم که‌له دزه بیتاکه نه‌ترساوه شیایوی سه‌ره باسیکی سه‌ره‌ه‌خۆی درێژه‌داری به‌ ورده‌یه. من لێره‌دا تارمایی‌یه‌کی پرووداوی شه‌قاوه‌ته‌که‌ی حه‌مه‌دی رهش باس ده‌که‌م که له‌گه‌ل بیره‌وه‌ریی ته‌مه‌نی شلکی ئەوسامدا بگونجی، ده‌رفه‌تیشم نییه له‌ به‌غداوه بۆی بچمه‌وه کۆیی به‌ پرس و توژینه‌وه ره‌گوریش‌ه‌ی ژیا‌نی بۆ به‌ر پرووناکی ده‌رب‌کیشمه‌وه.

حه‌مه‌دی رهش فه‌قی بوو. له‌ ساواييمدا به‌نیکی له‌ مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌عه‌دی خویندووه و زۆر جار ان ئیش و کاری به‌رده‌ستی پووری گه‌وره‌م یافه‌خره‌ی کردووه. ده‌یانگوت وه‌کوو خۆیی هاتوچۆی مال و مزگه‌وتی ده‌کرد. من به‌ بیرمدا نایه‌ت به‌ زیندووه‌تی دیتیتم، باشت‌ریش ئەوه‌یه بلیم وینه‌م له‌ یاد نه‌ماوه. به‌ رواله‌ت فه‌قییه‌کی شه‌رم به‌ خۆ و چالاک بووه، دواتر ده‌رکه‌وت گورگ بوو له‌ پیستی مه‌ردا. شه‌ویکی هاوین، مالمان له‌ چنارۆک بوو، به‌لام من به‌ ریکه‌وت له‌ کۆیی لای باوكم بووم. له‌به‌ر مندائیم، هیشتان مه‌جلیسی باوكم قه‌له‌بالغ بوو من نووستم. کاتیک خه‌به‌رم بۆوه شه‌و وه‌کوو رۆژی لێ هاتبوو له‌به‌ر زۆریی چرا و هاموشۆکه‌ر و ده‌نگوبه‌نگی قه‌وه‌غای مال و کووچه و کۆلانه‌ی ده‌ورمان. ئەو ده‌مه‌ جوړیک سه‌یر هاتنه‌وه و رامان و شله‌ژانیکم هه‌ست پیکرد، دواتر بۆیان باس کردم چ پرووی داوه.

پاش هه‌لستانی مه‌جلیس مه‌لا عیززه‌تی ئامۆزای باوكم و مامه‌ی وه‌ستا برام به‌ نۆره‌ی شه‌وانه‌ی خۆیان لای باوكم ده‌میننه‌وه، یاریده‌ده‌ره‌کانی دیکه‌ چووبونه‌وه بۆ ماله‌کانیان. دوا‌ی داخستنی ده‌رگه‌ی ده‌روه، له‌ سه‌ره‌بانه‌وه مامه‌ی وه‌ستا برام پرووناکییه‌کی دیته‌ به‌رچاو له‌ ژووریکی نزیك ده‌رگه‌ی ده‌روه بۆ ماوه‌ی ترووکه‌یه‌کی چاو گه‌ش ده‌بیته‌وه و نامینیت. به‌ باوكم و خاله‌ عیززه‌ت ده‌لی ئەگه‌ر چاویم ره‌شکه‌ و پیشکه‌ی نه‌کردبێ زه‌لامیک له‌و ژووره‌ خۆی هه‌شار داوه... خولاسه‌ بۆی ده‌چیته‌ ژووره‌که‌وه، کابرایه‌ک ده‌ردپه‌رێ به‌ خۆی و دیوارب‌ریکی گه‌وره‌ی ئاسنه‌وه. مامه‌ له‌ دواوه باوه‌شی پیندا ده‌گرێ، بۆی زه‌وت ناکرێ. کابرا که‌ دیتی ده‌رگا پینوه دراوه خۆ هه‌له‌ده‌کوته‌ی بۆ سه‌ره‌بان، مامه‌ی به‌ سه‌ر پشت و کۆله‌وه. چه‌ند پێچکه‌یه‌ک له‌ قادرمه‌کان سه‌ر ده‌که‌وی باوكم هه‌ر دوو قاچی راده‌کیشی و ده‌یه‌پینیته‌وه بۆ هه‌وشه‌. مه‌لا عیززه‌ت دیوارب‌ره‌که‌ی ده‌که‌ویت به‌ر ده‌ست تا تینی هه‌بوو له‌ پشتی مامه‌ی پاکیشا بوو. مامه‌ هاوار ده‌کات و کابرای له‌ ده‌ستان به‌ر ده‌بی... سه‌ری خوینەر نه‌یه‌شینم خه‌لق به‌ ده‌نگه‌وه هاتن و کابرایان ده‌رده‌ست کرد، ئەویش هه‌ر خه‌ریک بوو پرووی خۆی به‌شاریته‌وه تاکوو سو‌فی نه‌ش‌ه‌ت ده‌یناسیته‌وه ده‌لی: کاکێ ره‌ش ئەوه تۆی؟ ئیتر عاله‌م رژانه‌ ئەو ناوه، حکومه‌تیش خه‌به‌ری بۆوه و حه‌مه‌دی ره‌شیان برده‌بوو بۆ سه‌را. له‌ رینگه‌ی به‌ره‌و سه‌را مه‌لا فه‌تاحتی مه‌لا عیززه‌ت له‌و ده‌مه‌دا که حه‌مه‌دی ره‌ش به‌ ده‌ست خه‌لق و پۆلیسه‌وه له‌ شه‌ق و زلله‌دایه‌ نوکته‌ی بۆ دیت و ده‌لی: فه‌قی حه‌مه‌د ئه‌ری (ضرب زید عمرا) ته‌رکیبی چییه‌؟

ده‌یانگوت حه‌مه‌دی ره‌ش له‌و شه‌وه‌دا رقی هه‌لگرت له‌و که‌سانه‌ی به‌ لیدان و شکاندنه‌وه زۆریان ده‌سد‌ریژی لێ کردبوو، له‌ سالانی دواتر‌دا ئەو رقه‌ی خۆی هه‌ل‌رشت وه‌ک که به‌ کورتي له‌ باره‌یه‌وه ده‌دویم.

که ژورره که ی دهگه پین چهند چشتیکی دزراوی تیدا ددوژنه وه که وا تا ئه و دهمه نه زاندرابوو کئی دزیونی، یه کینک له و شتانه سه عاتی موفه تیشی معاریف بوو که له قوتابخانه ی سه ره تایی به شه و دوا ی خه و تن لئی دزرا بوو... همه دی رهش ته نها دانی به و هدا هینا بوو که به نیازی دزی بۆ مالی ئیمه هاتبوو، شته کانی دیکه ی ئینکار کردبوو که وا به دزین دهر دهستی کردبن. گوتبووی له کۆلانه و نازانم کوئی دۆزیمنه ته وه. باو کم له حه قی شه خسی خۆی خۆش بوو، له ئاکامدا به چهند مانگیک حو کم کۆتایی به مو حاکه مه ی هات...

چهند سالیک به سه ر ئه م روودا وه تینه پری، حیکایه تی حه مه دی رهش کۆن بوو. من گه ییشته بوومه ته مه نی خویندن. دمه و هاوین باسی دزرا نی مالی فلان و فلان به شاردا بلاو بووه. چهند شه و یکان خه لقه که بیباک بوون به خه یالی ئه وه که دزین هه ره هه بووه و هه ره ده بی. به لام مه سه له که له حیسابی عاده تی تینه پری کرد. شه وان ه چهند مالیک ددزرا ن بی ئه وه ی که س هه ست به دز بکات. حکومه ت ده وریه ی دهنگ دان، خه لقیش به هه سه ته وه گورگه خه وه یان ده کرد. له گه ل ئه مه شدا بۆ سبه ینه دزاندرا که ۴-۵ مال دزرا ون. به درێژایی شه و فیفره ی پاسه وانان له کۆلانه دهنگی ده هات خه لقیش له سه ربانان ئاوده نگی یه کدییان ده کرد که چی بۆ سبه ینه ۶-۷ مال مه علوم ده کرا که دزرا ون. خه لقی شار به ته واوی ئۆقره ی لئ هه لگی رابوو، منیش له و ته مه نه دا وام به بیردا دیت گوئی بیستی ئه و هاتوباته ده بووم، به لام ترسم پئ نه دهنیشته چونکه مالمان له چنارۆک بوو من هه میسان به ریکه وت ئه و هاوینه ش له کۆئی له گه ل باو کم به سه رم ده برد و به شه و ده ور به رمان قه له با لگ بوو له وان ه نه بووین دز ته ماعمان لئ بکات.

ئه وسا جه میلا غای حاجی ئه سه دا غای حه ویزی قایمقام بوو. یه کینک له وان ی نا حه زی بوون نامه ی نووسیوو بۆ رۆژنامه یه کی به غدا و ئه و باره ناله باره ی کۆیه ی تیدا باس کردبوو، تاوانه که شی له مل که مه رخه می و بیباکیی ئیداره ی قه زا پینچا بوو. که ئه م خه به ره له رۆژنامه بلاو بووه ئیداره ی هه ولیر و کۆئی پئی سه غله تتر بوون. پاسه وان و ده وریه ی شه ویان زیاد کرد، هه ستیش به وه ده کرا که ئه م دزه، یان ئه م دزانه، به ره له به یانی شار جئ ده هیلن بۆ ده ره وه، ئیتر له پاش عیشا وه ده سه تیه ک له تفه نگی له زارکی هه ره کۆلانه یه کی بۆ ده ره وه ی شار ده ربکات خۆیان داده نووساند، پاسه وان و ده وریه ی عاده تیش له گه ران و سووراندا ده بوون هه تا سبه ینه. شه و یکیان له گه ل ته قه ی ده سرپژی تفه نگی خه به رم بووه، هه ستیشم کرد خه لقی سه ربانه کان که وتنه پرس و گف تو گو له گه ل یه کدیدا، پاسه وانیش وه کوو ته تر به کۆلانداندا ده یانچرپاند و فیفره یان به دهنگ ده هینا. من خه وم لئ که وته وه. سبه ینه به ره له رۆژه لات هه لستام و گویم لئ بوو خه لق به تیکرایی له باس کردنه وه ی ته قه کانی شه و بوون. هه ره له و قسا نه یاندا بیستم که حه مه دی رهش به ره ئه و ته قه یه که وتوو و مه یته که ی له حه وش ی سه را فری درا وه. یه کسه ره چووم بۆ حه وش ی سه را <۱۳>.

یه که م جار بوو چاوم به سه روسیمای مردووی بیهه ناسه ی حه مه دی رهش بکه وئ. قه وا ره ی برینی گولله له دهنده له ی سینگی دیار بوو، چاکه تیکی پۆلیسانی له به ره بوو، پری باغه له که ی سه رسینگی توچایه بوو، لای دامه نی چه رچه فیکی پندا درابوو چونکه له که مه ری به ره ژیره وه ی رووت بوو، قه ی تانی فیفره شی به فیفره وه له ملدا بوو تومه ز هه موو شه و یک به جلکی پۆلیسان ده گه را و که پاسه وان و ده وریه ی لئ

نزیک دهبوونه وه فیفره ی بۆ لئ ددان وهک که خۆی پاسه وان بی، تهنهنگیش به شانوه دهبوو وهکوو پولیس و پاسه وانه کان. ئەو شهوه چهنه مالتیکی بریبوو. بهر له فهجر له گه ل هاورپیکانی به ره وه دره وهی شار دهروات. به ریکهوت ئەو شهوه له و ریکایه وه به ره وه دره وه دهروات که دهکه ویتته لای دهباخانان و هه مامی پیسکان بۆ سه ر پردی ناو ره زه کان شوپ ده بیته وه. تاقمیک له پاسه وان ی تهنهنگی که له ناویان پیای تایبه تی جه میلاغا هه بوون، به تهنیشته هه مامه که وه خۆیان په نهان دهکن و بی سه دا و دهنگ چاوه نوپری ریکهوت دهبن. کاتیک هه مه دی رهش و جه ماعه ته که ی دهگه نه بهر لوه له تهنهنگی ئەو ئیشکچیانه دهنگیان ده دن، هه مه د تهنهنگیکیان له بال دهکات ئەوانیش دهرسپژی لئ دهکن تهقه ده بریتته وه بی ئەوه ی بزانه که سه بهرکه وه تووه یان نا.

پاش به یان ئیشکچییه کان دهگه رینه وه بۆ ناو شار. ئەوساش مه علوم ناکرئ چی پوو داوه، هه تا ریبواریک له رانیه وه دهگاته ئەو شوینه ی تهقه ی لئ کراوه، ده بیئ کوزراویک که وتوته ناو جوگی بهر ریکه که وه ئیتر خه بهر به حکومت راده گه یه نی و مه یته که ده به نه وه بۆ سه را و ده زاندرئ هه مه دی رهش کوزراوه. هاورپیه کی هه مه دی رهش، ناویم له بیر نییه، بریندار ده بی و به خوینه که یدا ده چنه وه تا مه یته که ی له بناری شاخی چناروک به دیوی کوپه دا ده دۆزنه وه. ئەمیان سه ر به جه ماعه تی کوپخا خدری هورمزیا ر بوو که به خۆی و چهنه مالتیکی خزمیه وه له (کانی که نه د) ی سه ر به چناروکی ئیمه ده ژیان.

له ته حقیقاتدا دهرکهوت هه مه دی رهش له گه ل ئەم تاقمه ماله ی کان ی که نه د ریک ده که ویت و مه کوپیان له گردیکی بناری چپای چناروک به سه ر کانیه که وه ده بیته. ئەو گرده ئیستا پیی دهگوترئ گردی هه مه دی رهش، کانیه که ش هه ر به وه وه ناو ده برئ. مالتیکی به دزین ده ستیان که وتبایه له و ناوه دا ده یانشارده وه. که لیان قه وما و مه کوپیان دۆزرایه وه که متاکورتیکی ئەو ماله گه ییشته وه ده ست خاوه نه کانیا ن.

کوپخا خدر به خۆی و هه سه نی کوپری و که سانی دیکه شی گیران و حوکم دران، به لام نازانم چهنه د و چۆن. هینده م له بیره هاورپیکی دواتر مالمان له چناروک بوو که کوپخا خدر ماوه ی حوکمه که ی به سه ر برد و گه رایه وه بۆ ماله که ی له کان ی که نه د. که به لاماندا تپه ری دیتم رهنگی له چا و هی پیش هه پس بوونی وهکوو شه عریی زهردی لئ هاتبوو تومه ز له و ماوه یه دا که متر له جاران که وتبووه بهر هه تاو. زۆریشی نه برد به سه ردا مرد.

هه سه نی کوپخا خدر دوا ی باوکی گوپستییه وه بۆ بیتوین. له کوزرانی که مالی جه لال سائیب، قایمقامی رانیه، تومه تی بۆ چوو و نه ختیکیش گیرا به لام حوکم نه درا. ئەویش زوو مرد، کچیکی (ئهستی) ناوی له دوا به جئ ما لای زپنهنگی له کان ی که نه د، مایه وه. هه تا دنیا دنیا بی، دهنگ نییه و نه بووه وهکوو دهنگی ئەستی بالوره ی گوتبی. جوړه زهنگوله و هینان و بردنیک ی دهگمه ن و تایبه تی له و دهنگه دا هه بوو بالوره ی به ره وه بهر زاییه وه ده برد. ئەویش به جئلی مرد.

هه مه دی رهش جگه له سوود وهرگرتن له جلك و فیفره ی پولیسان بۆ شوین بزری، له نوینه کان ی شاریش به مرادی دزیوی دهگه بیشت. به شینکی زوری ئەو نوینانه زه لامیان تپرا دهرویشته، له وه وه دهیتوانی له ده می سه غله تیدا خۆی تیدا بشاریته وه. وه ها دهبوو له مالتیکه وه بۆ مالتیکی دراوسی به نوپیندا هاتوچوی ده کرد. له هه ر کامیکیان لئی به دهنگ هاتبانایه به و نوینه دا ده چوه ماله که ی دیکه

وهيان به ولاره تریش، به ئاسانیش دهیتوانی له و تهرزه مالانهدا به یهک شهو چهند مالیک بدزی. له لایه ن توله ستاندهوه له و کهسانه ی که له شهوی دهردهست بوونی ئازاریان دابوو وهیا سووکایه تییان پی کردبوو، و ابزانم توله ی خوی له ههموان ستاندهوه و یهک یهک ماله کانیانی به تالان برد، له گه ل هه ندیکیان هه ره شه و توقاندن و سووک کردنیشی به کارهینابوو بی ئه وهی خویان لی ئاشکرا بکات.

هاتوباتی همه دی رهش دهوری چل شهویکی ئه فسانه یی خایاند. له و ماوه یه دا وه کوو مۆته که له په رده ی میشکی هه موو هوشداریک له شاری کوی به نامویی و نه ناسراوی چه سپ بوو. له پاشماوه ی دوا ی مه رگی دوو شت به جی مان، یه کیکیان بیوه ژنه که ی بوو که من له دهمی کوژرانیدا جاری نه مده زانی ژنی هیناوه، دواتر بیستم بیوه ژنی همه دی رهش شووی کردۆته وه به (ئاغا کۆر) که بۆره پیاویکی چاو کزی کوی بوو. جگه له وهی که ئاغا کۆر به و ژنه وه ناوی دهناسرا مه هاره تیکیشی هه بوو هه ر له وه م دیتوه. له تکه هه ناری به ده ستیکه وه ده گرت و به ددان و زار خه ریکی خواردنی ده بوو بی ئه وهی یه ک ده نکی لی برژی. من چه ندین جار ئه مه م لی دیتوو و هه رگیز ده نکی به رنه بووه.

پاشماوه ی دووه می ئه و مه کو و گرد و کانیه بوو که له دهمی دزیندا کردبوونی به هه شارگه. من و براده ران زۆر جار بوی ده چووین و لیزه و له وی ژیر ئیستیکان و که وچه چایه و شتی ئه وتویمان لی دهدیته وه. له سه رووی گرده که دارمازویک هه بوو، له ژیره وه دانه شاخی زل سه ریان تیک نابوو، له که لینیکه وه به ناویدا سه ره ژیر ده چووین بۆ وینه ئه شکه فتیکی بچوک که دانه شاخه کان بوی ببون به سه ریان و بنمیچ. له رووکاری به ره و ژیری گرده که وه بایی ئه وهی تفه نگچی نیشانه بگری کونیکی بچوک ساز درابوو به سه ر سی لای گرده که دا زال بوو به جوړیک که س نه توانی لی نزیک بیته وه. ئه و قایم کاریه ش شتیک بوو له مه هاره تی دزانه ی همه دی رهش ده وه شایه وه. یادی همه دی رهش ده بیته کو تایی ئالقه ی سییه می ئه م زنجیره یه.

ده لێن: «عند ذکر الصالحین تنزل الرحمة»، خواجه توش به گه وره یی خۆت، روو ره شییه همه دی ره شمان لی بکهیت به شه به قی کازیوه که موژده ی ره شنایی و هیمنایی راده گه یه نی.

تییینی

له ئالقه یه کی پیشوو تر دا باسی هه سه نی مام فه تاحی پیبازۆک هاتبوو. دواتر زانیم له ۱۹۸۵/۱/۱۳ ز کوچی دوا یی کردوو. هه سه ن به ناوی فه تاحی مامییه وه هه لده دراوه، باوکی ناوی عه بدوللا بووه. دوو کوپی دیکه ی که وتنه ده شتی دزه یان. هه سه ن وه چه ی زۆری له کچ و کوپ له پاش به جی ماوه. من سه ره خو شیم له کوپه گه وره که ی، عه بدوللا، کرد. حیساموددینی مه لا ره فعت و مه لا فه تاحی خاله عیززه تیش له ناراحه تییه که ی سالی ۱۹۹۰ له هه ولیر کوچی دوا ییان کرد و له ویش ناژران.

قۇناغى نىوان ساوايىم و سەرەتاي چوونە مەكتەبىم، كەوا سى سالىكى خايدانوو، لە ھەردوو سەرىشىيەو پەراويزى ھاوبەشى لەگەل قۇناغى پىشتەر و دواترەو ھەيە زەرە رەنگىكى پىوھە و ھەكوو تاريك و لىلى دواى بەياني كەوا نە شەوى تەواو و نە رۆزى تەواو. ھەندى پارچە لە رۆپىوى ئەو ماوھەي تەمەنم لەبەر ھەستم دەخزى و دەيەوى خشكە بكات بۇ تەمەنىكى دىكەم، بە تايبەتى تەمەنى خويىندىم چونكە بىرەوھىي ئەو دەمانەم و ھەا رۆون و رىك نىيە رۆوداوەكانى جۆش خواردوو بكات و بەيەكەوھيان بەھونىتەو، ھەموو جارانيش شايدەم بۇ پەيدا نابى لە خۆم باشتر ئەو سەردەمانەي بە بىر بىنەو، چونكە زوربەي ھەرە زۆريان، ئەگەر نەلیم سەرلەبەريان، ئىستاكە لەگەل فرشتەي دواى بەسەر چوونى ژيانيان خەرىكى و توويزن، مەبەسىشم لەو شايدانە ئەو كەسانەن كە وەك خۆم لە رۆوداوەكەدا پشكىكى ھەبووبى، دەنا پشت بەو كەسە نابەستىرئ لە دوورەوھى رۆوداوەكە ژيابى. بە نمونەي رۆون كوردنەوھى مەبەست دەلیم كە لە بەشى سىيەمى ئەم گەشتەدا باسى سەفەرى باوكم بۇ جەلى نووسى، دواتر لەگەل خزمانم كەوتمەو سەر باس كوردنى، نە كاك مەجىدى ئامۆزام كە بە ۷ سال لە من گەورەترە و نە نەجىبەي خوشكم كە بە دوو سال گەورەترە ھىچ كامىكيان ئەو سەفەرەيان بە بىردا نەھاتەو، تا ئەوھى خەرىك بووم لە خۆم بکەومە گومانەو. باش بوو وەك بلاجەي ئەستى و بەرد كە لە شەو دا چەخماخەي بگەشنىتەو، نەجىبەي خوشكم بە بىرى ھاتەو كە چۆن لە گەرانەوھى باوكمدا بۇ چنارۆك يەكىك لە رىزى ئەو سوارانەي بە دوايەو بوون، مەلا عىززەتى مامە مەلا حەبىب، كە نزىك مالان بوونەتەو، ھەر لە سەر پشتى ولاغەو مندالىكى خۆي بەرز كوردتەو بۇ كۆشى خۆي و ھەتا مالەو كە مەوداكەي لە سەد مەتر تىپەر ناكات بە يەكەو سەرە ژوور ھەلكشاون. تومەز كاك مەجىد و نەجىبەي خوشكم لەو سەفەرە بەشدار نەبوون، لەگەل ئەم تەگەرەيەشدا دەبى بلىم رۆوداوى ژيانى مندالىكى ۴-۵ سالى ئەگەر لە بىر كوردنەوھدا نەختىك پىش و پاشىش بکەوى زەرەر بە ھىچ كىشانە و پىوانە و مېژووى كۆمەلاپەتيمان ناگەيەنى. تەنھا زەرەرىك ھەبى لەوھدايە كە خۆم لە وردە حىسابى ھەلسەنگاندنى تىن و تاوى رۆوداوى قۇناغە سەرەتايىيەكانى ژيانم نەختىك دلشكستە دەبىم چونكە دللم ئارامتر دەبى ئەگەر رىچكەيان بە رىكى بىتە ناو نووسىنەو. بەخىر ئەگەر تۆيش، ئەي خوينەرى نووسەر، كەوتىتە سەر بارى يادنوو سى و ھەكوو من ئەم دلشكاويەت دىتە بەر.

لە سالى ۱۹۲۴ باوكم ناچار بوو لە رۆوى تەكلىفەوھ ئەندامەتى (مەجلىسى تەئسىسى) قبول بكات. ھەرچى خاوەن رەئى و قسە رۆيشتوو ھەبوو لە براگەرە و پىواماقوول و رىشسىپى شار و ھايان پەسەند كرد باوكم نوینەرى شار و ولاتى كۆيى بى. من لەو دەمەدا مندالىكى پىنج سالى بووم، ھۆشم بەو جۆرە كىشانە و پىوانەيە نەدەشكا و ھىچىشم لىي بە بىر نەياتەوھ ئەوھندە نەبى كە دەمزانى، بە ھەستى ساوايىم، ھاتوباتىك لە بەيندا ھەيە و قەلەبالغى لە مالماندا پترە لە عادەتى، تەنانەت ئەگەر يەكىكى قسەزان بە بىرم نەھىننىتەوھ ناتوانم بلىم رۆزى بەرى كوردنى باوكم بەرەو ھەولير و لەوئەھش بۇ بەغدا چۆن بوو.

دوای بەسەرچوونی ئەو کژەیی کۆبوونەوهکانی مەجلیس هاتوباتی گەرانهوێ باوکم بۆ کۆیی جموجوولی پوورە هەنگانەیی خستە ناو شارەوێ، بە تاییبەتی مالی خۆمان.

خەبەرێک بەلاوکرایەوێ، گۆیا باوکیشم لە هەرای بەغدا دژی پەیمانی نیوان عێراق و ئینگلیز کۆژراوێ. دیارە خەبەری ئەوتویی لە دوو رووێ پەرە دەستینی. رووی یەکەم ئەوێبە بە عادت هەموو خەبەرێکی گرنگ، خوش بێ یا ناخۆش بێ، بەسەر زارانەوێ خول دەخوات و دەئامسی، هەتا خەبەریش روو لە ناخۆشی بێ پتری بە سەرەوێ دەندری، چونکە کۆمەلی زۆلم لیکراو و کەنەفتی وەکوو هی خۆمان تەجرەبەیی لەگەڵ ناخۆشیدا پتر بوو، بۆیکە پتر بە تەمای ناخۆشییە تا خۆشی. رووی دوویم ئەوێبە، هەموو ئەو کەسانەیی لە ناحەزی و حەسادەتدا ناراحت دەبن بە خۆشی و شۆرەتی شەخسی حەسوودی پێ براو، جۆرە تەسکینییک لەویدا شک دەبن کە باسی ناخۆشی وەپال شەخسەکە بدن. بەلام ئیمە - مەبەستم ئەوانەن کە بەرپرس و ئاگاداری کاروباری مالهوێ بوون - دەمانزانی باوکم سەلامەتە و چ رۆژیکیش بەرەو وڵات دەبیتەوێ. چ لە رێی حکومەتەوێ بیت و چ لە رێی مەلا ئەفەندی هەولێرەوێ بێ، رۆژانە ئەحوالی باوکم بەو خەلقە دەگەیبیشت، چ جایی ئەوێ ناوانوێ پاسپاردە و دیاری و کاغەزی دەگەیبیشت. بە هەمە حال گەرانهوێ باوکم لەو سەرەمەدا رووداویکی زیدە بەرچاو بوو. هەر کە زاندرە گەیبیشتە لای مەلا ئەفەندی لە هەولێر، کەسانی نزیک وەکوو مام و هەندیک لە خزم و دۆستی خۆمالی بەرەو پیریەوێ چوون، دوای ئەوانیش کە زاندرە هاتۆتە هەلجە لای شیخ مافی شیخ کەریمی بەرزنجی کە خالە گەرەوێ مام بوو، ئەهلی شار و بەشیکێ ئەهلی دەشت لەوانەیی حال و باریکیان هەبوو بەرەو هەلجە جمین. لە ئەشراف و توجار و گەرەپیاوی شار کەس نەما روو هەلجە مل نەنی، تەنها جەمیلاغا نەبێ، کە قایمقام بوو، رێی نەبوو، گەیبیشتی لێ نەدەکرا، شار بەجێ بهێلێ. ئەویش لە رۆژی گەرانهوێ بە خۆی و دەستەیی دایەرەیی حکومەتەوێ چەند سەعاتیک بە سواری بەرەو پیریەوێ روویی، کە گەیبیشتنە شاریش تەرتیبات وەها کرابوو کە یەکەم دابەزینی لە دیوێخانەیی جەمیلاغا بێ.

من لەو تەمەنەدا هەستی هاتوبات و تیک هاویشتنی خەلق و قەلەبالغی لە رادەبەدەر و ئەو جۆرە شتە بەرچاوانەم دەکرد <١٤>. بەر لە گەیبیشتنی باوکم و ئەو قەلەبالغییە نەبیستراو و نەدیترارە خەلقى شار بە گەرە و گچکە و ژن و پیاوێ تیکرایان لە چاوەنۆری هاتنەوێ باوکم رۆژانە مەزرای لای گردی مام جەردیس و باسکی عەرەبیان کە دەکەوێتە سەر ئەو رینگایەیی لە جنوبی شارەوێ بە دەرکی گەرەو سۆرکدا دیتە ناو شار. ئەو رینگایە بۆ مالی جەمیلاغا و گەرەکی ئیمەش نزیکترە تا رینگایەکی دیکە.

من لەگەڵ کافییەیی مەلایان و چەند کەسیکی دیکە لە ژن و پیاوی مالی خۆمان وەکوو خەلقى دیکە هاتینە سەیری ئەو هەرایە و پتر لەوان بێئۆقرە بووین بۆ دەمی دەرکەوتنی باوکم لە دوای سەفەرێکی شەش مانگی. لە گەرەکی خۆمان شایی و زەماوێند دەگەر و ئەهلی مالهوێ خەریکی کار دروستایی میوان و پیداوێستی رۆژیکێ وەها دەگمەن بوون. تەمەنم ئەوسا ٥-٦ سالی بوو، بە بەر هۆش و گوێشی ئەو دەمەوێم نەبوو لە هەموو سەرۆبەرێکی هەرای وەها گەرە بگەم، رەنگە لە هیچ ریکەوتیکدا وەها نەلوایی کە ئەو عالەمەیی شار بەشداری هاتوباتی رووداویک بێن، کە سەرەتای سواران لە کلکەیی گردی

که کۆن دهرکه و تن، جموجوولێکی تازه که و ته ناو خهلقه که وه. بایلی له شکرێکی مام ناوهنجی سوار به پیر باوکمه وه چوو بوون. من چاوم بریبوووه دهمی دهرکه و تنی (ئهسپه شی) که پیشتر گوتبووم به دیاری له خالوانمه وه بۆم هاتبوو، چونکه ئه و ئهسپه بۆ سواریی باوکم ساز درابوو. که نزیک بوونه وه لیمان، من بهردهوام ته ماشای باوکم دهکرد، ئه و هه موو عاله مهی که له دواوهی و له دهو روپشتییه وه و له پیشیه وه به ره و ناو شار دهجمین، له و دهمه دا، سه رنجی رانه دهکیشام، کافیهی مه لایان و ئه وانهی له گه لی بوون دهشگریان و شادیشیان دهکرد. له نزیکمانه وه و له پشتمانه وه ئافره تیکی بیئه ژمار به راوه ستاوی و به دانیشتنه وه سه رگه رمی ته ماشا کردن و بزپکاندن و پیکه نین و هه له هه و ئه و ته رزه شتانه بوون. به لام زۆر به سهیری چه ند ئافره تیکی که لیمانه وه نزیک راوه ستابوون و ئیمه شیان نه دهناسی که دیتیان به سه ر پشتی ئه و ئهسپه وه پیاویک له هه یئه تی (مه لای گه وره) وا دیت و پیشیه وه دیاره که ئه و هه رایه بۆ گه رانه وهی ئه و له کاردایه گوتیان: تو خوا ته ماشای، ئه و فه پیلکه بیان هینایه به شکلی مه لای گه وره هه تا وا تیبه گه ین نه کوژرایه. تومه ز خه به ری نه مانی باوکم چوو بووه دلی گه لیک که سه وه بایلی ئه وهی ئه و هه موو هه شاماتهی به پیریه وه چونه هه ولیر و بۆ گه رانه وهی چه ندین سه عاته زوربهی خه لقی شار به ئینتیزاره ون نه توانی به درۆی بخاته وه. له و دهمه دا من ئاگام له و ته رزه قسانه نه بوو، ئه وانهی له گه لمددا بوون بۆ ئه هلی ماله وه یان ده گێرایه وه...

له چه ند و چۆنی ژیان و به سه ر بردنی ئه و رۆژانه م ته نها هاتنه وه که ی باوکم له پیر ماوه، له خۆمه وه ناتوانم بلیم فلانه رووداو یا خود فلانه باری ره فتمارم هی ئه و رۆژگاره یه. دوور نییه رووداوی شار دهنه وهی هه فته روپیهی جه ژنانه م له مه خزهنی کیلوهی ژووریک ماله وه مان، که له ئه لقهی سییه می ئه م گه شته باس کراوه هی ئه و سه رده مه بیت. به لام هاتوباتی دروست کردنی ئه و به شهی مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د که ناوی نرا (مدرسه) هی له پیر کردن نییه، مه سه له که ش حیکایه توکیکی به دواوه یه.

جاریک له و جارانهی که باوکم له دهمی نیابه تیدا دیده نی مه لیک فه یسه لی یه که م دهکات و توویژیان دهکیشیته وه بۆ باسی ئایین و زانسته کانی ئیسلامی و زمانی عه ره بی و ئه و جوړه بابه تانه. مه لیک فه یسه ل له قسه کانییدا دهرده بری که هه ز دهکا له ئایین و له زماندا پتر قوول بیته وه تا ئه وهی به م رسته یه ی عه ره بی مه به ستهی خۆی دهرده بری، «ارید ان استکمل معلوماتی فی الدین و فی العربیه عند سماحتک»، ئیتر هه ر له و دیتنه دا بریار دهری که له هاوینی داها توودا سی مانگ بیته کوپی بۆ ئه م مه به سته. دیاره ده بی چیگه و ریگه یه ک ریک بخری له درس و ته حسیلی مه لیک بوه شیته وه. مه لیک فه یسه ل چه ند هه زار روپیه یه کی نارد (دوو روپیه دهکاته ۱۵۰ فلس) ئه و شوینه ی پی دروست بکری. هاتوباتی دروست کردنی مه درسه له مزگه وتی حاجی مه لا ئه سعه د چونکه بۆ مونسه به یه کی وه ها گرنگ بوو گه لیک له بارستی خۆی پتر دهنگی ده دایه وه و خه لقی تی دهو رووکان. خۆشه ختانه سه رچاوه یه کی نووسراوی گومان لی نه کراو هه یه یاریده ی روون کردنه وهی ئه م لایه نه ددهات. سالی ۱۹۵۳ که نایب بووم، نامه یه کم وه رگرت له مه لا ئه حمه دی ئیمامی مزگه وتی (زیوه و مزورکا) له ئامیدی گه لیک بیره وه ربی ئه و رۆژگارانیهی تیدا بوو که لای باوکمی خویندوو و ئیجازه ی لی وه رگرتوو. لی رده ا چه ند

دیرپکی ئەو نامەیه دەخووزمهوه که پێوهندیان به دروست کردنی ئەو مەدرەسهیه و هیندی سەرۆبەری ناواخنی نووسینهکه مهوه ههیه. له بهرهو کۆتایی ڕووبەرە دیووەمی کاغەزەکی ئەمانە دەنووسی، به عەرەبی نەک کوردی که دواتر عوزر دەهینیتەوه بۆ لهبیرکردنی نووسینی کوردی به لههجهی سۆرانی و گۆرانی ڕینووسی تازەهی کوردی که ئەو زەفەری پێ نابات. مامۆستا دەفەر موی:

«ایها الاستاذ السيد كاكه مسعود أنا سكنت في حجرة مسجد جدكم الحاج محمد أسعد أفندي لمدة اربع سنين تقريبا وفيها أخذت العلم من العالم الكبير والعلامة النحرير والدكم المرحوم طيب الله ثراه وجعل الجنة مثواه ومأواه وحين الختام اخذت منه الاجازة العلمية وذلك بتاريخ ١٣٤٦ هـ (١٩٢٧م) حينما كان المرحوم قاضيا وجميل آغا قائمقاما وقد أخذت الاجازة في المدرسة الجديدة التي شيدها له الملك فيصل الأول بحفلة عديمة النظير دامت ثلاثة أيام بلياليها حضرها رؤساء الدوائر وحضرها جميع صفوف المدرسة الرسمية بزيمهم الرسمي وبأناشيدهم وكنت انت ايها الاستاذ السيد في دور الطفولية ولا ادري هل كنت في الصف الاول أو الثاني والشقيقة السيدة نجبية خاتون متقدمة عليك ومن العجب أن عبدالمقتدر كان يحبني حبا جما وما سبني قط خلال تلك المدة الطويلة وكان يسب كل من شاء حقيرا أو عظيما وفي تلك المدة تصادف انه جاء عندي وخدمني الشخص الذي سود الله وجهه وجعل جسمه مطابقا لاسمه المدعو حمه رش فاراد أن يسرق من بيتكم شيئا مكافأة لكم على احسانكم ففضحه الله على رؤوس الاشهاد فالقي القبض عليه الاستاذ الوالد في نصف الليل تقريبا...».

لێردە مامۆستا یادی عەبدولموقتەدیر و بەدوا ئەودا حەمەدی رەش دەکاتەوه که له ئالقەهی پێشووتر ناوی خۆی و باسی دزینەکانی هاتنەوه ناو ئەم نووسینەوه، نەختیکیش ئاهەنگی دروست کردنی ئەو مەدرەسهیه ڕوون دەکاتەوه که ئەگەر ویستبای دەیتوانی پتری لەسەر بروت، چونکه تەنها ئاهەنگی دەست به دروست کردنی سێ ڕۆژی خایاندوو، پینشتیش هەرگیز ڕووی نەداوه له کۆیی خانوویەک به ناوی سەرۆکی دەولتەوه بۆ تاکیکی ئەو شارە به ئاهەنگی رەسمییهوه بنیات بنێ. من له بهر ساواييم که جارێ نە چوو بوومە مەکتەب، هیندەهی مامۆستای نامەنووس وردیاتی ئەو هاتوباتەم به بیردا نایەت به لام له تیکرای قەلەبالغی و تیک هاویشتنی خەلق و سەرەتاتکه کردنیان له عەمەله و وەستای بهننا و ئەو جۆره دیمەنانهوه دیمەنیکي گشتی دەوامەداری بیندریژی پر جموجوول و چالاکی یاد دەکەمهوه که له کۆتاییدا سەری گەیانده به رایەل کردنی رستهیهکی دريژی جل لهسەر هەلخستن له لایەن وەستای بهنناوه که خوا لێ خۆشبووی وەستا شاکر بوو، ئیتر هەرچی خاودن ناو و جینگه و ڕینگه و هیز و پیزیکی شار هەبوو تۆپه قوماشی دەهینا و وهکوو جلکی شووراو بهو رستهیهیدا دهکرد و دەبوو به خەلاتی وەستا. بریق و باقی ئەو تۆپه قوماشانەهی هەمەجۆری هەمەرەنگ تا ئیستا کهش له مێشکەدا دەتریسکیتهوه وایزانم به ناوی منیشەوه تۆپه قوماشیکیان کرد به شاباشی وەستا.

مامۆستا له نامەکهیدا دەلێ له ١٩٢٧ ئیجازەهی وەرگرت و ئاهەنگەکهشی لهو مەدرەسهیه بووه. ئەوسا من له پۆلی یهکهمی سەرەتایی دەرچوووم بۆ پۆلی دووهم. هەرچی دروست کردنی مەدرەسهکه بوو له ١٩٢٥ دەستی پێ کرد و تهواویش بوو که جارێ من نەچوو بوومە مەکتەب. به هەمه حال مەلیک فهیسهل

نەیتوانی بێت بۆ کۆیی. وایزنام گیروگرقتی ئیستیفقای ولایهتی مووسل دەرڤهتی نەدا، نامەیهکی عوزرخواری و کۆمه‌لێک کتیبی بە دیاری هەنارد بۆ باوکم بەلام ئەوەندە من هەستم بە شتان کردبێ بۆم روون دەکاتەوه که باوکم ئەو وەعدە بە خیلافەمی مه‌لیکی له‌بیر نه‌کرد، دواتریش که‌له‌که کردنی ته‌جره‌به‌ی تال له‌ دەمی مه‌لیکایه‌تی ئەودا وەعدە بە خیلافه‌که‌ی زیندووتر ده‌کرده‌وه تاکوو له‌ دەرڤه‌تیکدا بایي ئەوه‌ی مومکین بێ، مرۆڤیکي ریز له‌ خۆناو تۆله له‌ مه‌لیکیک بستینیته‌وه، باوکم به‌ زیاده‌وه، تۆله‌ی له‌ مه‌لیک فه‌یسه‌ل ستانده‌وه. به‌ خێر له‌ شوینی خۆیدا ئەم لایه‌نه‌ روون ده‌کریته‌وه و هه‌لوێستیکي پر جورته‌تی باوکمی تیدا مه‌فهووم ده‌بێ.

له‌ نامە‌ی مامۆستادا باسی جنیودانی عەبدولموخته‌دیری تیدایه: قسه‌ی مامۆستا راسته‌ به‌لام ده‌بێ راستیه‌کی دیکه‌ی وه‌پال بدری تاکوو ئەو «جنیوفرۆشی» یه‌ جینگه‌ی ره‌وای خۆی پێ بدری، عەبدولموخته‌دیر به‌ دهردی شه‌پره‌ی ساوایان ئەو هۆشه‌ی نه‌مابوو به‌ نیازی سووک کردن جنیو بدات. بۆ بێتالعی خۆی و ئەو که‌سه‌ی ریکه‌وت ده‌یکرد به‌ نیشانه‌ی تیری قسه‌کانی، هه‌ندی شوینه‌واری کۆنه‌ زه‌کاوه‌تی به‌ر له‌ دهرده‌که‌ی پێوه‌ ماوو، تا بلێی رقی له‌ درۆ بوو، تا بلێی کاری بێجێی به‌ لاوه‌ ناشیرن بوو. درۆی له‌ هه‌ر که‌سێک بدیتایه‌ یه‌که‌نده‌ردوو به‌و زمانه‌ شکسته‌ی شه‌پره‌ لێ دراوی خۆیه‌وه له‌ ده‌ستی دهن‌ا، ده‌یگوت (به‌سه‌ری جه‌نابی با‌م واده‌که‌ی له‌به‌ر درۆیه‌کی) واته‌ (به‌سه‌ری جه‌نابی با‌م درۆ ده‌که‌یت) ئیتر کابرای وه‌ها سه‌رشکین ده‌کرد، ئەگه‌ر شه‌رمی به‌ خۆی بوايه‌ جاریکي دیکه‌ لای ئەو درۆی نه‌ده‌کرده‌وه.

زۆر که‌سی هه‌ز له‌ که‌پ کردوو به‌ ئانقه‌ست زړه‌ درۆی ناقۆلایان له‌ لا ده‌کرد، هه‌ر بۆ ئەوه‌ی جنیوی شه‌ق و په‌قی حاله‌تی رق هه‌لستانێ لێ ببیه‌ن، مالم هه‌قه‌ ئه‌ویش دریغی لێ نه‌ده‌کردن، ئیتر به‌و زمانه‌ شیواوه‌ی شه‌پره‌داریه‌وه ته‌عبیری وه‌ها سه‌یری دهرده‌په‌راند که‌ لایه‌نی جنیوه‌که‌ی له‌بیران ده‌برده‌وه و کابرای جنیوپیدراو له‌ هه‌موو که‌س پتر به‌ خۆی و قسه‌کان پێ ده‌که‌نی. راستیه‌که‌ی گه‌لێک جارن لایه‌نی غه‌در لێ کراو له‌و ته‌رز و وه‌زعه‌دا عەبدولموخته‌دیر خۆی ده‌بوو چونکه‌ وه‌ها سه‌غله‌ت ده‌بوو به‌ کاری ناله‌بار و به‌ درۆ و فیشال ده‌هاته‌ فی گرتن. گوێی لێ بایه‌ یه‌کیک به‌ زار جرت ده‌کیشی هه‌ر به‌ جارێ شیت ده‌بوو.

یه‌کیک له‌و ته‌لانه‌ی که‌ هه‌موو جارێ پێوه‌ی ده‌بوو ئەوه‌ بوو که‌وا به‌ عاده‌تی خۆی ئەگه‌ر وشه‌یه‌کی تاکت بۆ درکاندبایه‌ ده‌هات له‌ ئەلفه‌وه‌ هه‌تا بێ، هاوکیشی ئەو وشه‌یه‌ی ده‌گوته‌وه، به‌ نمونه‌، ئەگه‌ر بتگوتبایه‌، هۆ کاک موقته‌دیر ئەرم، ئیتر وشه‌ی ده‌ژماردن، ئەرم، به‌رم، ته‌رم... تا ده‌گه‌بیشه‌ ده‌نگی (ک) وشه‌که‌ ده‌بوو (که‌رم) ئنجا ده‌یزانی ته‌پکه‌ی بۆ نراوته‌وه و شریته‌ی وشه‌کانی ده‌بریه‌وه و رووی له‌ کابرا ده‌کرد، هه‌ی سه‌گی منافق... به‌لام به‌ خۆیشی پیده‌که‌نی. به‌دوا ئەوه‌دا ئەگه‌ر یه‌کیکی دیکه‌ گوتبای (ئه‌گم) کاکه‌ موقته‌دیر پیدای ده‌چوو تا (سه‌گم)... خولاسه‌ هه‌رگیز ته‌نبی خواردوو نه‌ده‌بوو چونکه‌ هه‌م هۆش کول بوو هه‌م ئەسیری عاده‌تی خۆی بوو. عاده‌تیکی هه‌بوو هه‌رگیز ته‌رکی نه‌ده‌کرد، ئەگه‌ر ناوی یه‌کیکیان برده‌بایه‌ له‌ به‌یت و مه‌ته‌ل و به‌سته‌دا هه‌بوايه‌ ده‌بوو ئەو شته‌ فۆلکلۆرییه‌ بخوینیته‌وه و ناوه‌که‌ی تیدا دوویات بکاته‌وه. له‌ (پینازۆک) فه‌لاحیکي به‌رچاو که‌ برای مام فه‌تاحی وه‌کیلی باوکم بوو ناوی

(سلیمان) بوو. چەند جاری هاتبايه لمان له کۆيه و کاک موقتهدير بيديتايه بهر له وهی ماندوو نهبوونی لئ بکا گوتهيهکی فولکلوری دهخویندهوه که دهلی: ئەلوور بلوور ته کامی، زهرتک شوورتک شه مامی، ئالنجی بالنجی سلیمان قنجی... په نجهی بۆ مام سلیمان رادهکیشا و له تریقهی پیکه نینی دها ئنجا ماندوو نهبوونی لئ دهکرد یان له بییری دهچۆوه. جارێکیان چوو له لای موسته عیدهکانی باوکم له مزگهوتی گهوره، میوانیکیان ههبوو مهلا خدر ناویکی زۆر موخته رهم و ئیجازه وهرگرتوو بوو. به عادهتی هه میشه یی به خیرهاتنیکی گهرموگور و به سهروسه دایان له کاک موقتهدير کرد و مهلا خدریان پئ ناساند که مه لایهکی وها و وه هایه. ئەویش هه ر که ناوی (خدر) ی بیست دهماری فولکلور دۆستیه که ی به خه بهر هات و دهسته ساغه که ی چه په ی بلند کرد به ره و مه لا خدر و گوئی: چه ندم گوت خدری به سی، به شهش خانان دامه رسی، ئیکه ریت به پئی...!!

وهها ده بوو له خووه قسه یه کی ریکی پیکه وه دها و دهکرد به بابه تیکی فولکلوری وهک ئەوهی که جارێکیان ئافره تیکی دیت و بیستی ناوی (ساری) یه، ئیتر دهسته جئ و بیوهستان، به له هجهی ئاخاوتنی کۆیئ گوئی: ساری، وهره ماری، پیکه وه بنوین هه تا به هاری...

کاک موقتهدير له دوو جوړه گره و هه رگیز نه یده دۆراند: به کیکیان چه له مه شکینه ئەوی دیکه شیان شه ره شیعرئ، له بابه تی چه له مه شکینه بۆ خۆم دیتم جارێکیان دوا ی نانی نیوه رۆ کاکه موقتهدير به سه ر دهستشۆروه دهستی ده شوشت ئاوی له دهمدا بوو، کابرای مه سینه به دهست که چه له مه ی له گه ل کاک موقتهدير شکانده بوو، دهره تی دیت و سابوونی خسته دهسته ساغه که ی کاک موقتهديره وه، به لام بهر له وهی بتوانئ بلی بردمانه وه، یان دۆراندت کاک موقتهدير به زاری پر ئاوه وه گوئی له بیرمه هه رچه ند قسه که شی له گه ل ئاوه که به بلمه بلم له زاره وه دهرهات. بۆ شه ره شیعرئ چه ند قه سیده ی له به ربوون به پیتی (ث، ض، ظ) کۆتایی یان دههات یان دهستیان پئ دهکرد.

دردی شه پره دوو چاری مرۆیه کی زیره کی هه ستیار بوو بوو. له وه وه ئاکامیکی له نگر نه به ستوو په یدا بوو بوو، به شیککی شه پره و به شیکیشی لئ هاتوویی بهر له شه پره بوو.

جارێکیان چوو بۆ لای فه قیکانی مزگهوتی حاجی مه لا ئەسه د، دیتی پیاویکی مام حاجی له ئەهلی گه رهک که وا شه وانه له مه جلیسی باوکم په یدا بوو خه ریکه له وه وه زه ی دهنوێژی لئ ده شوورئ تاره ت دهکات، به کسه ر چوو له لای قایمقام، جه میلاغا و ناچاری کرد ئەو رۆژه تا ئیوارئ مام حاجییان خسته به ندیخانه وه، دواتریش به خاتر خوایی لئی خوش بوو. کاک موقتهدير له گه ل ئەو دهرده کوشنده یه چه ره یه کی به رچاوی کۆیه بوو، تیکرا، لایه نی چاک و خراپی بخرابایه سه ره یه کدی، شه پره داریکی ئیسک سووکی قسه خووشی خو شه ویست بوو.

له گه ل دهسته و دایه ره ی مه کته ب پئوه ندییه کی به تین و به رده وامی هه بوو، خویشی بهر له وه ی دهرده که ی دوو چار ببئ قوتابی و هاوپیئ دهرس و دهوری مه لا فه تاحی مه لا عیزه ت و مه لا نافیهی مه لا سبووح و کاک مه جیدی ئامۆزام بوو ناویشی به زیره کی دهرکردبوو. له بیرمه که قوتابی بووم، ئەو رۆژه ی کاک موقتهدير هاتبايه مه کته ب مدیر و مامۆستاکان و قوتابیهکانی پۆلی پینج و شهش له گه لیدا خه ریک ده بوون و دلایان رادهگرت و ئەنواعی گه پ و سوچه تی خو شه که له یان بۆ ده هیئایه کایه وه.

بەھاران قوتابىيەكان كە ھەزىيان لە سەيران دەبوو مەدیریشیان پى ئىقناع نەدەكرا خىرا ھانايان بۇ كاك موقتەدیر دەبرد و لای باوكم تكای بۇ دەکردن ئەویش پىسولەى بۇ مەدیر دەنووسى، مەدیریش، خوا لى خۆشبووى مەلا ەدوورپەحمان شەرەف، قسەى باوكمى نەدەشكاند و دەیکردە سەيران... ئىتر ھوتافى (بى كاكە موقتەدیر) لە قوتابىيانەو بەرز دەبوو. كاك موقتەدیر بە گەلێك باردا بۇ كەسانى دەوروبەرى خۆى مایەى خۆشوختى و نوكتەبازى و فەرامۆشى بوو، لە ھەر جىگایەك ديار كەوتبايە يەكەم ئاكامى دەركەوتنى لای خەلقەكە پىنوە گەشانەو دەبوو. تالایى دەردەكەى، بە زۆرى، بۇ خزمى نزیكى خۆى بوو. لەگەل خزمانیش ئاغلەب ھەر بە پىكەنن و گەپ و گەشایى دەبیردە سەر.

دو سى سالى كۆتایى عومرى ھەزى دەکرد ژی بۇ بەینن و بە ھۆشە كۆلەكەى خۆى پشتگىرىى لە ھەزەى دەکرد. بە نمونە، دەگوت، بە سەرى جەنابى بابم فلانە كەس وا دەكا لەبەر دوو ژنان ئەمن سەمىلشیم گەورەترە لە سەمىلى ئەو وا ناكەم لەبەر ژنەكى.

گەلێك جار خەلقەكە ئەم لایەنەیان دەکردە ھۆى تەردەماغى و قۆشمەى و نوكتەى جۆراوجۆريان لى پەيدا دەکرد، يەكێك لە خەلقى گەرەك ژنىكى پىر و يەكێكى جەحىلى ھەبوو، خۆشى ھەزى لە نوكتە بوو، دەگوت كاك موقتەدیر ئەگەر ھەزى لە ژنە (داكى گەرەت - مەبەستى ژنە پىرەكەى بوو) لى پىرۆز بى، ئەویش بە دلسافىيەو دەگوت: ناپىاو، تۆسەرى جەنابى بابم وەھا بكە لەبەر ژنە جوانەكەت لۆ خاترى من.

كاك موقتەدیر ھەر لە نىيازى ژن ھىنانەو دەگوت: لە سەربانان قىرەقىر شایى كاك موقتەدیر. گورج خالى، مەلا عىززەت لى دەقۆستەو: لە كۆلانان تەپوتۆز شایى خالى ردىن بۆز. رۆژىكىيان بە ھەلەداوان ھات بۇ لای باوكم و بە گەرمى داواى لى كرد ژنىكى بۇ بەینى. باوكم پىنى گوت: رۆلە من ژنم ھىنا تۆى لى بوويت، تۆ ژن بەینى دەبى چى لى پەيدا بى...

لە چارەسەرکردنى دەردەكەى ئەو ھەوى مومكین بوو ھەولى بۇ درا. جارىكىيان ھەناردرا بۇ خەستەخانەى كەركوك كە ئەوسا جارى ئۆتۆمۆبىل پەيدا نەبوو، دكتورى ئىنگلىز لەو خەستەخانەى سەرپەرشتىيان دەکرد... جارىكى دواتر ھەناردرا بەغدا، خالى مەلا عىززەت و چەند كەسكى دىكەى لەگەلدا بوون. لە فەحسى رۆنتكىن دەركەوت ئىسكىكى جامى سەرى سەرەژىر رۆ چوو بوو ناو مەشكى. دكتورەكان بە مەلا عىززەتەيان گوتبوو دەتوانن ەمەلەتەى بۇ بكەين بەلام لایەنى تىدا چوونى يەكجار بەھىزترە لە رزگاربوونى، مەلا عىززەتەيش دلى نەھاتىبوو بىداتە دەم چەقۆكارىيەكى كە سەدى نەو ەدى بكىشیتەو بۇ مردن. دواتر كە ھاتنەو بۇ كۆى، باوكم بە مەلا عىززەتەى گوت خۆزى ەمەلەتەكەت بۇ دەکرد. گوتى قوربان وەللاھى وەك ئەو دەھاتە پىش چاو كە بەرخ تەسلىمى قەساب بكەم، دلم برۆایى نەدا.

رۆوداوىك لە كاك موقتەدیر دەگىرمەو، بەر لە مردنى بە چەند رۆژىك خۆم چاوم لى بوو كە رۆوى دەدا مەبەسىشم نىيە خۆینەر بەینمە سەر باوەرکردن بە تەعللى غەیبى، ھەز دەكا دياردەكە بداتەو بە (نفس، عقلى باطن... ھتد) يا ھەر شتىكى بە باوهرى خۆى جىن متمانە بى، بەلام لىم بسەلینى كە چى دەگىرمەو يەك زەرپە گومان لە راست بوونى ناكرى. چەند رۆژىك بوو كاك موقتەدیر ھەر باسى بەھەشت و مردنى دەکرد. ھەتاكوو جارىكىيان رۆوى لە بابم ناو گوتى بابە بەسەرى جەنابى بابم

بههشت زور خۆشه هەر دهبی وا بکهین له بهر بههشتهکی (واته: دهبی بچینه بههشت) باوکیشم مهیلهو به زهردهخه نهوه پیتی گوتهوه رۆله کهم خوا ههز بکا دهچینه بههشت ئەمما جارێ زور زووه سهبری لێ بگره. کاک موقته دیر هەر له سههر قسهی خۆی سوور بوو، تهنا نهت پێوهی دیار بوو وه زعی ناسایی و عادهتی خۆی پێوه نه ماوه و فکری - ئەگەر بتوانین بلین فکری هه بووه - له ته شویشدايه.

رۆژتکیان چیشتهنگاو بوو من له گه ل کاک موقته دیر له که له گی کۆشکی ماله وه مان که به سههر حهوشه ی حه ره میدا دهنواری راوه ستابووم دیتم له نکاو کاک موقته دیر رووه قیبله چاوی ئەبله ق بوون و رووی بزړکا به لام بزړکانی گه شایی و هاواری کرد، وه لاهی دیتم، به سهری جهنابی بابم دیتم، وهی چهند خۆشه بههشت... هەر ئەمه ی گوت و گوپی بهست به رووه حهوشه له پێلێکانه وه سه ره ژیر رۆی به خیراییه کی ئەوتۆ هه رگیزاوه رگیز دهیه کی ئەوهش له و ره چاو نه ده کرا له حهوشهش به گورگه لۆقه (که له هه موو سالانی نه خۆشیه کهیدا سبیه ریکی ئەوهشی لێ نه دیترا بوو) به ره وه هیوانی ئەوهی حهوشه که وه رۆی که باوکم و دایکم لێ دانیشتبوون و به درێژیای کاتیش به دنگی به رزه وه دهیگوت و دهیگوت وه، بههشت خۆشه، وهی چهند خۆشه، به سهری جهنابی بابم دیتم... دهچمه بههشت... تا گه ییشته لای باوکم، نیتر ئەوهی دهگوت و دهسوورا و دهگه را وهک سه رخۆش باوکیشم خه ریک بوو هیوری بکاته وه. راستیه که ی جوړه حه په سانیکی به سههر هه موو ماله که دا هینا. خۆم له و ته مه نه ی یازده سالیما نه مه ده زانی فکرم بۆ کوێ ببه م مه گه ر ئەوهی که بلیم شیتیکه و هیزیکی وهک جه زبه گرتن وروژاندی، یان به راستی شتیکی هاته بهر چاو له و بههشته بکات که خۆی باوه ری پیتی هه بوو.

بههمه حال دیمه نه که یه کجار به ولای عاده تیه وه بوو، به خه یالی که سیشدا نه ده هات موقته دیر ئەو هیزه ی ماوه یان قاچه سه که ته که ی ده توانی هه نگاوی ئەوتوی پی هه لبه یندرئ. ئەو رۆژه هەر خه ریکی (بههشت و بههشت خۆشه و دهچمه بههشت) بوو. وایزانم هەر ئیوارهی هه مان رۆژ یان رۆژی سبه نی فیه کی وه های گرت خستیه ناو جیگه وه و لێ به هۆش نه هاته وه له چهند رۆژیکدا که که وته ناو جیگه ورده ورده ژماره ی فیه کانی زیادی کرد تا کوو وه های لێ هات له دهقیقه یه ک دوو دهقیقه دا جاریکی ده گرت وه به لام بی هه لپه و زیره و لنگه فرتکی. هەر ئەوهنده بوو ده له رزی و رووی ده بزړکا.

باوکم به خه تی خۆی له مه رگی موقته دیردا ئەمه ی به عه ره بی نووسیوه: «انا لله وانا الیه راجعون ولا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم توفی ابني وقره عيني المعصوم المبطلی بالفالج والصرع الشدید وقد ذقت مرارة الموت کل یوم مرات عدیده حین اری نوبات صرعه قد عجز الاطباء عن مداواته منذ سنین وهو عبدالقندر ولم یر من عمره لذة وقد جاوز العشرين فی لیلۃ الخمیس بعد الساعه الثامنه منها غرة شهر شعبان المعظم سنة ۱۳۴۸هـ. ق ۱۳۰۷هـ. ش ۱۹۳۰م».

ئەم (الساعة الثامنة) یه هی پاش رۆژاوا یه نهک پاش نیوه رۆ. مامۆستای نامه نووس که یادی کاک موقته دیری تیدا کرد بوو ده لێ له سالی ۱۹۲۷ز ئیجازه ی له باوکم وه رگرتوو و ئاهه نگه که شی له (مدرسه ی) ناوبراودا بووه، راستیه که ی من ئەو ئاهه نگه م به بیردا نایه ته وه، یاخود ده بی بلیم له و ئاهه نگانه ی که له و مه درسه یه به ریا بوون نازانم کامیان هی مامۆستا بووه، به لام ئاهه نگیکی زووترم دیته وه یاد که جارێ نه چوو بوومه وه مه کتبه قه له بالغیه کی زوری له و مه درسه یه دا کۆده کرد وه، باوکم

کچی خۆی (عفت) که خوشکه گهوره‌ی عبدولموقته‌دیر بوو دا به شیخ‌ه‌سه‌نی حاجی‌سه‌بید گول. شیخ‌ه‌سه‌ن ئاموزای دایکم بوو، منیش هر پیم ده‌گوت خاله‌ه‌سه‌ن، هه‌مووشمان به‌و خوشکه گهوره‌یه‌مان ده‌گوت (یاعیفته).

قه‌له‌بالغیه‌کی زور له سوارانی پژده‌ر هاتن بۆ گویسته‌وه‌ی بووک، له‌گه‌لیاندا شیخ‌ه‌سین برای شیخ‌ه‌سه‌ن و هه‌ندیک له‌ خاله‌کانیان و پیاو ماقوولانی دیکه‌ی پژده‌ر. باوکم له‌و مه‌درسه‌یه به‌خیری هینان و هر له‌ویش نان ده‌خورا و کاردروستایی نووستن و راحه‌تی میوانان ده‌کرا. ئیستری باله‌بانی به‌تاقه‌تی پان و پورپان له‌گه‌لدا بوو به‌تایبه‌تی ئه‌و ئیستری که ژاوه‌ی بووکی به‌سه‌ره‌وه بوو به‌سته‌زمانیکی هه‌لکه‌وتوو بوو. هر له‌بیرمه چۆن بووک و به‌ربووک خراکه‌ ژاوه‌وه، به‌ربووک (نه‌نه‌ عه‌یشی) ئافره‌تیک سهرسپی ره‌قه‌له‌ی ئیسک ساغ بوو، به‌زوری هر ئه‌و مامانی ده‌کرد بۆ ئه‌و مالانه‌ی پینان ده‌گوترا مال‌ه‌گوره. چه‌ند جارن وها بووه له‌ هاویندا که مالمان له‌ چنارۆک بووه و کاریان به‌ مامان هه‌بووه ئه‌م نه‌نه‌ عه‌یشیه به‌ خۆی و تاقمی مامانییه‌وه هاتوته چنارۆک و نزیک مانگیک له‌گه‌لمانی رابواردوو. له‌ که‌سبی خۆیدا لیزان و دلسۆز بوو. نزیک ده‌ سالی دیکه‌ش دوا‌ی ئه‌و ساله‌ ژیا و زور به‌ پیری مرد.

یاعیفته چه‌ند که‌سیکی خوشمانی له‌گه‌لدا چوو بۆ سنډولان، له‌مانه‌ خالی خۆی مه‌لا عیززه‌ت و وه‌کیلی باوکم تاهیری هه‌مه‌لال، به‌ چه‌ند پیاویکی دیکه‌شه‌وه. ترس هه‌بوو له‌ سه‌لامه‌تی که‌ ژاوه که به‌ ته‌نگی (خدران) دا تیده‌په‌ری چونکه زور سه‌ره‌ژیر و چرگه‌ن و به‌رداوی و لاپال و هه‌لدیر بوو به‌لام خه‌لقی زور و پسپوری رینگا و خاوه‌ن هیز که‌ ژاوه‌یان به‌ سه‌لامه‌تی له‌و ته‌نگه‌به‌ره‌یه تیه‌په‌راند... من له‌ مالی خۆمانه‌وه هه‌تا سواره‌کان له‌ شاخی هه‌یه‌تسولتان ئاوا بوون هر به‌ دیاریانه‌وه بووم. له‌بیرمه چۆن که به‌ شاخ هه‌لده‌گه‌ران و پینچیان ده‌کرده‌وه وه‌ک رینچه‌ی میرووم ده‌هاتنه به‌رچاو، له‌و دورایی په‌شه‌وه هر هینده‌ی میرووی ره‌ش خۆیان ده‌نواند.

یاعفته که گه‌یشته ناو پژده‌رییان ناوه‌که‌ی بوو به‌ موشکیله، بۆیان نه‌ده‌گوترا بلین (عیفته). به‌ زوری هر ده‌یانگوت (یای حیفريت، حیفريت خان). له‌وه‌وه بریاری گشتیان دا و ناویان گۆری به‌ (عیسمه‌ت خان). ئیتر که ده‌هاته‌وه کۆبی ده‌بۆوه به‌ عیفته خان و که ده‌چۆوه پژده‌ر باری ده‌گۆرا. له‌لایه‌ن ئاکاره‌وه ئه‌م ئافره‌ته له‌ فرشته‌ی ده‌کرد، خاوه‌ن دل و ته‌بیاتیک بوو هرچی خه‌وش و له‌ککه هه‌بئ تیدا نه‌بوو. دایکم که گۆیا بۆ ئه‌و زردایک بوو من و نه‌جیبه‌ش زه‌برا و زه‌خوشک، به‌لایه‌وه وها خۆشه‌ویست بووین هیچ سنووری نه‌بوو، تو بلن بۆچی ئه‌م جیهانه‌ی ئاده‌میزاد هینده به‌ده‌خته به‌ که‌م بوونی ژماره‌ی مروی ئه‌وتویی!

وه‌ک له‌بیرمه دوا‌ی گویسته‌وه‌ی یاعفته که قوتابخانه کرایه‌وه من بووم به‌ قوتابی، به‌ر له‌وه، نه‌جیبه‌ی خوشکم له‌ سالی ۱۹۲۵ چوو بۆوه مه‌کته‌ب، منیش بی ئه‌وه‌ی گوی بده‌مه‌ دهرس و ده‌وام هاتوچۆیه‌که‌م ده‌کرد و مامۆستاکانیش لینیان ده‌سه‌لماندم به‌ که‌یفی خۆم بچمه ژووری دهرس و به‌ که‌یفی خۆم لینی دهرچم، به‌لام شتیک پرووی دا له‌و ساله‌ی چوونه مه‌کته‌بی بیخویندن تاوی گه‌پانده دهرروم، نازانم چۆناوچۆنی و به‌ هوی چ سه‌به‌بیکه‌وه سه‌لاخی ئاموزام، که به‌ سالیک له‌ من گه‌وره‌تر و قوتابیش

بوو، له حهوشه قوتابخانه شهقیکي له ماموستایهک هه‌لدا. ئەم دیمه‌نه کاری تیکردم بیه‌وستان گه‌رامه‌وه مائی و به باوکم گوت ناچمه مه‌کته‌بیک قوتابی شق له ماموستای هه‌لدا.

له‌وه به‌ولاوه هه‌چ سه‌روبه‌ریکی دیکه‌ی ئەو رووداوهم له‌بیر نه‌ماوه، وایزانم له‌و ساله‌دا نه‌چومه‌وه مه‌کته‌ب ناشزانم سالی دواتر له سه‌ره‌تای مه‌کته‌ب کرانه‌وه‌دا هه‌لوه‌ستم له ناست چونه مه‌کته‌ب چۆن بووه، به‌لام ئەوه‌ندهم دیته‌وه به‌ر یاد ناوانه‌وه به‌هانه‌م ده‌دۆزیه‌وه بۆ خۆدزینه‌وه له مه‌کته‌ب، ره‌نگه ئەم به‌هانانه بلقی بیره‌وه‌ریی شه‌قه‌که‌ی سالی رابوردو بووینت. به‌ر له چوونم بۆ مه‌کته‌ب دوو رووای به‌هات و بات و سه‌روسه‌دام دینه‌وه به‌ر یاد.

یه‌کێکیان سه‌فه‌ری دایکم بۆ به‌غدا به نیازی ته‌داوی، وه‌ک بشزانم ئەو و عه‌بدولموقته‌دیر و جه‌ماعه‌تی لێره به‌پیشه‌وه باسکراو به‌یه‌که‌وه سه‌فه‌ریان کرد. ئیستا له باریکدا نیم بتوانم پرس به‌و که‌سانه بکه‌م له من چاکتر ئەو سه‌رده‌مه‌یان به‌بیردا دیته‌وه تا بزانی به‌دنیایی، ناخۆ به‌یه‌که‌وه چونه به‌غدا یان به‌جودا. له‌رووی چه‌ندوچۆنی ژبانی مندالیمه‌وه هه‌چ فه‌رقیک له‌وه‌دا په‌یدا نابێ ئایا چۆناوچۆنی سه‌فه‌ریان کرد. من به‌هۆی دایانم یاعیسمه‌ته‌وه بیدایکیم پێوه دیار نه‌بوو، زۆریشم مه‌به‌ست نه‌بوو له‌گه‌ل دایکم بم ماده‌م ئەو له‌گه‌ل بوونه یاعیسمه‌تم له‌کیس ده‌دا، به‌لام نه‌جیبه‌ی خوشکم درنه‌ی داگرت بۆ چونه سه‌فه‌ر، ته‌نانه‌ت دواي ئەوه‌ی قافلە‌ی سه‌فه‌ر کردووان به‌پێ کوه‌ت و له‌شار چوووه دهر نه‌جیبه‌ فرسه‌تی وه‌رگرت و به‌ره‌و پێی قافلە کوه‌ته‌ غار، پیاویکی زۆر له‌پێشی باوکم سالی مام عه‌لاو کوه‌ته شوینی تا له‌شار ده‌رچوون نه‌یگه‌یشتی. نه‌جیبه‌ی خوشکم ده‌یگێرپێته‌وه ده‌لی به‌ غار له‌ ده‌رکی گه‌روو سو‌رکه‌وه شوین قافلە کوه‌تم به‌و پێگایه‌دا که‌ رووه‌وه هه‌ولێر ده‌روا، سالیح زۆر جێ هه‌یشتبۆوه و له‌وانه نه‌بوو بتوانی بمگرێ، به‌لام بۆ بیتالعی جووتیاریک که‌ هه‌چ ناگای له‌ بینبریکێ ئیمه نه‌بوو له‌وژه‌که له‌وژه‌که له‌گردي قشله به‌ جووته‌ گاهه به‌ره‌و مه‌زراکانی لای گه‌ردی عاره‌بی ده‌هاته‌ خوار. سالیح بانگی کرد، هۆی جووتیار داده‌ی ئەو کچه‌م له‌ بۆ بگره. نه‌جیبه‌ ده‌لی جووتیار ناگای له‌ هه‌چ شتیک نه‌بوو به‌و بانگه‌وازش بایی سه‌ری موویه‌ک خۆی نه‌چرچاند، خۆ ئەگه‌ر به‌رده‌وام بامایه له‌ راکردنه‌که‌م جووتیاریشم نه‌ده‌گه‌یشتی که‌چی به‌و بانگه‌ ره‌ق بۆی راوه‌ستام و به‌غدا و هه‌ولێرم له‌بیر چوونه‌وه و له‌گه‌ل سالیح گه‌رامه‌وه مائی... دواتر دایکم ده‌یگوت ئەگه‌ر نه‌جیبه‌م بگه‌یشتابایه دلم نه‌ده‌هات بیگێرمه‌وه له‌گه‌ل خۆم ده‌برد، جا ئەوسا نه‌جیبه‌ خه‌فته‌ی له‌ جووتیار ده‌خوارد به‌لام چ فایده.

سه‌فه‌ری ئەوسای به‌غدا له‌ که‌رکوکه‌وه تا که‌نگه‌بان به‌ ئۆتۆمۆبیل و له‌ویوه‌ش به‌ شه‌مه‌ندووفه‌ر بۆ به‌غدا ده‌چوو. دایکم له‌و سه‌فه‌ره‌دا جگه له‌ کۆمه‌له‌ی پیاوان ئافره‌تیکیشی له‌گه‌لدا بوو مه‌شور بوو به‌ ماموستاژن، خیزانی حاجی فه‌قی محه‌مه‌دی جیرانمان بوو. ئەو مام حاجیه‌ به‌ سالدا چوو بوو، شه‌وانه لای باوکم بوو چه‌ندی عه‌سرانیش باوکم چووبایه‌ مزگه‌وته‌ی حاجی مه‌لا ئەسه‌د حاجی فه‌قی محه‌مه‌د لای ده‌بوو. ماموستاژن ناوی (مریم) بوو به‌لام به‌هۆی می‌ردیه‌وه پێی ده‌گوترا ماموستاژن، به‌ بیرم دئ سالیکیان به‌یه‌که‌وه چوون بۆ حه‌ج. ته‌نها کچیکي بوو (فه‌قی عه‌یشی) ناو، شووی کرد به‌ که‌ریمی حاجی حه‌مه‌ رۆمی که‌ خۆی و براکه‌ی (وه‌ستا ته‌های جلدروو) و خوشکیکی (یاره‌حمه‌ی خیزانی حاجی که‌ریمی ئاسنگه‌ر) زۆر له‌ نزیکه‌وه پێوه‌ندی دۆستایه‌تیان پێمانه‌وه هه‌بوو. بنه‌ماله‌ی حاجی حه‌مه‌ رۆمی

و حاجی که ریمی ناسنگەر، له ئاییندهدا شتیکیان له سەر دهنوسم هەر له چوار چپوهی ئەم گهشتهدا. کورپیکی حاجی که ریم، میرزا، که سالی ۱۹۷۸ کۆچی دوایی کرد و برادره ریکی هه ره کۆنم بوو، ئەویش ده بی له سهری بنووسری و خهباتی به خهلق رابگهیه ندری، تا ئیستا که ئەو مرۆیه سه ربازیکی نه ناسراوی کوردایه تی و پارتی دیموکراتی کورده. که م کهس هه یه هینده ی ئەو خزمه تی بی مزه و هه را و بی ناو و شوهره تی کرد بی. ناساندنی ئەویش به خوینهری کورد قهرزیکي ئاینده ی سهر شانمه. بگه ریمه وه بۆ سه فه ره که ی دایکم و مامۆستاژن.

پاش ئەوه ی مامۆستاژن له زگ وه ستایه وه ته نها کچیکي بۆ میرده که ی به ره م هینا خۆی که وته خه م خۆری په یدا کردنی ژنیک بۆ حاجی فهقی محمه د که میرات گریکی نیرینه ی بۆ پاشه که وت بکات. دۆزینه وه ی ئەو جوهره ئافه رته ئاسان نه بوو چونکه مام حاجی پیر بوو بوو. ده بوو ئافه رته تیکیش بدۆز رینه وه هه م خۆراکی ئەو بیته و هه م له ته مه نیکدا بیته که لکی مندال بوونی پیوه مابی. مامۆستاژن (پیشیان ده گوت حاجی مریه م) کچی شیخ ته ها شیتته ی بۆ خواست، شیخ ته ها، راستیه که ی شیت نه بوو به لام مرۆفه کی ئاساییش نه بوو. ده ستکورتی و به سالدا چوون و پله ی نزمی لیهاتووی ناچار ی ده کرد به گرتنه به ری که سابه تی ئەوتۆ له رواله تدا کرین و فرۆشتنی تیدا بیته و ناوه رۆکه که شی برای سوا لکردن بیته، به زۆری چه ند شقارته و قهیتانی چه خماخ و به رده چه خماخی له باخه له کانی دهنه و ده گه را به م و به وی ده فرۆشتن که تییرا ده دیتن لێی ده کړن و به زیاده وه نرخ ی بۆ حیساب ده که ن. به لام له گه ل ئەم حاله ته شدا شیخ ته ها له دیوه خانه ی جه میلاغا و ئاغا کانی غه فووری رووی خۆشی ده دیت و به خیر ده هینرا، لای ئەفه ندی مه کته ب دیده ش ریزی به قه ده ر حالی لێ دهنرا، خو له گه ل مامۆستا زه کی هه ناری چه ندی بلێی زار سوچه ت و نوکته بازی و شه ره جنیوی مزوۆکه ی رۆح سووکی به رپا ده کرد. به هه مه حال شیخ ته هاش به کیک بوو له رووه کۆمه لابه تییه ناسرا وه کانی کۆیه ی ئەو سه رده مه. خه لق به تیکرایی پییان ده گوت خاله شیخ ته ها.

هه رگیز له بیر ناکه م، ئەوه نده ی زستانان دیبیتم جلکه که ی چوار نهۆم بوون، رۆخی ده لینگی شه لوار (یان ده رپی) ده گه ییشته قاپان. شاقه لی که واکه ی له نیوان ئەژنۆ و رۆخی شه لوار ی بوو. سه رکه واکه ی ده گه ییشته ئەژنۆی، سه لته شی به سه ر هه موانه وه له به ر ده کرد ده گه ییشته که مه ری. هاوینان نهۆمی دووه می که سه رکه واکه ی ده بووه و ده مایه وه سی نهۆم... مه علوم له به هه شتیش هه روه ها جلک له به ر ده کا چونکه شه قل و ده قی پیوه گرتبوو.

مامۆستاژن کچی شیخ ته های بۆ میردی، مام حاجی گوسته وه، خواش به ره م بوو کورپیکی له و ژنه پی عه تا کرد ناو نرا حه مه د مسته فا. له به ر پیوه ندی کۆن و جیرانه تی و دواتریش که فارووقی برام بوو، له ته مه ندا نزیکتری حه مه د مسته فا بوو. ئەم حه مه د مسته فایه به زۆری له مالی ئیمه ی به سه ر ده برد، به تایبه تی چونکه حاجی فهقی محمه د زۆر نه ژیا دوای بوونی مسته فا، خیزانه تازه که شی به و کورپوه دانه نیشت و چۆوه ماله باوکی، ئیتر مسته فا مایه وه بۆ مامۆستاژن که لێی بوو به باوک و دایک، ئەویش به ته بیعه تی حال و به عاده تی خۆی ئاغل به بی کاتی رۆژی له مالی ئیمه ده بوو، ئیشیکي زۆری کژ له دوا کژی سال له مالی ئیمه به و مامۆستاژنه ده سپێردرا، دایکم لێی ئەمین بوو هه م له رووی ده ستخاوینی و

دیندارییه وه هم له رووی لیزانی و کابانییه وه. له وهش بترازی مامۆستاژن نویژکه ری رۆژووگری به عیبادت بوو، هه میشه له گه ل پووری گه وره م یافه خره هاوبه رمال و هاوقیبله و هاوفکر و زکر بوو، سه د جارن به هه شتیان لی پیروزی بی.

سالی مردنی حاجی فهقی محهمه دم له بیر نییه به لام سبهینه ی که خه به ری مه رگی زانرا له میشکم نه قش به ستوو بووه چونکه وه ها ریک کهوت له بانیکی خۆمانه وه سه رم به حه وشه ی مالی مام حاجیدا گرت دیتم له سه ر تاته شواری به مردووی دریزکراوه، ئەو دیمه نه م قهت له بیر نه کرد.

جارن بهر له وه ی ئەو خه لقه له یه کدی بکه ویته کلکان، دۆستایه تی و جیرانه تی و ئیش به یه کدی بوون و فریای یه کدی کهوتن و حقوق پاراستن و خه سله تی ئەوتویی تام و شامیکی له ژیان سادهی ئەو سه رده مانه ده گێرا، که سیشی تیدا زه ره ر کردوو نه ده بوو، ره نگه که سیکه ده ست ته نکیش بوایه له وه پیوه ندییانه پتر به هر مه ند بی تا ده گاته بابای حالخۆش. دۆستایه تی و جیرانه تی حاجی فهقی محهمه د و مامۆستاژنیش له گه ل مالی ئیمه دا به دریزی رۆژگاریان روپه ره یه کی گه ش و خۆشی ئەو سه رده مانه بوو، ده توانم بلیم هه رگیز رووی نه دا نه له وان و نه له ئیمه شتیک هه لکه وه ی و ببیته جی گله یی لای دراوسیکه ی... مامۆستاژن ئەمینه داری دایکم بوو له هه رچی پیی ده گوتری پیت و به ره کهت و که لوپه ل و ئەسبایی ناومال، هه ر له برنج هه تا گه نم هه تا رۆن هه تا میوژ و دۆشا و هه تا نيسک و ساوار و دانه ویله هه تا دار و چیلکه هه تا میوه ی هاوینان هه تا مریشک و جووجه له هه تا جک و به رگی ناو سندووق هه تا پاره و پوولیکی هه بووی بۆ خه رچی هه مووی له بهر ده ست و ده می مامۆستاژندا بوو، ئەویش (سویندی له گه لدا بی) نه ک هه ر ده نکه دانه ویله یه ک و فلسیکی به لاوه نه ناوه به لکوو بۆ ماله که ی ئیمه به په رۆشتر بوو له مالی خۆی. ده ک هه زار هه زار ره حمهت له خاکی پاکی سه ره قه برت ئافره تی خواناسی به شه ره ف.

هه ر ئەو متمانه پی کردن و تیرا دیتنه بوو وه های کرد دایکم بۆ سه فه ری به غدا مامۆستاژن له گه ل خۆیدا ببات. که هاتنه وه، دوا ی چه ند مانگیک، باشترین دیاری دایکم بۆ من ئەوه بوو په یکه ری بزنیکی به سه ر ته خته یه کی ره وره وه داری بۆ هینابووم، دریزاییه که ی ۲۵ سانتیمه تریک ده بوو، که ریشیت راکیشابایه ده یباراند، بۆ ئەو سه رده می ۱۹۲۵ عاجباتی وه ها له شوینی وه کوو کۆیه دا کاری مۆتورسایکلی ئیمروکه ی ده کرد بگره پتریش. مندالانی گه ره ک پیوه ی حه په سابوون، تا ئەوه ی ئیمتیازیکی گه ره بوو به یلم یه کیک له مندالانه ریشی بزنه که م رابکیشی... به لام هه یچ شتیک نه مر نییه، بزنه که ی منیش هه روه ها، له پیشه وه ورده ورده لپی تیر ده بووم، ئنجا تووکه که ی، واته مووه که ی، به ره به ره ده وه ری، زۆری نه برد چاویکی ئنجا ئەوی دیکه شی ده ره ری تاکوو له ئاکامدا باره یشی پی نه ما، ئیتر چوو گۆرستانی میژوو وه. به لام حیکایه تی سه فه ره که گه لیک دوا ی جوانه مه رگ بوونی بزنه که م کۆری مه جلیسی دایکمی خۆش ده کرد و گویم لپی ده گرت و زۆریشم هه ز لی ده کرد. به غدا ئەوسا هه رچه ند به لای ئەوروپایییه وه دییه کی گه ره ی نارپک و دواکه وتوو بوو، بیگومان به لای کورده وارییه وه شادگی خه ون و خه یال بوو، ئەو حیکایه تانه که له زاری دایکی خۆمه وه م ده گێرانه وه بۆ هاوړیکانم، هه ستیکی شانازی پی ده به خشیم له چا و ئەوه ی قسه بیستی بابایه کی بازرگان یان سه فه رکردوویه کی ها که زایی بېم، ره نگه ئەوسا دایکم یه که م ئافره تی ئەو رۆژگاره ی کۆیه بووبیت

سەفەری وەھا بە دەنگ و سەدای بۆ بەغدا کردبیت. چوونی پیاو بۆ ھەر کوێیەک بیت ئەو مەعنایە نابەخشی، سەفەری ئافرەت دەیبەخشی... بە کورتی، لەزەتییکی زۆرم برد لە بزنی و دەنگ و باس و حیکایەتی ئەو سەفەرە.

ڕووداوێکی دیكە ئەوەبوو کە باوکم بە بۆنە هاتنی مەلیک فەیسەل بۆ ھەولێر تەکلێفی لێ کرا ئەویش وەکوو پیاوماقوولی دیکە کۆیی بچێ بۆ ھەولێر بە تاییبەتی کە ئەو زیندە لە خەلقى دیکە شناسایی لەگەڵ مەلیک فەیسەلدا ھەبوو، جگە لەوەی کە زیاتر لە خەلقى دیکە بە کەلکی ئەو مونسەبەتە دەھات، چونکە هاتنەکەمی مەلیک بە نیازی ھان دانێ دانیشتوانی ناوچەیی کۆنە ویلائیەتی مووسڵ بوو بۆ دەنگ دان بە لای پەرینەوێ ویلائیەتە کە لە تورکیا و خستە سەر عێراقی. لێردا کە من بیرەوێری ژێانی خۆم مەبەستە، ڕیم نییە باسی چەندوچۆنی ئەو مەسەلەییە بەو جۆرەیی لە ھەولێر لە نیوان مەلیک و ئەو خەلقەدا باسی لێ کرا بەینمە ناو نووسینم، بەلام ناچارم بۆ ڕوون کردنەوێ لایەنی تەجرەبەیی تال لە دەمی مەلیکایەتی فەیسەلدا شتییکی ئەو سەرۆبەرە بگێرمەوێ.

مەلیک لە باداوی مەلا ئەفەندی، بە میوانەتی لە مەلا ئەفەندی، دادەبەزی. لە قەڵەبالغی پێشوازیکەراندا مەلیک دوانیک دەدات و تەکلێف لە باوکم دەکات قسەکانی بۆ سەر کوردی وەرگێری. وەرگێرانەکەمی باوکم، بە تاییبەتی کە قسە دەگاتە دەوری سەلاحەددینی ئەییوبی <١٥> لە پاراستنی ئیسلام و ڕۆژھەلات، شەوق و ڕەونەقێکی بێئەندازە بەو قسانە دەدات. پێی ناوێ زۆر بەدوا قسان بکەم، ئەو حال و بارە لەو ڕۆژ و ھەلکەوتەدا سەنگێکی زۆر بە ھەلووست و شەخسییەتی باوکم دەدات... سەبیح نەشئەت کە وەرزیکی ھەولێری بوو دیتە لای و پێی دەلێ، قوربان لەم بارەدا ھەرچی بفرمووی جێبەجێ دەکری، فرسەتیش ھەموو جارێ ناگەریتەوێ، چ ئارەزوێکت ھەبێ مەلیک بۆتی ڕەوا دەبینی... باوکم پێی دەلێتەوێ، سەبیح، من کە لەگەڵ خستەسەر مووسڵم بۆ عێراق لە باوەرەوێ دەدویم، وەلای خۆشم بە پارەیی ھەموو دنیا نافرۆشم، ئاخۆ دەبێ من تەما و ئارەزووی چیم ھەبێ؟ ئەگەر لە دوا ڕۆژدا بە پێی ھەلکەوتی زەمانە مورا جەعەییکی حکومەتم کرد لەو مەسەلەتە کە ھەبتم وا دەزانم پێویست نییە گومان بەرم بۆ ئەوێ لەمپەری دەخریتە بەر. سەبیح نەشئەت چەندیکی پێی دادەگری لە سەر ھیندی کە باوکم تەکلێفیک بەخاتە ڕوو باوکم ناسەلمینێ. دواتر پێشبینیی سەبیح نەشئەت ھاتە جێ و حال گەبیشتە باریک کە حکومەت خۆی دەستی بە سەر ھەندی ملکماندا گرت (بگەرێوێ بۆ ئالقەییەکی لەمەوپێشتەر کە باسی قەنبەران دەکات).

ئەو تەرزە تەجرەبەیی تال بەدوا ھەلووستی وەھا جوانەمەردانەیی باوکمدا ڕێی خۆشکەرەوێ بوو بۆ ئەوێ لە دوایین سەردانی مەلیک فەیسەل لە ھەولێر باوکم دەرفەت وەرگری و قسەیی پێی بگریتەوێ. بە خێر، لە شوینی خۆیدا کە نۆرەیی قسەیی گەبیشتی ئەو باسەت بۆ دەنووسم.

رێکەوت وەھا بوو کە باوکم جارێ لەو سەفەرە نەگەرێوێ بەفرێکی لە حد بەدەر باری و سەرمایەکی زیندە سەختیشی پێوێ بوو. باوکم لە دەمی بەفر و سەرماکە بە خۆی و قەڵەبالغی کە لەگەڵیدا بوون میوانی شیخ ماری ھەلەجە، خالە گەورەیی مامم، بوو. ئێمە لە کۆیی بە درێژایی ئەو ماوەییە بە بەفرەوێ خەریک بووین. ھەوشەیی مائەوھەمان کە بەفری بانەکانیشی ھاتبووێ ناو وەک چالە بەفری لێ ھاتبوو.

کاک موقتەدیر پیاویکی تایبەتی خۆی خزمەتی دەکرد ناوی قالە حەبێ بوو، موقتەدیر بە عادەتی خۆی لەقەبێکی بۆ دۆزیبۆوە هەمیشە بانگی دەکرد، قالە قۆقانی سەگی سەربانی. ئەویش بەئێ بە چاوانی وەلام دەداپەوه، لەو بەفرەدا کاک موقتەدیر کە خۆی توانای هیچ جۆرە گالته‌وگەپی سەر بەفری نەبوو فیلێکی خۆشکەلە‌ی دۆزیووە خۆی پێ دەخافلاند ئیمەشی پێو دەزرووقاینەوه، باز بازانێی بە قالە حەبێ دەکرد لە سەربانی ماله‌وه بۆ ناو بەفری حەوشە، قالەش وەکوو یاری یەکبازی بەهاران تا ئەو سەری بان لێی دەکشایەوه، گۆپی دەبەست و خۆی هەلەدا دەگەیبیشتە پۆخی ئەوبەری حەوشەکە و هەتا بن پیلان لە بەفردا ختم دەبوو، بە تەکان خۆی دەردەهینا و رای دەکردووە بۆ بان و سەر لە نوێ خۆی توور هەلەدا ئەو خەلقەش بە تەماشایەوه لە تریقە‌ی پیکەنینیان دەدا، کاک موقتەدیریش بە زمانە شەقوپەقەکە‌ی ئەو‌ی دەگوت کە کەس نازانی چۆناوچۆنی بوو. سەرماکە وەها سەخت بوو، ئەو هەموو کەلین تیکەوتن و پێشیل کردنە بەفرەکە‌ی نەدەتاواندەوه.

قالە حەبێ بەینیک خزمەتی کاک موقتەدیری کرد، ناشزانم بەهۆی چ رووداویکەوه پەنای بۆ ئیمە هینابوو. لەو سالانە‌ی دوایدا خەبەری مەرگیم بیست. پەنگە دوا‌ی ئەو‌ی ئیمە‌ی جێ هینشت تا مرد هەر چاریک یان دوو چاران دیبیتەوه.

بە باشی لەبیرمە، شەوانی ئەو زستانە‌ی کە بەفرەکە‌ی بە زۆری لێ باری دەتگوت مانگەشەون هەرچەند مانگیش بە دیارەوه نەبوو، تومەز سپیایی بەفرەکە کە هەموو زەویی داگرتبوو بایی رووناکایی مانگ چاو تێی بر دەکرد. ئەم دیارە‌یە‌ی سپی چوونەوه‌ی بەفر لە شەودا دواتریش سەرنجی دەکشام بەلام نەک هیندە‌ی دەمی مندالیم تومەز بچووکیی دەفری زەین و نەفسی مندال لە بارستی دیاردان زیاد دەکات، لەگە‌ڵ ئەمەشدا دەزمانی سپیایی دنیا لەو شەوانەدا هی بەفرە و لیشم روون بوو کە مانگ بە دیارەوه نییە.

چەندوچۆنی هاتنەوه‌ی باوکم لەو سەفەرە‌ی هەولێر و هاتنەوه‌ی دایکم لە سەفەرە‌ی بەغدا بە هیچ جۆریک خۆ نانوینێ لە یادما، وەها سراونەوه هیچ شوینە‌واریکیان لە رووپەرە‌ی ویزداندا نەماوه، وابزانم زۆری سەفەرە‌ی دایکم و باوکم لە مونسەبه و لە پیوستندا بە درێژایی ئەو سالانە‌ی کە من چارێ مندال بووم هاتوباتی چوون و هاتنەوه‌یانی لەبەر چاوی ساوامدا تیکە‌ڵ بە یەکدی کردووه تا ئەو‌ی لیک ناپچرینەوه بزانی (کامیان کامن) بیگومان ئەگەر خۆمیان لەگە‌ڵدا بامایە باشترم بە بیر دەهاتنەوه.

ئێستا کە بە دەم نووسینی ئەم یادگارانه‌وه زەرە دیمەنیکێ کۆنترم بە بیر دیتەوه، لە لای خۆیەوه وینە‌ی رۆژانی بەسەرچووتر بۆ بەر زەینم رادەکشێ، بە بیرم دیتەوه رۆژیکیان نانی نیوهرۆ بە قەلە‌بالغیەوه لەو تازە ژوورەدا دەخورا کە بووبوو ژووری دیووخان. خەلقەکە لەسەر مافوور و دۆشەگ دانیشتبوون کە ئەمە وەها رادەگە‌یە‌نی چارێ تا قمی تەخت و قەنەفه بۆ ئەو تازە دیووخانە‌یە دروست نەکرا بوو. لە لای سەرۆی ژوورەکە‌وه کابرایەکی سوورکالی شەپقە لەسەری ئەژنۆ رووت، بە بریق و باقی نیشانە‌ی سەر شان و سینگییەوه دوو سەربانیان بۆ دانابوو لە سەر یەکدی لە جیاتی کورسی لە سەری دانیشتبوو. هەرچی یادی ئەو رۆژە‌یە بە هۆی ئەو شەپقە لەسەرە ئەژنۆ رووتە سوورکالە‌وه خۆ دەنوینێ، دیارە کاربەدەستی ئەوسای ئینگلیزه‌کان بووه (رەنگە بە سەفەر و سەردان هاتبیتە کۆیی چونکە ئەو دەمانەم

به بیر نایهن که ئینگلیزهکان له کۆیی فه‌رمانبهر بوون). له په‌نا شه‌به‌نگی ئه‌و کابرایه‌ی سه‌رووی ژوره‌که‌وه شه‌به‌نگی دیکه‌ی نامه‌لوفی زه‌رد و سوورم لئ تیکه‌ل دهبن هه‌ر ده‌لتی پارچه ته‌می زه‌رده‌واله‌یی بووین به چهنه شوینیکی ئه‌و ژوره‌وه گیرسابیتنه‌وه له‌بهر یادی مندا، هه‌لبه‌ت ئه‌و پنۆکه زه‌رد و سووره نامه‌لوفانه‌ش هه‌ر ئینگلیز بوون، به‌لام له‌بهر یادی مندا چاو و لووتیان نه‌رسکابوون.

ئه‌شه‌دووبیلا له‌و ده‌مه‌دا به هیچ جوړیک بیرى ساوااییم بۆ ئه‌وه نه‌چوو ئایا له‌بهر چی ئه‌و زه‌رد و سوورانه به سهر سه‌رینی به‌رزه‌وه دانیشتون؟ بۆ زه‌رد و سوورن؟ بۆچی له‌ باری سه‌ره‌وه دانیشتون؟ کین؟ له‌بهر چاوی ئه‌وسامدا کابراکان له‌ به‌نیاده‌میان نه‌ده‌کرد. قه‌تیش ریک نه‌که‌وت دواتر که هۆشم به‌ شتان شکا بپرسم ئه‌و کابرایانه‌ ناویان و وه‌زیفه‌یان و فه‌رمانی سه‌رشانیان که بۆی هاتبوونه کۆیی چی بوو.

باسی ئه‌م شه‌به‌نگه زه‌رده‌واله‌یی‌یه که تازه ژووری دیوه‌خانه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا به‌ریاد کرده‌وه، تازه ژوره‌که‌ش له‌ رپی (تداعی)یه‌وه بۆ رووداویکی به‌ سفتوسۆی کۆنترم ده‌باته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی ئه‌و ژوره تازه‌یه بیه‌ته دیوه‌خانه باوکم له‌ ژووریکی دیکه‌ میوانی به‌خیر ده‌هینان که‌وا له‌ نزیک ده‌رگه‌یه‌وه قادرمه‌ی بانى کۆشکی دوو نهۆم سهر ده‌که‌وت. جیرانیکمان حاجی ته‌ها، که ماله‌که‌ی به‌ ته‌نیشتی لای رۆژاوی مالمانه‌وه نووسابوو شه‌وانه که له‌ دیوه‌خانه هه‌لده‌ستا به‌و قادرمانه‌دا سهر ده‌که‌وت بۆ سهر کۆشک و له‌ویوه‌ش ۷۰ سانتیمه‌تریک بۆ بانى کۆشکی مالى خۆی داده‌به‌زئ و به‌ قادرمه‌ی نیو هه‌وره‌بانى خۆیدا ده‌چوه خوارى بۆ ناو مالى خۆی، ئه‌مه‌ی ده‌کرد چونکه زۆر کورتتر و قه‌دبهرتر بوو له‌وه‌ی به‌ کۆلانه‌دا به‌ره‌و مال بیه‌ته‌وه. شه‌ویکیان له‌ میعادا هه‌لده‌ستی به‌ره‌و مال، له‌ سه‌ربانى کۆشکی ئیمه‌ رپی لئ هه‌له‌ ده‌بی، له‌جیاتى ئه‌وه‌ی به‌ره‌و بانى کۆشکی خۆی بپروو ده‌کاته سوانده‌ی لای هه‌وشه‌ی مالى ئیمه‌ و له‌ دوو نهۆمه‌وه که‌وته خوارى و که‌سی به‌ ده‌نگ نه‌گه‌ییشه‌ سه‌رئ. من شیرى خیزانى دوومه‌ی حاجی ته‌هام خواردبوو، ماله‌که‌ی بۆ من و بۆ نه‌جیه‌ی خوشکم وه‌ک مالى خۆمان بوو، له‌ ژنى یه‌که‌می سئ کچی هه‌بوو، له‌ هی دووهم کور و کچیک، هه‌موویان هه‌ر به‌راستی بۆ من خوشک و برا بوون. حاجی ته‌هام به‌ یه‌ک فۆرم به‌ بیر دیته‌وه، پیاویکی که‌له‌گه‌تی داله‌گۆشت و موو سپی، کورته‌که‌کی تا ئه‌ژنۆی له‌بهر، له‌وه‌ به‌ره‌ژێژ ده‌رپیی سپی...

دیاره ئه‌م وینه‌یه‌م له‌ به‌رگی هاوینیدا دیتبوو. هیچ سه‌روبه‌ریکی که‌وتن و مردن و تازیه و ئه‌و جوړه هاتوباتانه‌م به‌ بیر نه‌ماوه. ئیستا خانوی حاجی ته‌ها له‌ ده‌ست میراتگرانیدا نه‌ماوه، ئه‌و به‌شه‌ی مالى ئیمه‌ش که‌ بریتی بوو له‌ هه‌وز و مه‌ته‌بخ و ناو مال و خانى زه‌خیره و به‌ خانوی حاجی ته‌هاوه نووسابوو، بۆته خانوی شیرکۆی فه‌تحيی برای شیریم... ئه‌و به‌شه، کاتی خۆی، باپیرم حاجی مه‌لا عه‌بدوللا کرپبووی، ئه‌وساش هه‌ر به‌ کۆنه‌ خانوو کرابوو، سه‌یر له‌وه‌دایه، به‌ درێژایی عومری ئه‌و خانوو که هه‌ر نه‌بی له‌ ۲۰۰ سالی تیده‌په‌راند پنیوست نه‌دیترا هه‌لگه‌ریته‌وه یان داری لئ بگۆردرئ تا به‌ر له‌ دوو سالیک شیرکۆ له‌ بنه‌ره‌ته‌وه نویی کرده‌وه. کۆله‌گه‌ و کاریته‌ی ناو ماله‌که‌ و هیندیک له‌ داری رایه‌لی چهندی بلئی مه‌تانه‌تیاں پیوه‌ بوو.

ئه‌و ناو ماله‌ به‌ لای ئافه‌ره‌تانی چینی پیش ئیمه‌وه قودسیه‌تی هه‌بوو، زۆرم ده‌دیتن که سه‌ردانی

یافه‌خره، دواى ئەویش هی دایکمیان ده‌کرد یان خزمانی هه‌ولێر و دزه‌ییاتی رێیان ده‌که‌وته کۆیی ده‌هاتن ده‌رگه و دیواریان ماچ ده‌کرد، سه‌یریش نییه بۆ ئافره‌تی جیلی پێش ئیمه جینگایه‌ک به موقه‌ده‌س بزانه که له‌وه‌ته‌ی به بیراندا دیت نوێژ و ته‌راویحی ئافره‌تانی تیدا کراوه و قورئان خویندراوه.

له‌به‌ر یادی مندالیمدا ناو مال و پووهره فه‌خره‌م ته‌واوکه‌ری یه‌کدی بوون له‌گه‌ل ئەو پووهره‌مدا داکه زینه‌ب (حه‌زینه) دایکی مام هه‌تا مرد عیباده‌تی له‌و ناو مال‌ه‌دا ده‌کرد. چی رزقیکی خواش به ئیمه‌ی دایک له‌و ناوماله و خانى زه‌خیره‌ی که به سه‌ریه‌وه بوو، ده‌رگه‌شى له ناو ناوماله‌وه بوو، داده‌کراو ده‌بوو به خوراکی رزق‌خواردووان. واز له میوان بهینه، هه‌ر حیسابى ئەو رزق و رۆژییه‌ی له ماوه‌ی پتر له ۱۰۰ سالدا به راتبه بۆ فه‌قیی مزگه‌وت چوو، بده‌یته به‌ر ته‌رازووی خێر و شه‌ران، چارت نامینى له‌وه‌دا حورمه‌تی ناوماله‌که بگریت. بشزانه، خوینهر، رزقی حه‌رام نه‌چۆته ئەو ناو مال‌ه. ئەحمه‌د شه‌وقی به زاری مه‌جنوونه‌وه له یادی سه‌رده‌می مندالی و شوینه‌واری که له‌گه‌ل له‌یلا تییاندا به‌سه‌ری بردووه ده‌لی و چه‌ند به‌پاکی و سۆزه‌وه ده‌لی: «قد يهون العمر الا ساعه وتهون الارض الا موضعا» ئینجا ئەو ناو مال‌ه و ژووړیکی دیکه‌ش که وهختی خۆی باپیرم و به‌دا ئەودا باوکم تیدا ژیاون به‌پاستی و بئ تێخویندنه‌وه‌ی باب و ئەولاده‌تی هه‌قیان بوو ریزیان لئ بندری. ناو مال‌ه‌که فه‌وتا به‌لام ژووړه‌که‌ی باپیرم به ته‌عمیرکراوی هه‌ر ماوه‌ <۱۶>.

که بیر ده‌به‌مه‌وه بۆ کۆنترین ئەو رۆژانه‌ی ده‌شى بینه‌وه به‌ریادم وینه‌یه‌کی که‌ره‌ک و کووچه‌ی ده‌وروپه‌شتی مالی خۆمانم به نیمچه وێرانی دیته‌وه به‌ر چاو. له مالمانه‌وه تا رۆخی شار مه‌ودای پتر له سه‌د مه‌تر هه‌بوو هه‌مووی وێران بوو. له نیوان ئیمه و مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌د که به ئەسل له ده‌ره‌وه‌ی شووره‌ی شار بووه مه‌ودایه‌کی به‌رین هه‌بوو پێیان ده‌گوت «کاولی عه‌لی به‌گ» شوین گه‌مه‌ی مندال و جحیلان بوو. دیاره کاتی خۆی بابایه‌کی (عه‌لی به‌گ) ناو خاوه‌ن ملک و مال بووه له‌و ناوه‌دا. به‌سه‌ر ئەو کاوه‌وه به‌ره‌و خوار و به‌ره‌و ژووړ هه‌ر وێرانگه بوو. ده‌توانم بلیم له رووپۆتیکدا که هه‌لده‌گرئ به‌ر له وێران بوونی ۱۰-۱۵ خیزانیکى تیدا ژیاى ته‌نها دوو خانووی شری به پێوه ما‌بوو، یه‌کیکیان مالی مام عه‌لی ئەوی دیکه‌شیان مالی مام قادر که پێیان ده‌گوت (قاله‌ خه‌جئ)، خیزانی ئەو مام قادره ژنیکی پان و پۆری وه‌کوو می‌رده‌که‌ی به‌سالدا چوو بوو نازناوی (کوپه‌)یان پێوه نابوو، بووبوو (خه‌جئ کوپه‌). ئەو ژن و می‌رده بیوه‌چه برانه‌وه.

زۆر مندال بووم دمه‌و پاییز بوو سه‌به‌ینه‌یه‌کیان که خه‌به‌رم بووه بیستم ده‌گوترا مالی خه‌جئ کوپه‌یان بریوه. مال‌ه‌که‌یان ده مه‌تریک له ئیمه‌وه دوور بوو، به‌غار چووم دیتم له قوونه‌بانی لای چۆلی به دیوی مزگه‌وتی حاجی مه‌لا ئەسه‌ددا شه‌باقه‌یه‌کی که‌وره که‌وتیوه دیواره‌که‌یان‌ه‌وه که له قور و خشت هه‌لنرابوو بۆ دز له‌مپه‌ری نه‌ده‌کرد. وابزانم دزه‌که دیوار بریکی ئاسنی لئ به‌جئ ما‌بوو. ئەوه‌ی که به‌که‌لکی دزین بیت له‌و مال‌ه دزرابوو. زۆری نه‌برد گوتیان که‌تنه‌که له کابرایه‌ک ئاشکرا بووه پێیان ده‌گوت ر‌ه‌سوولئ کۆلانی. دواتر ئەم ر‌ه‌سوول‌ه‌م ناسی، که‌نناسی به‌له‌دییه و فه‌قیری مالی خۆی و زۆریش به ئەده‌ب بوو به‌لام له می‌شکی مندا به‌ خۆی و دیوار بر و شه‌باقی دیواری مام قادره‌وه نه‌خش به‌ستوو بووبوو. نازانم

به ناکام چی لی به سهر هات یان کیتی له دوا به چی ما، ئەوه نه بی کهوا بیگومان وه کوو ملیونه ها هه ژاری دیکه به هه ناسه ساردی چوو ژیر خاک.

مام قادر و مام عهلی، که جیرانی یهک دیوار و یهک سهربان بوون هه رچهند له دهرگه بۆ دهرگه جیرانه تییان پیوه دیار نه بوو، له ته مه ندا رهنگه له یهکدی نزیک بووین به لام من وینه ی مام عه لیم به بیردا نایهت که چی وینه ی مام قادرم به چاکی له بیره، دهرگه ی مالی قادر به رووکاری مالی ئیمه دا بوو ئیتر هه میشه له کۆلانه وه یان له سه ربانه وه دهمدیت، هه رچی مالی مام عه لی بوو دهرگه ی له نه دیوی مالی ئیمه وه بوو. دوا ی خۆی خانوکه ی له لایه ن هه ندیک له کوره کانیه وه ته عمیر کرایه وه ته نانه ت به شی زۆری که بوو به هی کوره هه ره بچووکه که ی حاجی (فتح الله) له لایه ن وه ستای مووسله وه بنیات نرایه وه. حاجی (فتح الله) که نجیکی لی هاتووی به رچاوی به ویل و ته رتیب بوو، براکانی که هه رسیکیان له وه گه ورده تر بوون به چاوی برا گه وره سه یریان ده کرد. که له وه به شه خانووه ی تازه کراوه ی باوکی چی نشین بوو شه وانه ده هاته لای باوکم، راستیه که ی باوکیشم زۆری خۆش ده ویست گه لیکیش به په رۆش بوو بۆ مردنی. به خه تی خۆی نووسیوه تی: «فتح الله مام عه لی چوو به غدا بۆ تداوی له گه رانه وه له (دیگه له) وفاتی کرد امرو غنوده ی خاک غفران بو. یک شمو ماه صفر بیست و هه فتی مارت روومی علیه رحمها لله ۱۳۵۸ ه. ق. ۱۳۱۸ ه. ش. ۱۹۳۹ م» وشه ی غنوده فارسییه به واتای (هه سایه وه) دیت... ه. ق. واته هجری قه مه ری. ه. ش. هجری شمسی. حاجی (فتح الله) بۆ دووهم جار ژنی هینایه وه، کچی حاجی ته های جیرانی ئیمه ی خواست. چونکه من شیری خیزانی حاجی ته هام خواردبوو هه موو که کانی خوشکم بوون، ئەمه شیان بوو به دایکی چوار خوارزام، هه موویان کچ. تا ئیستا سی له مانه بوونه ته خاوه ن کچ و کوری پینگه ییشتووی تیگه ییشتوو، به رخورداربن. مندالانی کچانی ته ها، چ ئەوانه ی له حاجی (فتح الله) که وتوونه ته وه و چ ئەوانه ی له کچی دووهم - فاته مه ناو بوو به خیزانی شیخ سادق و که وتنه قه لادزه، ئەمانه و هه موو ئەو مندالانه ی له خوشکانی شیریم په یدا بوون پر به دل پیم ده لێن خاله، وا ده بی خوارزاییکم نا ناسمه وه هه تا خۆیم بۆ هه لده دا. ده لێن مه ر به به ره که ته، خوا پتری به ره که ت تیگیزی، به لام به نیاده میس بیپرشت نییه.

له په نا دیمه نی کۆنی شکل ویرانی کۆیه ی سه رده می مندالیمدا، دیمه نیکی وهک ئەو که هه ر خزمه له گه ل پیداو یستی ویرانی، له گه لمد ژیاوه و هه رگیز سپی پات نه بوته وه، چه ندین خیزانی کورد و عه جه م له به ر ره وی سپای قه یسه ری رووس و دواتریش به ته کانی قاتوقری سالی ۱۹۱۷ داپه ریبوون بۆ گه رمین. له مانه چه ند خیزانیک له وه گه ره که نیشته چی بوون که مالی ئیمه ی لی بوو. تیگرای ئەو خیزانانه ریز له خۆ گرتووبوون و به ئاره قه ی نیو چه وانیان نانیان په یدا ده کرد. میرزا غه فووری سابلاغی، که باشت به باوکی (دلشاد ره سوولی) ده ناسریته وه وایزانه که سبی عه تاری هه لیزارد. دلشادی بوو به قوتابی، که مه کته بی کچان کرایه وه خه جاوی کچیشی بوو به قوتابی، به لام هۆیه کی بیبایه خ له کۆیه ی هه لقه ناند و بردییه وه بۆ سابلاغ. دلشاد سه روسه دای هه بوو له ده می قازی محه مه ددا. باشت به بووه په نابهر له عیراق... سه رت با نه یه شینم، زۆر به داخه وه، له هه لسوکه وتی هه رای ولاتی خۆمان تیدا چوو. له وه سالانه دا ورده هه والیک خه جاوی خوشکیم بیست له سابلاغه وه و چی دیکه نا...

یه کیکی دیکه‌ی خهلقی سابلاغ فهرهجاغا، ئه‌ویش له خانوێکدا ده‌ژیا که مالی مه‌لا تاهیری ئاموزای باوکمی تیدا بوو. مالیکی به‌ شهرم و شکو و به‌ وینل و ته‌رتیب که‌وا بیگومان ریکاری ره‌فتاریان پتر له‌ هی کویی شارستانه‌تی پیوه‌ دیار بوو. خیزانی فهرهجاغا شیریی ده‌دایه‌ ئیقلمه‌ی خوشکم و له‌وه‌وه‌ شیوه‌ یه‌ک مالییه‌ک له‌ نیواندا په‌یدا بووبوو. تاخانه‌ کورپکیان هه‌بوو ئه‌حمه‌د، ره‌نگه‌ به‌ سالیکی له‌ من گچکه‌تر بوو، وه‌ها له‌گه‌لمدا بوو به‌ هاوړی بی ئه‌و هه‌لم نه‌ده‌کرد. کچه‌ برارایه‌که‌شی هه‌بوو جیهان شووی کرد به‌ برارای کاک تاهیری همه‌ لال به‌لام زوو بیوه‌ژن بوو و ئه‌ویش له‌گه‌ل مامی چووّه‌ بۆ ئێران. له‌و سالانه‌ی دواپیدا خزم له‌ سابلاغ ئه‌حمه‌دی ناسیبوو. فهرهجاغا خه‌یاتیی ده‌کرد.

یه‌کیکی دیکه‌ له‌وانه‌ی به‌ کوردی و به‌ تورکیش باش ده‌دوان (وه‌ستا خه‌لیل) به‌ننایی ده‌کرد. دوو ژنی هه‌بوو یه‌کیکیانی (ئامینه‌)، بوو به‌ دایان و شیرده‌ری منداله‌کانی مام. ژنه‌که‌ی دیکه‌ی به‌رچاوتر و لای می‌ردی ریز لی گیراوتر بوو، کورپکی لی هه‌بوو (مه‌جید) ناو، هه‌میشه‌ له‌گه‌ل خویدا ده‌یگیرا و سه‌ره‌شتیی هینده‌ سه‌روه‌ری کاری به‌ننایی پی ده‌کرد که‌ له‌ عومری بوه‌شیته‌وه‌.

ئه‌م مه‌جیده‌ هه‌رگیز تیکه‌ل به‌ مندالی کویی نه‌بوو، قه‌تیش نه‌دیترا له‌ هیچ کژینکا به‌شداریی گه‌مه‌ و گه‌پی کۆلانا بکات. له‌ ئامینه‌ کورپکی هه‌بوو ناوی (خه‌لیل)، به‌لام له‌ مندالیدا سه‌ر سه‌پۆله‌ بوو پێیان ده‌گوت (سه‌ره‌گا). ئنجا که‌ همه‌ عه‌لی ئاموزام بوو به‌ ۴-۵ سالی قه‌لسم ده‌کرد و پیم ده‌گوت (حه‌مه‌ عه‌لی برای سه‌ره‌گایه‌، داکی ئامینه‌، بابی خه‌لیل وه‌ستایه‌) به‌وه‌دا ته‌زکه‌ره‌ی نفوسی وه‌هام بۆ ده‌بری پیوه‌ندی به‌ مام و مامۆزئمه‌وه‌ نه‌مینی. وه‌ستا خه‌لیل برا گه‌وره‌ی به‌ره‌مالیک بوو ئیواران له‌ هاویناندا به‌ر له‌ رۆژاوا، هه‌موویان له‌ سه‌ربان به‌ ریکی داده‌نیشان و شامیان ده‌خوارد و به‌دوای شامدا سیغاره‌یان ده‌پنچایه‌وه‌ و دیشله‌مه‌یان ده‌خواردوه‌وه‌، زوری نه‌ده‌برد ده‌چوونه‌ ناو نوینه‌وه‌. واپزانم براکه‌ی وه‌ستا خه‌لیل ناوی وه‌ستا ئه‌حمه‌د بوو، وه‌ک له‌بیرمه‌ به‌ هیچ جۆریک شکلی برابرییان پیوه‌ دیار نه‌بوو، خه‌لیل شووش و باریک، ئه‌حمه‌د خینگه‌ مله‌ی پان و پۆر... ئه‌وه‌ی له‌بیرمه‌ له‌و مالانه‌ کچیک هه‌بوو ناوی (مه‌رال) بوو، قه‌تیش له‌وه‌ به‌ پیش ناوی ئه‌وتو له‌ کویی نه‌بیستراوو، به‌ شکل ئه‌و مه‌راله‌ ده‌چووّه‌ سه‌ر براکه‌ی وه‌ستا خه‌لیل.

یه‌کیکی دیکه‌ که‌ ئه‌ویش له‌ گه‌ره‌کی ئیمه‌ نیشته‌جی بوو ناوی مسته‌فا بوو له‌به‌ر که‌له‌گه‌تی پێیان ده‌گوت مسته‌فا درێژ. ئیستا کورپکی (مه‌مه‌د) ناوی له‌ هه‌ولێر خاوه‌ن دوکانی که‌باب و گوشته‌، مه‌مه‌د هاوړیی مندالی و گه‌مه‌وگه‌پی (تۆپانی و خواجه‌رۆیی و زرینگ زرینگ تاوه‌)م بوو. چه‌ند سالیکی له‌مه‌وبه‌ر، به‌ تابه‌تی، به‌ خۆم و چه‌ند براده‌ریکه‌وه‌ چوینه‌ دوکانه‌که‌ی، تیر به‌ زگ نان و که‌باب و تکه‌مان لا خوارد به‌ ماستاو و چایه‌وه‌. کابرایه‌کی دیکه‌ی عه‌جه‌م که‌ کوردییه‌که‌ی زور شر بوو باشترین وه‌ستای شیرنه‌مه‌نی بوو. له‌ شکلی زلابیه‌ی ئه‌مڕۆکه‌ شیرناییه‌کی دروست ده‌کرد به‌لام ماده‌که‌ی گه‌نم بوو لنجایی زلابیه‌ی پیوه‌ نه‌بوو، ناومان له‌ شیرناییه‌ نابوو (په‌نجه‌ره‌)، باوه‌ر ناکه‌م شتی له‌وه‌ خۆشتر له‌ هیچ ده‌ستیکه‌ی ره‌نگین بره‌خسی. کورپکی هه‌بوو کوتومت خۆی بوو بچووک بووبوو. ناوی هیچکامیکیانم نه‌ده‌زانی ئه‌وه‌ نه‌بی پیاهه‌که‌ (شه‌کر به‌ نانی)ی لی بووبوو له‌قه‌ب چونکه‌ ده‌گه‌را بۆ فرۆشتنی بابه‌ته‌که‌ی به‌ له‌هجه‌ی عه‌جه‌مانه‌ی خۆی ده‌نگی به‌رز ده‌کرد و ده‌یگوت: شه‌که‌ر به‌ نانه‌، شه‌که‌ر به‌ پاره‌، های

شەككەر ھای شەككەر. لە وشەى شەككەردا دەنگى (ك)لەكەى كلۆر دەكرد وەك كە لە كوردیدا لە وشەى وەك (كئ، كوئ)دا كلۆر دەكړئ. ئەو وەستایە جل و بەرگیشى عەجەمانە بوو، زووش گەراپەووە بۆ دیوی ئێران. ھیندیک لەو پەنابەرانە مانەووە لە كۆیى و لە ئاكامدا بوون بە خاوەن مال و مندال و كەسابەت. یەكێكیان تا ئیستاش بە لەقەبەووە ناوی دەبردئ و پى دەلین (نالە عەجەم) كەچى وەك بزەنم زمانى ھىچ شىوێ عەجامایەتیی پتوھ دیار نەبوو. قەى ناكا مامە نادر لە پیاوان دەقەومى.

بە حال دیتەووە بیرم، تووتنەوانىك لە كۆیە چوو بۆ پىبازۆك و لە دەمى كە تووتن دەبیتەووە (كەلەبابە) لەگەل فەلاحىكى پىبازۆكى (خلە بلباس) ناو بە دەمەقال ھاتبوو. بە غافلگىر تەفەنگى پیاویكى باوكم دەرفىنى و خەلە بلباسى پى كوشت و بۆى دەرچوو. ئەو كەبىراپە خۆشى تووتنەوان بوو لە سەر زەوى باوكم و مامم، وەبزانم یەكێكش بوو لەو پەنابەرانە. ئەو دەرچوونەى بۆى دەرچوو نە بە كەس گىرا و نە ھىچ سەرووسۆراغىكىشى لە كەس مەعلووم بوو، ھەر نەبى من ھىچى لى نازانم. بۆ ئەو دەمە كوژرانى مرۆ بە سفتوسۆ و بە دەنگ و سەدا بوو.

لە گىرانەووە دەماو دەم دەزانم كە خەبەرى كوژرانى خەلە بلباس گەبىشتە كۆیى خەلقىكى بەرھىساب لە خزم و پیاوى سەر بە باوكم بە ھەلەداوان و بە تاقمى پىووستى كاری دىباى یەووە رۆین بۆ پىبازۆك، زۆرىش بە تەعقىبى ئەو كەبىراپە لە سۆراغدا بوون بەلام بىسوود. وەبزانم ناوی كەبرا ھەمزە بوو. ئەو پیاووەى كە تەفەنگەكەشى لە عوھددا بوو ھەتا مرد خەفەتى لى دەخوارد ھەرچەند عەبىك نەدەھاتەووە سەر ئەو چونكە كەبىراپە تووتنەوان بى ئاگای ئەو لە غەفلەتى خەلقەكەدا تەفەنگەكەى بردبوو، تومەز ئەو پىش گەبىشتنى باس و خواسى دەمەقالیەكە بۆ ناو ئاواى خۆى گەیانە شوینى مەبەست و تەفەنگى رفاند... خەلە بلباس برا گچكەى (بلە بلباس) بوو. ئەم مام براىمە زۆر ژیا، بەلام ددانى نەكەوتن. سى كۆرى لە پاش بەجى ما یەكێكیان ئەو مام عەزىزە بوو كە لە ئالقەبەكى پىشووتر باسى نەخۆش بوون و بەشداری كردنم لە بەرھەم ھىنانى تووتنەكەى نووسى...

لە بابەتى (كوژران) چەند رۆوداویك دىنەووە بەر یادی تەمەنى ئەو رۆژگارەم كە ھەمەدى رەشى تىدا دەردەست كرا و مامۆستای نامە نووسىش پەنجەى بۆ درىژ كرد، بەلام ئەگەر پرس نەكەم ناتوانم بە پى سەرى رۆودانىان لەسەریان بنووسم، لەم بارەشمدا دەنگم بە كەس رانگات چ زەرەرىش لە پىش و پاش خستنىان رۆو نادات.

رۆوداویكیان كە دەنگىكى گەورەى داپەووە ئەوھبوو دوو شىخى تازەگەنجى بنەمالەى تالەبانىیان، شىخ بۆرھان و شىخ ئەفزەل كە ھەردوویان برا بوون، لە دیوی بىتوین كوژران. راستىبەكەى ناتوانم بلىم ھۆى كوشتنىان چى بوو ھەرچەند بە لای خەلقەووە بەتایبەتى تالەبانىەكان، دەبى مەعلووم بى، منىش بىستووومە بارەھا باسى ئەو واقىعەبە كراووە بەلام بە داخەووە وەھام لەبىر نەماووە بە نووسىن بۆ سۆنگەى مەسەلەكە بچم. ھەرچۆنىك بى، بلباس و ئاكۆى تىدا تاوانبار كران، مەسەلەش بە ئىدارە، لە لایەن مۆتەسەررىفى ھەولێرەووە ھەلبراپەووە و بە پى نرخی خۆینى ئەو دەمە تۆلە لە سەرەك عەشیرەتەكان ستاندرە و درا بە خۆین ئەستىنى ئەو دوو براپە. دوو كۆرى شىخ بۆرھان، ھىسامەددىن و شەرەف، ھەرچەند بە تەمەن لە من گەورەتر بوون بە تایبەتى شىخ ھىسامەددىن، بەبىنك لە سەرەتاكانى

خویندناماندا بوونهوه به هاوړپتی مهکتهبم، له راستیشدا شیخ شهرهف زور زیرهک بوو بهلام خوئی و کاکي، شیخ حیسام [باهکی مام جهلال]، زوو دهستیان له خویندن هانگرت. کوشتاری دووهم مهسهلهی کوژرانی فهتاحتی توفیق ئهفهندی مهلا ئیمام بوو. خهبری هات که له پتی سهفهری بهرهو کهرکووک له نزیک دیی قهرهناو یان شوینی وهکوو ئهوبوی له بوسه دانیشتیوون و به تفهنگ کوشتیان. فهتاحت کوړپکی شوخ بوو به ئاسته م ئادگاریم به بیر دیتهوه، باوکیشی توفیق ئهفهندی کاتبی مهحکهمه بوو، و ابرانم به ئهسل کهرکووکین. کوژرانی فهتاحت زوری قسه پیوه دهکرا کهس نازانی چهندي راسته و چهندي درو. به قهناعهتی من چهنديکیشی راست بی بایی ئهوه ناکا له مهسلهتییهوه بگهیه ندریته کوشتن.

سییه کوشتار له گهړهکی خویمان و له مالی خزمیکمان پروی دا، پیاویکی مامم خاوهن خیزان خهبری درایی که خیزانهکی دهستی لهگهل کوړپکی گهړهک تیکهل کردووه و ئا لهو دهمدا بهیهکهوهن له مالی مهلا عزیزهت. بوختانهکه درویهکی رهجالی بیئهسل و ئهساس بوو، بهلام میرده دهستی دایه خهنجر و چووه مالی مهلا عزیزهت که لهو دهمدا خیزانهکی لهگهل فاته خانی خیزانی مهلا عزیزهت بوو، عهبدل بهشهریکی دیکه له مالهکه نهبوو. کوردی گوتهنی خوین بهری چاوی گرتبوو، وهرگهراپهوه ژنهکی و ونجرونجری کرد به خهنجران. دواي قهساییهکه به خهنجرهوه ری و ری گهراپهوه لای مامم و گوتی قوربان کاریکی وهام کردو تهسلیمی حکومهتم بکه... چهند سالان له بهندیخانهدا بوو، ههتا مرد پهشیمانی پیوه دیار بوو چ خیریشی له خوئی نه دیت... بوختانکه رهکesh ئافرهتیکي پهناهر، واته له دهرهوه هاتبوه کوئی و لهگهل خیزانیکي خزمی خویمان دهژیا. تیناگم له چیبهوه بوو ئهو بوختانه بیړهحمهی بهو ئافرهته بیتاوانهوه کرد، دهلین هان درا... بهلام بو دهبی هان دان مرو بهرهنگاری بهدکاریی ئهوتو بکات سهه جاران له هان دانهکه مهزنتر بی! به ههمه حال دلسوزی ئهو ئافرهته بو مندالانی خاوهن ئهو مالهی لیی دهژیا چ پیوهندی نهبوو به کاری وهها بهدوه. مهسهلهی (هان دان) کهکه پاکانهی بو ئهو ئافرهته کرد و ههتا دواي دهیان سال مرد، به ئاسایی و بی سرشکینی کردن ژیا.

خهیا لیکي مندالی و ساوایی سهریر، ئه م ئافرهتهی بوختانکه لهگهل ئهوهدا که لهقهبی «کهچهل» ی پیوه بوو، وهک دواتریش بوم پرونتر بووه هر دوو چاوی بهلغیکي لهسهر بوو وهک تانهیهکی تهنکی شین، بو بهرچاوی مندالیم جوانترین میینهی شارهکه، با بلیم گهړهکه که خوئی دهنواند.

لهو تهمنهندا جارئ هستی فهرق کردن به می و نیر له لایه زایه ندهوه له مندا نه رسکابوو هر ئهوه ندهم دهزانی ئهمه پیاوه و ئهمش ژنه. ئنجا تو سهیری کهس نه مینئ بیته نمونهی جوانی میینه کونه کهچه لیکي تانه دار نه بی، ئه مئا ئهگه له بهژن و بالا بدوییت ئه شه دویلا هه رچی ریکی و شلکی و شوخی بی پیوهی دیار نه بوو، لهوه هر بگهړی که جل و بهرگی وهها ناقولای له بهر دهکرد، ئهگه به بهر فینوسهوه بوايه به لای په تیاره پیدا دهردهوه. چاک بوو خوا رهحمی پی کردم ئه م زره به ههلهدا چوونه لهگهلم فرازی نه بوو، زوو له سههوه کهم دهرچووم. تا ساله های دور و دریزیش شهرم دهکرد ئه م رازم بدرکینم و بلیم فلانه عیفریت بووکی خهیا لی ساواییم بوو. بهلام دهبی دان بهوهدا بهینم که ئه م خوولیاپهی شهیدا بوون - ئهگه تهعبیره که زیادهبی تیدا نه بی - بو باری پیچهوانه هر له ئاست ئه م ئافرهته لیمی بهدهر نهدا، زور جاران وهها دهبوو دلم شتیکی پهسهند دهکرد که له دست هاوړپیه کمداپه

گه لیک به ره ژیرتره له وهی خوم هه یه تم، یان که له بابیکم به قاره مان داده نا که له بهر زور که له بابان هه لدهات، هر جارهش به هانه یه کی خوته فرده درم دده ژیه وه بو ئه وهی ماوه یه کی دوور و دریز په نجه له سه هوه کهم گیر بکه م و له زه تی لی وهر گرم.

یه که م جاره ئه م رازه ددرکینم زوریش له گه ل خومدا لیک دانه وهم کردوه بو دوزینه وهی هوی مه یلی ودها ناله بار له ته مه نی ساوایی و مندالیمدا، بی ئه وهی بگم به هیچ ئه نجامیک، له که سیشم نه پرسیه نایا وهک من مه یلی ئه وتویی هه بو بی، چونکه هه تا مه یله و ناکامل بووم شه رمم ده کرد مندالی خوم به ناشکرا کردنی ئه و مه یله م له بهر چاوی برادر دزیو بکه م، دواتریش مه شغه له تی گه وره تر بو خوی دزیمه وه، پشکینه وهی شتی ئه وتویی پتر به لای کاری (زانای نه فس) دا ده چیته وه هه رچه ند قسه لیوه کردنی له لایه ن هه رکه سینکه وه بی چ زهره ری تیدا نییه بگره له وانه یه سوودیشی هه بی، به لکوه خواوراستان به وتووژ و لیکدی بیستنه وه گریه کی دهروونی بگریته وه!!

بچه وه بو لای ئه و ده ست و پاوه ندانه ی له مندالیمدا یارمه تیده ری ماله که مان بوون، له پیشه وه ده بی ئه وه بلیم بهر له و سالانه ی دواپی عاده ت نه بوو ئافره تی یاریده در به مانگانه و مزه ی قه رار داده خزمه ت بکات. کوردی زاراوویه کی هه یه ده لی (نان و زگ) که بریتیه له خواردن و له بهر کردن و ناوانوه خه رجیه کی سووک، ئه مه بوو مزه ی ئافره تیکی بکه وتایه مالی بیگانه. به لام وه نییه هه موو جارن ئه و مالانه ی ئیشکری ئافره تیان ده بی وه کوو یه کدی بن له نه وازشت و به خشنده یی.

زاراوویه کی دیکه ی کوردی هه یه لی ره دا جیی خوی ده کاته وه، ده لین (فالنه که س سایه چه وه) بی دوودلی و بی گومان و بی خوه لکیشان، مالی ئیمه له قه دیمه وه سایه چه ور بووه، چونکه هه م به به ری هه وه هه بوه ئه و خه لقه ی ده وری لی دهن به گرد و کوپی هه وه خه ریک بن هه م حیسابی حه سفیلیشی له گه ل که سدا نه کردوه. ئافره تیکم نه دیتووه هاتبیته مالمان و مابیته وه نه بوو بیته خاوه ن جلک و بهرگی زور زه بنده ی بایی گیازی بووک بکات، وه یا پتر له وهی پیی ده لین (له قه ده رحال) چه ک و خشلی پیکه وه نه نابی وه یا ده سمایه ی که سابه تی له پریسکه دا نه بوو بی.

راستی هه که ی ئه گه ر هاتبایه مالیکی وه کوو مالی ئیمه مانگانه ی به و کومه له ئافره تانه بدابایه که هه میشه له گه لماندا ده ژیان، ده بوو بکه وینه سوال و سه ده قه، ئیش زوری و بهرپرسیار بوونی گه لیک لایه نی به ئه رک و ناچار بوون به هه لگرتنی قورسایی باری ناله باری کومه لایه تی وده ای ده کرد که ماله که مان سه ره رای ئه وهی هه میشه ۴-۵ ئافره تمان له مالدا هه بی، جگه له دایک و پوور و کیژ، ده بوو بو نان کردن و ساوار کولاندن و زور کاری دیکه ی ئه وتویش له لاوه ئافره تی دیکه ی یاریده در بین و جیبه جیی بکه ن.

له لایه ن یاریده دره ی پیاوه وه، ئه م که سه ی ولاغی ده گنرا چ بو داره تیان بی له شاخه وه و چ بو کاروانچییه تی بی، مانگانه ی هه بوو له گه ل جل و بهرگی سالانه، ئه وانی دیکه مزه ی قه رار دده یان نه بوو به لام هه میشه پوخته بوون و خه رجییان ناوانوه ده درایی، خوشیان مه ودای مامله ت و که سابه تیان له پیش ئاچووغ بوو چونکه پیوه ندیمان به ده شت و ده ر و کرمانجه وه پیی بو ده کردنه وه پتر له بابایه کی لاوه کی له سه له م و کرین و پی فروشتنه وه و ئه و جو ره مامله تانه سوودمه ند بن.

خولاسه ئەگەر بۆ خوشمان لایەنی ئابووریمان لە سەغڵەتیدا بووبی یاریدەدەرەکانمان هەمیشە تیز و تەسەل بوون، خۆ ئەگەر ئێمە تیز باین ئەوان تیرتر دەبوون. یاریدەدەریکی هەرە کۆنی بە بیرم بیتەوێ ناوی (مام ئاورپەحمان) بوو، مووی ماش و برنج بووبوو، کورتەبالای ئەسمەرەدی مەیلەو گرژ عەسەبی بوو بەلام هەتا بلێی روحسووک بوو، کەسیش لەو عەسەبیەتە زویر نەدەبوو. سێ گۆیدریژی دەگێرا بە دارکەری و کاروانچیهتی و سەردانی ملکان و گۆیزەدی دەغل و میوه و شتی دیکەش. وەک دیتەوێ بیرم کە جاری زۆریش منداڵ بووم، دەلوو تەبیات بوو.

جاریکیان یەک لە پیاوێکان مریشکیک سەر دەبریت، پووری گەرەم دەکەوێتە شوپە لەوێ کە بە پێی شەرع مردار بۆتەوێ. چەندی دەکەن لە قسەیی خۆی لانا. ئەهلی مەتبەخ پێیان خەسار بوو مریشکی وەها قەلەو و ناسک فری بدری، کولاندیان و لێیان نەخوارد، هەلیان گرت هەتا مام ئاورپەحمان لە داران هاتەوێ... کە نانیا لە پێش دانا ران و سنگ و قالچەیی تەواوی مریشکی بەسەرەوێ بوو. گۆتبووی بە خوای ئەو ماستە مووکی تێدایە ئەما وەللاهی هەزار مووی تیدا بی دەیخۆم. مام ئاورپەحمان نوێژی نەدەکرد. جاریکیان مالا لە چنارۆک بوون، لە کۆیە بەرە ئیوارە دەگەراییەو، کە گەییشتە سەر کانی تووهرەش و لاغی بەردانە ئاو خواردنەوێ پێیان گوت ئەگەر نوێژی عەسر بکا دوو ئانەیی دەدەنی، ئەویش بە ماملەتەکە رازی بوو خیرا دەزنوێژی شووشت و نوێژەکی کرد کەچی لێی پەشیمان بوونەوێ و پارەکیان نەدای، ئەویش پێی گوتن، وا تێ دەگەن فێلتان لێ کردووم، دەنا بە حەقی قورئان دەمزانی لیم لە فێلن ئەمنیش نە فاتحە و نە تەحیاتم لەو نوێژەدا نەخویندوو. رۆیشتنیشی لە مالممان وەکوو خۆی سەیر بوو، سبەینەیهکی هاوین یاعیفەتی خوشکە گەرەم دەبینی، مام ئاورپەحمان لێفیککی هیزاری لەسەر خۆل راخستووێ یەکیکی جانگیشی بە خۆیدا داو، ئەویش پێی دەلی دەبوو جانگەکە رابخەیی و هیزارەکە بە خۆتدا دەی، لەوێ وەها تورا سویندی خوارد کە یەک دەقیقەیی دیکە لەو مالا بەسەر نەبا. لەوێ بەولاوێ مام ئاورپەحمانم نەدیتەوێ.

یەکیکی دیکەیی زۆر کۆن لەو پیاوانەیی خزمەتی باوکمیان کردووێ سالی مام عەلاو بوو. ئەم مۆیە وەها دلسۆز و وەفاکار و بەئەدەب و لێزان بوو لە خزم خزمتر حیساب دەکرا. لە حکومەت وەزیفەیی (مباشری) مەحکەمەیی هەبوو، ئەوسا باوکیشم قازی بوو نێتر سالی شەو و رۆژ هەر لە خزمەتیدا بوو. لەگەڵ لێهاتوویدا خویندەواریش بوو، یەکیکیش بوو لەو حیکایەت زانانەیی دەم و ئارداوێژیان بە تام بوو لەوێ و شەوانی زستان دواي بەسەر چوونی دەمی دیووخانە و پیربوونی دانیشتنی دووێمی خزمە نزیکەکانی وەکوو مام و مەلا عیززەت لای باوکم کە هەمیشە بە شیوێیهکی شیرن و بەتام، چ لە لایەن قسەیی خۆش و نوکتە و سوخبەتەوێ بی و چ لە لایەن شەوچەرەوێ بی، رادبوێردرا، سالی رادەسایە حیکایەت خوانی هەتا باوکم دەچووێ خەو. ناواناوە سالی هەستی رادەگرت بزانی باوکم خەوی لێ کەوتووێ یان جاری بە خەبەرە، ئنجا ئەگەر بەدەنگ نەهاتبایە ئەویش دەچووێ سەر باری نووستن، واش دەبوو باوکم دەگوت، ئێی سالی (زۆر جار پێی دەگوت سالی لەجیاتی سالی) دیوی رەش چی کردوو؟ نێتر ئەویش دەکەوتەوێ سەر حیکایەت خوانیەکی. گەلیک شەوان دانیشتنەکی دووێمی ئەو کۆمەلەیی لای باوکم دەمانەوێ بە خویندەوێ داستانەکانی ئەسکەندەرنامە و ئەمیر ئەرسەلان بەسەر دەبرا. وەها